

Rengan N. Devarajan
Solicitor

TELEPHONE
081-521 1314

With Compliments

ஓரடி முன்னால்

பதினேழு வருடங்களுக்குப் பின் ஒரு புதிய அரசியல் குழலில் இலங்கை தற்போது நுழைந்துள்ளது எனலாம். புதிய அரசின் உற்சாகமான சில அறிவித்தல்கள் வெறும் எழுத்தளவில் பாராளுமன்ற முடிவுகளாக மட்டும் இருக்காது நடைமுறைக்கு ஓரளவேனும் வந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றே.

நான்கு வருட காலங்களின் பின் பொருளாதாரத்தடை பெருமளவு நீக்கத்தின் பயன்கள் மக்களைச் சென்றடையத் தொடங்கிவிட்டதால் முழுமையான பொருளாதார தடை நீக்கம் எப்போது வருமென மக்கள் எதிர்பார்ப்பது யுத்தத்திற்கு எதிராக எழுந்து வரும் குரலை இன்னும் வலுப்படுத்தும்.

யுத்தக் கைதிகளாக இருந்த பத்து சிங்கள பொலிசாரை புலிகள் விடுதலை செய்தது தேங்கி நின்ற நாட்டின் அரசியல் குழலை ஓரடி முன்னால் நகர்த்தியுள்ளது. வரவிருக்கும் ஜனாதிபதி தேர்தலுக்காகவோ தம்மை மீளமைக்க ஒரு சந்தர்ப்பமாகவோ புதிய அரசும் புலிகளும் யுத்த நிறுத்தத்தை வெறும் தந்திரோபாயமாக கையாளாமல் நாட்டில் நிரந்தர அமைதி ஏற்படக்கூடிய வகையில் பயனுள்ளதாகக் வேண்டும்.

இந்த ஆண்டில் உலகின் முக்கிய மூன்று ஆயுதப் போராட்டங்கள் வரவேற்கத்தக்க சமாதான பேச்சு வார்த்தைகளை எட்டியுள்ளன. இவற்றுக்கெல்லாம் சில தனிநபர்களின் பங்களிப்புகள் மகத்தானவை.

அந்தந்த அரசுகளும் ஆட்சியாளர்களும் யுத்தங்களை இன்னும் நீடித்திருக்கலாம்.

ஆனால் வரலாற்று நிர்ப்பந்தங்களுக்கு மேலாக ஆட்சியில் உள்ள தலைவர்களின் துணிவும் விட்டுக்கொடுப்பும் தீர்க்கதரிசனமும் தான் அந்தந்த யுத்தங்களை முடிவுக்கு கொண்டுவர முக்கியமானவையாக இருந்திருக்கின்றன என்பதையும் இங்கு உன்னிப்பாக கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். படிப்பினை மிக்க இந்த உலக மாற்றங்களில் இருந்து எமது நாட்டின் புதிய அரசும் பிரதமர் சந்திரிக்காவும் எவ்வளவு கற்றுள்ளார்கள் என்பது புலிகளுக்கும் அதன் தலைவர் பிரபாகரனுக்கும் பொருந்தும். இங்கு மற்றைய தமிழ் குழுக்களும் தமது பலவீனங்களையும் பலங்களையும் (அப்படி ஏதும் இருப்பதாக தெரியவில்லை, இருப்பதாக காட்டிக் கொள்ளவும் இல்லை) தாங்கள் தெளிவாக அறிந்து கொண்டால் அரசுக்கும் புலிகளுக்கும் இடையிலான பேச்சு வார்த்தையின் முக்கியத்துவத்தை புரிந்து கொள்வதோடு அதை முன்னெடுக்க எல்லா வகையிலும் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

ஏனெனில் சமாதானம் என்பது ஒரு வழிப்பாதை அல்ல. பரஸ்பரம் எல்லாத் தரப்பினரும் நியாயமான விட்டக்கொடுப்புகளுடன் பேசமுன்வராத பட்சத்தில் தொடர்ந்தும் அழிவையும் ஏமாற்றத்தையும் தரும் யுத்தத்தையே எமது நாட்டின் எதிர்கால சந்ததி தமது தலைவிதியாக்கிக் கொள்ளும். □

ஆக்கங்களில் வரும் அனைத்துக்கருத்துக்களும் படைப்பாளிகளதே. மாற்றுக் கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளிக்கும் வகையில் தா க ம் இடம் தரும். உங்களது எல்லா ஆக்கங்களிலும் விபர்சனக்கடிதங்களிலும் உங்கள் பெயர், முகவரி குறிப்பிடப்படல் வேண்டும்.

THAGAM
PO BOX 3186
LONDON
E17 6TJ

பிந்தி வந்த கடிதம்

ஐரோப்பாவின் முன்னணி தமிழ் பத்திரிகைகளும் ஐந்து நாடுகளில் ஒரே நேரத்தில் அச்சாகும் பத்திரிகைகளும் களத்திற்காக எரிமலையாக வெடிப்பவர்களும் என்ன செய்வார்களோ ஏது செய்வார்களோ தெரியுமா?

ஆனால்

'ஒரு அரசியல் தீர்வு' எமது நாட்டில் நிரந்தர சமாதானத்தை ஏற்படுத்துமாயின் தாகம் தொடர்ந்தும் லண்டனில் இருந்துதான் வெளிவருமா அல்லது இலங்கையில் இருந்து வெளிவருமா? ஆருடன், வொல்தம்ஸ்ரோ, லண்டன்

நிச்சயமாக லண்டனில் இருந்து வெளிவராது

சிந்திக்கிறவனதும் படைப்பாளனதும் சுதந்திரம் எந்த நாகரீக சமூகத்திலும் உச்சபட்ச கௌரவத்திற்குரியது.

சர்வதேச கவிதை அமைப்பினது பரிசு 1979-ம் ஆண்டு அதன் 10வது ஆண்டு நிறைவை ஒட்டி அறிவிக்கப்பட்டது. கடந்த 15 ஆண்டுகளாக அது அடக்குமுறைக்கு உள்ளான சுதந்திரம் மறுக்கப்பட்ட கவிஞர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

ஒல்லாந்து நாட்டில் ரொட்டாடாம் நகரை தலைமையகமாகக் கொண்டு இயங்கி வருகிறது இவ்வமைப்பு.

ஆண்டு) இப் பரிசு பெறும் முதல் இலங்கைக் கவி இவர் தான்.

எமது சமூக அமைப்புகளில் எழுத்தாளர்களின் சுதந்திரத்திற்கு

பெண் கவி செல்வியும் 1994 சர்வதேச கவிதை அமைப்பினது பரிசும் (International Poetry Society Award 1994)

இந்த அமைப்பின் பரிசு

அர்த்தம் ஏதுமில்லை. அதுவும் பெண்களாக இருந்து விட்டால் சுமை இரு மடங்காகி விடும். நம் காலத்தில் வங்காளதேச பெண் கவி, நாவலாசிரியை தஸ்லிமா நஸ்ரீனின் தலைக்கு விலை வைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

அடிப்படைவாதம் மதம் சார்ந்தது மட்டுமல்ல அரசியல் நம்பிக்கை சார்ந்ததும் கூடத்தான்.

பெற்ற கவிஞர்கள் அவர்கள் வாழும் சமூக அமைப்பில் மானுட சுதந்திரத்திற்காக, அடிப்படை உரிமைகளுக்காக குரல் கொடுத்த மனிதர்கள்.

1982 முதல் 1986 வரை ரஷ்யச் சித்திரவதை முகாமில் இருந்த பெண் கவி இர்னா ரதுஸின் ஸகயா (Irna Ratushinsakaya), 1980லிருந்து 1987 வரை துருக்கியச் சிறையில் வாடிய நவஸாந் ஸெலிக் (Nevzaj Celik), 1987 முதல் 1991 வரை மலாவி சிறையில் வதிந்த ஜக் மபன்ஜி (Jack Mapanje), 1987 ஜனவரி முதல் 1989 வரை வீட்டுக் காவலில் வைக்கப்பட்ட மிர்ஸயா பெனஸ்ரா (Micea Benesra) போன்றவர்கள் இப் பரிசுகளால் அந்தந்த அரசுகளால் விடுவிக்கப் பட்டவர்கள்.

சர்வதேச சமூகத்தின் நெருக்கடிகளுக்கு அடிபணிந்து அடக்குமுறை அரசுகள் இக் கவிஞர்களை விடுதலை செய்தன.

1989-90ம் ஆண்டுகளில் சிறை வைக்கப்பட்ட சீனக் கவி சாங் லின் (Sang Lin), எகிப்தைச் சேர்ந்த கவி முகமது அபி மதார் (Mohammad Afifi Matar) போன்றவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்ட பிற கவிகள்.

இக் கவிதைப் பரிசு பெற்றவர்களில் மொறோக்கோ, தன்ஸானியா, தென் ஆபிரிக்கா, ருமேனியா, கியூபா, வியட்நாம் போன்ற நாடுகளைச் சேர்ந்த கவிகளும் அடங்குவர்.

1994ம் ஆண்டு பரிசேற்பு விழாவுக்கு செல்வி அழைக்கப் படுவார். அவர் வர இயலாதெனின் பரிசளிப்பு அடுத்த ஆண்டுக்கு ஒத்தி வைக்கப்படும். இக்கால கட்டத்தில் சர்வதேசிய அமைப்புகள் மூலம் அவர் விடுதலைக்கான இயக்கம் தொடரும். பர்மா, கியூபா, நைஜீரியா, யேமன், இலங்கை போன்ற நாடுகளில் சுதந்திரம் மறுக்கப் பட்ட கவிஞர்களின் சூழலை ஆய்ந்த பிறகு செல்விக்கு இப்பரிசு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கடந்த 25 ஆண்டுகளில் (இது இவ்வமைப்பின் வெள்ளிவிழா

சூரியனைத் தேடி

நிராசைகளால் குழப்பம் எனது ஆன்மா வாழ்வுக்காய்த் துடிக்கிறது எங்கு நான் திரும்பினும் ஆதிமனிதனாய் சதையைப் பிளந்து இரத்தம் குடிக்கும் மஞ்சள் பற்களின் அழுக்கு வாய்கள் எச்சிலை வழியவிட்டபடி கோரநகங்களும் குரூர்க்கண்களும்...

கொன்றுவிட்ட எக்களிப்பில் கும்மாளமடிக்கும் மோதலிலாசங்கள் ஒன்றும் புதியதல்ல நட்சத்திரக் கனவுச் சிந்தனைகளில் சிம்மாசனங்களைத் தேடி கால்களை இழந்தாயிற்று பெளர்ணமிகள் வருவதாய் பலமுறை ஏமாந்து சலிப்பு தான் மிஞ்சியது.

வானிலிருந்து தேவர்கள் வழங்கும் ஆசிகளை எண்ணிப் பூரித்த கற்பனைகள் காலையப்பனியும் உலர்ந்து போனபின் கருகிய புற்களாயின.

போடிக்கும் எருதுகளாய் முடிவில்லாது எத்தனை நாள்களாய் வளைய வருவது ஆர்ப்பாட்டமான கொச்சைத்தனத்துள் அமிழ்ந்து போவது எவ்வாறு?

பிரகாசமான பகல் பொழுதுகளை காண்பது கலப்பில்லைதான் ஆனாலும் மந்தார வானத்துள்ளும் சூரியனை நான் தேட வேண்டும்.

-செல்வி

கவிதை பேசுகின்றது.

மனிதனின் பெருமித்தையும் மனிதனின் உரிமையையும் அவை பற்றிப் பேசும் கவி மொழியும் இகழ்ச்சி செய்யப்படும் சூழலில் உலகெங்கும் அதைக் காக்க மானிட உரிமையைக் காக்க குரல்கள் எழுந்து கொண்டுவந்து இருக்கின்றன.

சுதந்திர மொழியின் உரிமையை அதன் எதிரிகள் மௌனமாக்குகின்றனர்.

எல்லா அமைப்புகளும் தனி மனிதர்களும் செல்வியின் விடுதலையை உறுதி செய்வதற்காக தங்களது செல்வாக்கை உபயோகிக்க வேண்டுமென வேண்டுகிறோம். □

மணலாற்றிலிருந்து வெலிஓயா வரை

வெலிஓயா 'பாதுகாக்கப்பட்டு பக்குவப்படுத்தப்பட' வேண்டுமென்ற சிங்கள அரசு இயந்திரத்தின் சித்தாந்தத்தால் அழிவைத் தவிர வேறு பலன் ஏதுவுமில்லை. ஏற்கனவே தமிழர் பற்றிய பய உணர்வு கொண்ட சிங்களவர் மத்தியில் இக்கருத்தாக்கம் எளிதில் எடுபடுகிறது. தமிழர்கள் மேலான தாக்குதல்கள் பற்றி இவர்கள் வெளிப்படையாகவே பேசுகிறார்கள்.

இப்பகுதியிலுள்ள படைவீரர்களில் பெரும்பாலோரும், அதிகாரிகள் பலரும் எங்கோ தவறு இருப்பதாக உணர்ந்தாலும் உத்தரவுகளுக்கு பணிய வேண்டிய கட்டாயத்தாலும் தட்டிக்கேட்டால் இராணுவ நீதிமன்றத்தை எதிர்கொள்ளும் நிர்ப்பந்தத்தாலும் பேசாமலிருக்கிறார்கள். தட்டிக்கேட்க வேண்டிய பாராளுமன்றமும், பத்திரிகைத் துறையும் வழமை போலவே இருக்கின்றன.

பொருளாதார ரீதியாக இப்பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு எவ்வித குறையுமில்லை. 'சொட்கன்' வைத்திருந்தால் ரூபா 50 லிருந்து ரூ 100 வரை சன்மானம். டொலர் பண்ணையில் மற்றைய இடங்களை விட மலிவாக காங்குகள். கத்தரிக்காய் கிலோ 6 ரூபாவிற்கும், மாள் இறைச்சி கிலோ 25 ரூபாவிற்கும் வாங்கமுடிகிறது. நெலுங்குளத்திலுள்ள பாடசாலையில் 30 மாணவர்களுக்கு ஏழு ஆசிரியர்களும் ஒரு தலைமை ஆசிரியரும் பணியாற்றுகிறார்கள்.

குடியேற்ற வாசிகளுக்கு 'சர்வோதயா'வும் உதவித்தொகை வழங்குகிறது. காந்தியத்தை கடைப்பிடிப்பதாக கூறிக்கொள்ளும் சர்வோதயா 'கோவி சமித்யா' என்ற அமைப்பூடாக வெலிஓயாவில் செயல்படுகிறது. வட - கிழக்கு குடியேற்றத் திட்டங்களில் சர்வோதயாவின் பங்களிப்புகளும், சர்வோதய தலைவர்களால் அங்கு இராணுவத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட மரியாதையும் இவர்கள் இராணுவத்திற்கு ஆதரவானவர்களென்ற குற்றச்சாட்டை தமிழர்கள் சுமத்த இடமளிக்கிறது. 80களின் பிற்பகுதியில் புலிகள் தீவிரமாயிருந்த பகுதிகளில் சர்வோதயாவின் இதே பண்புதான் 'புலிகளுக்கு சார்பானவர்கள்' என சர்வோதயா குற்றஞ்சாட்டப்படுவதற்கு இடமளித்தது.

சிங்களப் பெரும்பான்மை நீரோட்டத்தில் கலந்து அவர்களை வெல்ல நினைக்கும் போக்கு சர்வோதய தலைவர் ஆரியரட்னாவிடம் காணப்படுகிறது. இராணுவத்தினர் மத்தியில் தனது 'செல்வாக்கையும் ஆதிக்கத்தையும்' அதிகரிக்க வேண்டுமென அவர் கூறுவதும் இதே காரணத்திற்கே. கொள்கையை விடுத்து, தந்திரோபாயத்தை பிரதானமாகக் கருதி செயல்படும் போக்கே தமிழ் விடுதலை இயக்கங்களை சீரழித்தது. இதே போக்கையே சர்வோதயாவின் செயல்பாடுகளில் காணக்கூடியதாயுள்ளது. சர்வோதயா - முக்கியஸ்தர்களின் ஆதரவை பெறுவதற்காக தனது அர்ப்பணிப்புமிக்க அடித்தளத்தை இழந்து போய்நிற்கிறது. சமாதானத்திற்கு எதிரான நடவடிக்கைகளுள்

சிக்கிப்போய் அதனை நியாயப்படுத்துவது எவ்வகையிலும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதல்ல.

குடியேற்றங்கள் தமிழ் மக்களின் பாதுகாப்பிற்கு அச்சுறுத்தலாகவே நிகழ்கின்றன. இவற்றை எதிர்க்க திராணியற்ற சர்வோதயா போன்ற அமைப்புகள் தங்களை சமாதான காவலர்கள் என்று கூறிக்கொள்ள முடியாது. யுத்த நிகழ்வுக்கான காரணிகளில் வெலிஓயா திட்டமும் ஒன்று. இக் குடியேற்றங்களை தமிழர்கள் ஒருபோதும் அங்கீகரிக்கமாட்டார்கள். பிரச்சனைகள் உருவாக உதவி செய்து கொண்டு சமாதானம் பற்றி பேசுவது வெறும் கேலிக்கூத்தே. 'எங்கள் துயரங்கள் விற்கப்படுகின்றன' என்றே சர்வோதயா பற்றி கருத்துக் கேட்டபோது குடியேற்றவாதிகள் பலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்.

சிஸ்டம் 'எல்' இல் சிவிலியன்களின் எண்ணிக்கை

'சண்டே ரைம்ஸ்' செப்டெம்பர் 12-ம் தேதி 1993-ம் ஆண்டு செய்தியில் திலகரட்னா எனும் உள்ளூர்வாசியின் தகவலின் படி 4000 குடும்பங்கள் 1000 ஆக குறைந்துவிட்டதாக தெரிவிக்கிறார். உத்தியோகபூர்வ அறிவிப்பான 3364 குடும்பங்கள் மிகைப்படுத்தலென்றே தெரிகிறது. நம்பகமான தகவலின்படி ஜனகபுரவில் 400 குடும்பங்களளவிலும் கென்ற, டொலர் பண்ணைகளில் 200 குடும்பங்களளவிலும் வசிப்பதாக அறிவிக்கப்படுகிறது. ஜனகபுர சனத்தொகை படிப்படியாக குறைந்து 130 குடும்பங்களாக இருக்கின்றதெனலாம். சர்வோதய உதவியுடனான மணலாற்று குடும்பங்கள் 150 - 200 வரை இருக்கும். சிஸ்டம் 'எல்' இல் மொத்தமாக 500 குடும்பங்களுக்கு மேலிருக்காது.

குடியேற்றவாதிகள் அரசு பற்றி ஆத்திர உணர்வுடனிருக்கின்றனர். பாதுகாப்பு, பஸ்சேவை, வைத்தியசாலை போன்று அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் எதுவும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. புலிகளை எதிர்கொள்ளும் பீதி வேறு. வெலிஓயா ஓர் இராணுவ பாசனையாகவே செயல்படுகிறது.

சிவிலியன்களை சந்திக்கவரும் உறவினர்கள் கூட இராணுவ அனுமதிக்கு காத்திருக்க வேண்டியுள்ளது. இது தெற்கிலிருக்கும் பத்திரிகைகளால் மூடி மறைக்கப்படுகிறது.

1993 ஜூலை 25 தாக்குதல்களும் விளைவுகளும்

பத்திரிகைகளால் மறைக்கப்பட்ட சில அடிப்படையிலான விடயங்களைப் பார்ப்போம். கொக்குத்தொடுவாமியும், கோவில்முனையிலும் திசைதிருப்பும் நோக்குடன் தாக்குதலை நிகழ்த்திய 250 - 500 பேர் கொண்ட புலிகளின் படை நள்ளிரவு நேரம் ஜனகபுர முகாமை தாக்கியது. அரசபடையினர் 150 பேர் கொண்ட ஜனகபுர முகாமில் 70 பேர் இரு பிரிவாக்கப்பட்டு தாக்குதலுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். புலிகளைவிட குறைந்தளவாகையால் அவர்கள் புலிகளை தாக்க முயலவில்லை. ஆர்.பி.ஜி தாக்குதலின் பின் புலிகள்

**மனித உரிமைக்கான
பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களின் (யாழ்)
ஐந்தாவது விசேட அறிக்கையின்
தமிழாக்கம்**

கௌசிகள்

வறுமையின் நிமித்தம் அல்லது அரசிடம் ஜே.வி.பி.மினரின் தொடர்பு தங்களுக்கு இல்லை என காட்டுவதற்காக இவர்கள் படைகளில் சேர்ந்து ஏன்? இக்குடியேற்றங்கள் ஏன் மிகுந்த கட்டுப்பாட்டில் இருக்கின்றன? குடியேற்றங்களில் இருந்து வரும் இளைஞர்கள் படைகளிலிருந்து தப்பியோடுவது எதற்காக?

முகாமை கைப்பற்றினார். ஒரு கட்டனுடன் 14 பேர் கொண்ட இராணுவத்தினர் ஓடித்தப்பிவிட்டனர். மற்றவர்கள் சண்டையிலோ அல்லது கைது செய்யப்பட்ட பின்னரோ கொல்லப்பட்டிருக்கலாமென நம்பப்படுகிறது.

அதன்பின் முகாமைச் சுற்றியிருந்த சிவிலியன்கள் பலிகளால் தாக்கப்பட்டனர். பெண்கள் குழந்தைகள் உட்பட 9 பேர் கொல்லப்பட்டனர். இத்தாக்குதல் ஒரு படுகொலை முயற்சி என்பதைவிட எச்சரிக்கை நடவடிக்கையாகவே நிகழ்த்தப்பட்டது. சுமார் 130 குடும்பங்கள் கிராமத்திலிருந்து தப்பி ஓடிவிட்டனர். 9 சிவிலியன்களும், 18 படைவீரர்களின் உடல்களும், ரூபா 50 மில்லியன் பெறுமதியான ஆயுத உபகரணங்களும் பலிகளால் எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. இராணுவத்தினரின் சாம்பலும், சிவிலியன்களும் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தாரிடம் பலிகளால் சில தினங்களின் பின் ஒப்படைக்கப்பட்டன. கொழும்பு பத்திரிகைகள் வழமையான பாணியில் சிவிலியன்களின் இழப்பு பற்றி பிரஸ்தாபித்தன. ஆனாலும் வெலிஓயாவை விட்டுக் கொடுக்கமுடியாது என்ற அம்சமே மேலோங்கியிருந்தது. 'சண்டே ரைம்ஸ்' ஆகஸ்ட் 1ம் தேதி கட்டுரைபின் சாரம் என்னவெனில் இளம் அதிகாரிகள் ஆத்திரப்பட்டாலும், அணுகுமுறைகளில் வேறுபாடுருப்பினும் சகலருக்கும் பொதுவான குறிக்கோள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வெலிஓயா பகுதியை 'பாதுகாத்து பக்குவப்படுத்துவதே'. வெலிஓயா வடக்கை கிழக்குடன் இணைப்பதை தடுக்கிறது. இது தேவையானது. இக்கருத்தே சகல பத்திரிகைகளிலும் தொனிக்கிறது.

தமிழர்கள் எதிரிகள் - நம்பத்தகாதவர்கள். தமிழ் பிரதேசங்களை கைப்பற்றி இராணுவத் துணையுடன் குடியேற்றங்களாக்குவதே அவர்களை சிறுபான்மையினராக்க சிறந்த வழி. ஜூலை 83-ல் அப்பட்டமாக நிகழ்ந்த கலவரத்தை ஒப்பிடுகையில் இது மிக நுணுக்கமானது. ஒரு வகையில் இது பலிகளுக்கும் சாதகமானதே.

சிறுபான்மை பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு சமாதானத்திற்கான - அல்லது போரில் வெல்வதற்கான எவ்வித திட்டமுமற்ற தன்மையையே அரசின் அணுகுமுறை கொண்டிருக்கிறது.

சண்டே ரைம்ஸ் ஆகஸ்ட் 1ம் தேதியிலிருந்து 8ம் தேதி வரையான செய்திகளில் சில.

'தாக்குதல் சம்பந்தமாக தேசிய பாதுகாப்புசபையில் கலந்து கொண்ட பிரதமர் ரனில் விக்ரமசிங்க தனது அக்கறையைக் காட்டினார். தேவையானபோது தாராளமாக கண்டிக்கவும் தயங்கவில்லை.'

ஜனாதிபதி விஜயதுங்க ஆத்திரம் மிகுந்தவராக காணப்பட்டார். ஜனகபுர தாக்குதலில் பாதுகாப்பு படையினரின் நடவடிக்கைகள் அதிருப்தி தருவதாக கூறினார். மேலதிகாரிகள் பொறுப்புடன் நடக்காவிட்டால் அதற்குரிய விளைவுகளை சந்திக்க நேரிடும் என்றார். 'பாதுகாப்பு

படையினர் சகல இடங்களிலும் எதிர் தாக்குதல் தொடுக்கவும் உத்தரவிட்டார். இராணுவ வெற்றிகளுக்கு 'கட்டு தலைமையகம்'-J.O.C (Joint Operation Command) உரிமை கொண்டாடுகிறது. தோல்வியடைந்தால் இராணுவம் பொறுப்பேற்க வைக்கப்படுகிறது. J.O.C யே செயல்திட்டம், நடவடிக்கை சம்பந்தமாக முடிவெடுக்கிறது. இராணுவத்தின் கையில் அவை இல்லை. இவ்வாறு இராணுவ தளபதி சிசில் வைத்தியரடனா தெரிவித்தார்.

வெலிஓயாவிற்கு பொறுப்பான பிரிகேடியர் கூற்று கவனிக்கப்பட வேண்டியது. 'பொது மக்களுக்கும் இராணுவத்திற்குமிடையே தகவல்கள் பரிமாறுவதுபற்றிய போதிய கூட்டுறவில்லை. இதிலிருந்து சிங்கள சிவிலியன்கள் எதற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள் என அறிய முடியும்.

சிங்கள சிவிலியன்களின் அவலநிலை

'சண்டே ரைம்ஸ்' ஆகஸ்ட் 1ம் தேதிய கட்டுரையொன்றின் படி ஜனகபுர வாசிகள் அனைவரும் கிராமத்திலிருந்து வெளியேறிவிட்டதாயும் அவர்கள் நிக்கவேவா மகாவித்தியாலயத்தில் தங்க வைக்கப்பட்டிருப்பதாயும் மஞ்சலா சில்வா, கெய்த் நாயர் ஆகியோர் தெரிவித்திருந்தனர். ஆனால் இராணுவ சீனியர் அதிகாரிகளின் நோக்கம் அவர்களை மீள்க்குடியமர்த்துவதே. J.O.C தளபதி கமில்டன் வணசிங்க, சிசில் வைத்தியரடனா, புனர்வாழ்வு அமைச்சர், மகாவலி அமைச்சர் ஆகியோருடன் பல இராணுவ முக்கியஸ்தர்கள் வெலிஓயா பகுதிக்கு விஜயம் செய்தனர்.

பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் அகதியானபோது இல்லாத அக்கறை 130 குடும்பங்கள் வெலிஓயாவிலிருந்து வெளியேற முயலும்போது வருவது ஆச்சரியமே. அவர்கள் விசேட கவனிப்புக்குள்ளாவது மனிதாபிமான நோக்கில்லை. இராணுவம் பாதுகாப்புத்தரும் என்ற நம்பிக்கையில் குடியேறியவர்கள் இராணுவத்திற்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கவில்லை என குற்றஞ்சாட்டப்படுவது வேடிக்கை.

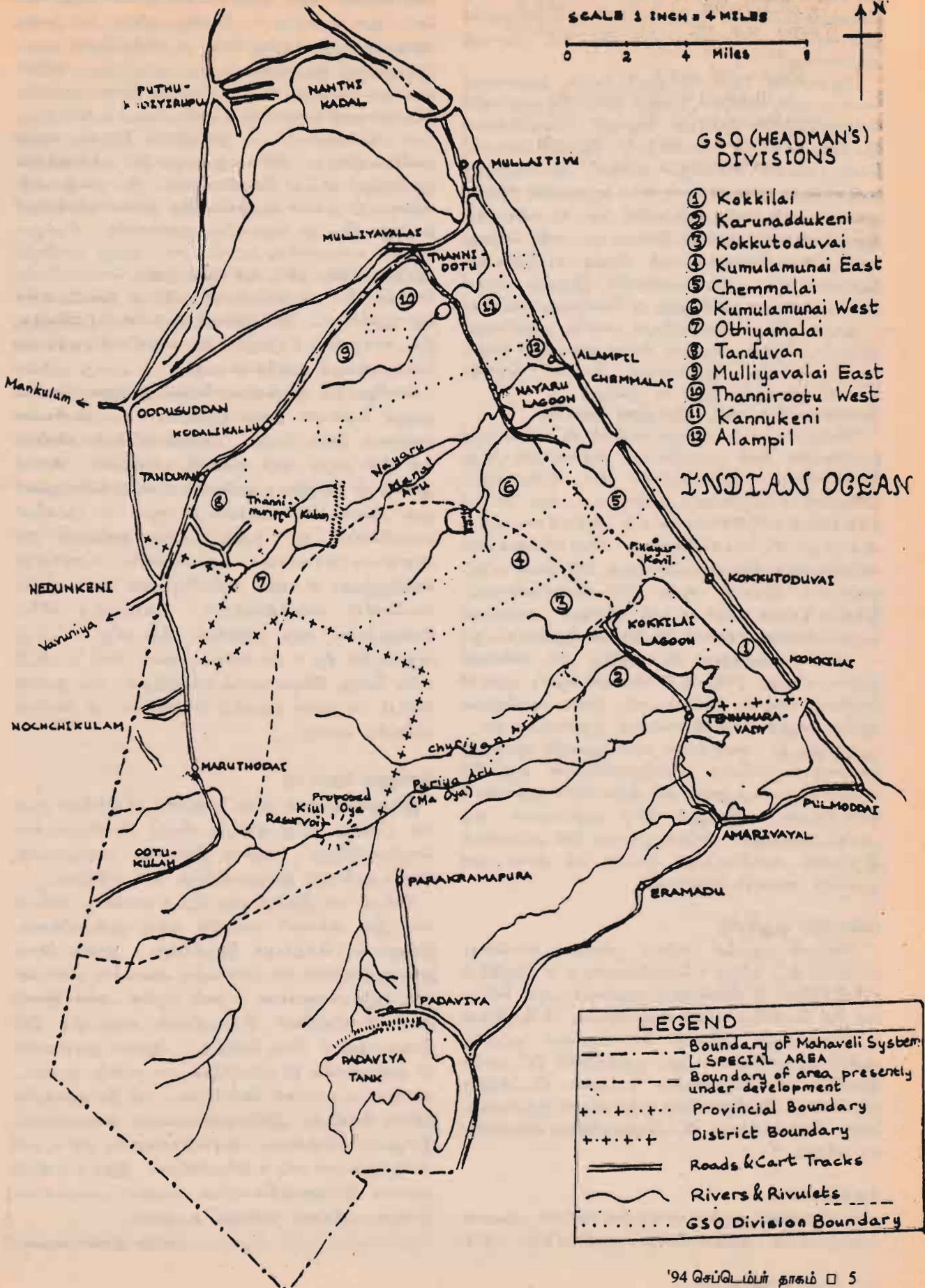
இந்த குடியேற்றம் வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கானதல்ல என மக்கள் உணர்கிறார்கள். இவர்களின் வறுமையைப் பயன்படுத்தி சலுகைகளை கொடுத்து மோசமான சம்பவங்களை நிவர்த்திக்க அரசு முயல்கிறது. அவர்கள் படுகொலைக்காளான பின் அதனையும் பிரசுரித்து பலிகளுக்கெதிரான சர்வதேச பிரசாரத்திற்கு பயன்படுத்துகிறது. 1993-ன் ஆரம்ப காலங்களில் பலிகளிடம் சர்வதேச அபிப்பிராயத்தை மதிக்கக்கூடிய தன்மை காணப்பட்டது. இக்காலகட்டத்தைப் பயன்படுத்தி யுத்தப் பகுதிகளிலிருந்து சகல சிவிலியன்களும் அகற்றப்பட வேண்டுமென்பதை முதன்மைப்படுத்தி சமாதானத்திற்கான முதற்படியில் அரசு இறங்கியிருக்க வேண்டும். இதை விடுத்து குடியேற்றங்களில் மேலும் சிங்களவர்களை அமர்த்துவதையே அரசு செய்தது.

சிஸ்டம் 'எல்' இல் மகாவலி சபையின் பங்கு ஒன்றுமில்லை. இராணுவமே பொறுப்பாக இருக்கிறது. ஜூலை 25-ல் ஜனகபுர நிகழ்வின் பின் புனர்வாழ்வு அமைச்சர் தயாரடண 2100 குடும்பங்களுக்கான உதவி வழங்க அங்கீகரித்தார். ரூபா 33 மில்லியன் பெறுமதியான வருடாந்த நிதி இராணுவத்திடம் போய் சேர்ந்தது.

MAHAVELI SYSTEM 'L'

SCALE 1 INCH = 4 MILES

0 2 4 Miles

நாதியற்ற இந்த சிங்கள சிவில்யன்களின் கதிபற்றிய எவ்வித அக்கறையோ அவர்களது வரலாறு பற்றிய ஆழ்ந்த பார்வையையோ தென்னிலங்கை பத்திரிகைகள் கொண்டிருக்கவில்லை. இந்த பரா-மிஸ்டிரி சிவில்யன்களின் துன்பகரமான பின்னணி பற்றி இவர்கள் ஏதாவது எழுதினார்களா?

ஜே.வி.பி.பில் 71லும் 80களிலும் சேர்ந்த கந்தாவளை, வென்டர்சன்புர, பரபகெல போன்ற கிராம இளைஞர்களின் பின்னணி பற்றி இவர்கள் எதுவும் எழுதவில்லை. இக்கிராமத்தவர்கள் அரசினதும், ஜே.வி.பி.யினரதும் கொடுரத்தினால் எவ்வாறு அரசியல் பிரக்ஞையற்று அதிருப்தியடைய வைக்கப்பட்டனர். வறுமையின் நிமித்தம் அல்லது அரசிடம் ஜே.வி.பி.யினரின் தொடர்பு தங்களுக்கு இல்லை என காட்டுவதற்காக இவர்கள் படைகளில் சேர்ந்து ஏன்? இக்குடியேற்றங்கள் ஏன் மிகுந்த கட்டுப்பாட்டில் இருக்கின்றன? குடியேற்றங்களில் இருந்து வரும் இளைஞர்கள் படைகளிலிருந்து தப்பியோடுவது எதற்காக? இதற்கு விடை காண்பதற்கான எவ்வித முயற்சிகளும் எடுக்கப்படவில்லை. சாதாரண சிங்கள குடிமகனின் வாழ்வு பற்றிய எவ்வித சிந்தனையும் மேல்மட்டங்களில் இல்லையென்பதையே இது காட்டுகிறது.

அமைச்சுகளின் பங்கு - இராணுவ தொடர்பு

வெலிடியாவையும் மற்றைய வளர்ச்சி திட்டங்களையும் ஒப்பிடுகையில் அதன் முறைகேட்டின் அளவை நாம் புரிந்து கொள்ளலாம். தென்பகுதியில் மிக பெரிதானதும் பல்நோக்குடன் நிறுவப்பட்டதுமான உடவலவ திட்டம் புறக்கணிக்கப்படுகின்றதென்ற குற்றச்சாட்டிற்கு ஆளானதுடன், தென்னிலங்கை கிளர்ச்சிகளுக்கு கான அடித்தளமாயும் அது அமைந்திருந்தது. 1993-ற்கான பட்ஜட் ஒதுக்கீடு இதற்கு ரூபா 200 மில்லியனாகும். இத்திட்டத்திற்கு அரசு உதவி இன்னும் அவசரமாக தேவைப்படுகிறது. (1992-ல் 273 மில்லியன் ஒதுக்கப்பட்டது)

1993-ல் வெலிடியா திட்டத்திற்கு 150 மில்லியன் ஒதுக்கப்பட்டது. (1992-ல் 72 மில்லியன் ரூபா) ரூபா 56 மில்லியன் 1984-ல் சிஸ்டம் 'எல்' ற்காக குடியேற்றம் ஆரம்பமாகுமுன் மகாவலி சபையால் ஒதுக்கப்பட்டது.

மற்றைய திட்டங்களுக்கான பண ஒதுக்கீடு குறைந்து கொண்டு வரும்போது வெலிடியாவிற்கான ஒதுக்கீடு அதிகரிக்கிறது. உடவலவ திட்டத்தில் 28000 குடும்பங்கள் வசிக்கின்றன. இன்னும் 7000 குடும்பங்கள் குடி அமர்த்தப்படுகின்றன. அதிகார பூர்வமாக 3364 குடும்பங்கள் இருப்பதாக அறிவிக்கப்படும் சிஸ்டம் 'எல்' ற்கான பண ஒதுக்கீடு ஆராயப்படவேண்டியதே.

பணியாளர் ஒதுக்கீடு

மகாவலி சபையின் அதிகார பூர்வமான பைலின்படி உடவலவ திட்டத்திற்கு 6 பொறியியலாளர்கள், 14 பொறியியல் உதவியாளர்கள், 49 கிளர்க்குகள் ஒதுக்கப்பட்டனர். சிஸ்டம் 'எல்' ற்கு பொறியியலாளர்கள் எவருமில்லை. 3 பொறியியல் உதவியாளர்களும், இரண்டு கிளர்க்குகளும் மட்டுமே. ஆனால் ஒரேமாதிரியான பட்ஜட் ஒதுக்கீடுள்ள திட்டங்களே இரண்டும். பல வல்லுனர்களை உடவலவ திட்டத்திற்கு ஒதுக்கிவிட்டு வெலிடியாவிற்கு ஒருவரையும் ஒதுக்காதது அங்கு விவசாயத்திற்கான திட்டமெதுவுமில்லை என்பதையே காட்டுகிறது.

சனத்தொகை

வெலிடியாவில் குடியிருப்பாளர்களின் அதிகார பூர்வமான கணியின் படி விவசாயிகள் குடும்பங்கள்: 1076,

விவசாயிகளல்லாதோர் குடும்பங்கள்: 2288. மற்றைய திட்டங்களில் விவசாயக் குடும்பங்களுக்கும் விவசாயிகளல்லாதோர் குடும்பங்களுக்குள்ள விகிதாசாரம் 20:3 ஆக உள்ளது. வெலிடியாவிலோ 1:2 என்ற விகிதத்திலுள்ளது. இங்கு என்ன நடக்கின்றதெனில் அரசும் இராணுவமும் இவர்களால் பாதுகாக்கப்படுகிறது. 100,000 ஏக்கர்கள் கொண்ட சிஸ்டம் 'எல்'இல் 6200 ஏக்கர்களே நீர்ப்பாசன வசதி கொண்டதென மகாவலிசபை தெரிவிக்கிறது. 2000 ஏக்கர்களுக்குட்பட்ட நிலத்திற்கே நீர்ப்பாசன வசதி அளிக்கப்படுகிறது. 1990-ம் ஆண்டில் 3364 குடும்பங்களை குடியேற்றும் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. பாசன வசதி, மற்றைய திட்டங்கள் ஆயத்தப்படுத்த முன்னர் குடியேற்றம் நிகழ்ந்து விட்டது வழமைக்கு முரணானதே. கியுள்டியா அணை பாவனைக்கு வராவிட்டால் ஆற்று வசதியற்ற இப்பிரதேசத்தில் 2000 ஏக்கர்கள் பயிர் செய்யப்படுவதே கேள்விக்குறி. மகாவலிசபையால் 1993-ல் சிஸ்டம் 'எல்' ற்கு ஒதுக்கப்பட்ட 150 மில்லியன் ரூபாவில் 96.4 மில்லியன் நில வளத்திட்டத்திற்கும் 50 மில்லியன் மற்றைய செலவுகளுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டது.

வெலிடியாவில் குடியேற்றவாசிகளும், இராணுவத்தினரும் வாழும் மோசமான நிலை ஒருபுறம். உயரதிகாரிகளின் வாழ்க்கை நிலை வேறு. திலகரங்கார தேரோ சிஸ்டம் 'எல்' இல் ஊழல் பற்றி முறையிட்டிருக்கிறார். 1991-ம் ஆண்டு ஓர் இராணுவ உயரதிகாரியிடம் சர்வே செய்வதற்காக ஒரு அமைச்சரின் உத்தரவுடன் ரூபா 16 மில்லியன் கையளிக்கப்பட்டது. (பத்து மடங்கு அதிகமாக) நில அளவையாளர்களை அனுப்புவதில் அரசுக்கு சிரமமிருந்ததுடன் அந்த அதிகாரியும் நில அளவையாளர் லைசென்ஸ் வைத்திருந்தார். அவருக்கு சர்வே செய்வதற்கான எந்த பயிற்சியும் கிடையாது. தனது பாதுகாப்பின் கீழ் 4 நில அளவையாளரை அவர் கூப்பிட்டு சர்வே செய்து நிறைய பணம் சம்பாதித்தார். 91ம் ஆண்டு சிஸ்டம் 'எல்' ற்கான ஒதுக்கீடு 75 மில்லியன், 16 மில்லியன் 'சர்வேயில்' போனது.

இராணுவ தொடர்பு

இராணுவத்திற்கான பட்ஜட் ஒதுக்கீடு 24 மில்லியன் ரூபா என (மொத்த பட்ஜட்டின் 21 வீதம்) வெளிப்படையாக சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இதைவிட மறைமுகமான பண உதவிகளும் இராணுவத்திற்கு கிடைக்கின்றன.

சிஸ்டம் 'எல்' இதற்கு ஒரு சிறு உதாரணம். சிஸ்டம் 'எல்' இல் மகாவலி சபையின் பங்கு ஒன்றுமில்லை. இராணுவமே பொறுப்பாக இருக்கிறது. ஜூலை 25-ல் ஜனகபுர நிகழ்வின் பின் புனர்வாழ்வு அமைச்சர் தயாரட்ண 2100 குடும்பங்களுக்கான உதவி வழங்க அங்கீகரித்தார். ரூபா 33 மில்லியன் பெறுமதியான வருடாந்த நிதி இராணுவத்திடம் போய் சேர்ந்தது. ஆனால் ஜனகபுரவில் 130 குடும்பங்களே இடம்பெயர்ந்தன என 'சண்டே ஐலண்ட்' மற்றைய வட்டாரங்கள் தெரிவித்தன. மீதி இராணுவத்தின் நிதியாக போகிறது. இவ்வாறாக மற்றைய அமைச்சுகளும் இராணுவம் சம்பந்தப்பட்ட குடியேற்றங்களுக்கு நிதி உதவி அளித்திருப்பதாக நாம் கூறியிருக்கிறோம். இந்த உதவிகள் சாதாரண இராணுவத்தினரையோ, சாதாரண மக்களையோ சென்றடைவதில்லை என்பதும் உண்மை.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

இரண்டு வரங்கள்

ஜெ

பாரதியிடம் அற்புதமான நகைச்சுவை இருந்தது. அவரது உரைநடையில் அதை நாம் காணலாம். அவரது கவிதையிலும் அப்பண்பைச் சில இடங்களில் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். உதாரணமாக, வள்ளலார் என அறியப்படும் இராமலிங்கனாருடைய பாடல் ஒன்றைத் தழுவி, கோகலேயின் மிதவாத அரசியலைக் கேலி செய்து அவர் எழுதிய கவிதையைக் குறிப்பிடலாம். இது இராமலிங்கனார் மீது பாரதிக்கு இருந்த மரியாதைக் குறைப்பாட்டினை எவ்வகையிலும் குறிக்க மாட்டாது. இவ்வாறே பாரதி பாடலைச் சார்ந்தும் நகைச்சுவையாக எழுதினார் உள்ளனர்.

முருகையன் தேர்ந்த கவிஞர். அவருடைய நகைச்சுவை உணர்வும் சிறப்பானது. அவர் பாரதியின் கவிதை ஒன்றைச் சார்ந்து ஏறத்தாழ இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதிய நகைச்சுவையான கவிதையொன்று அண்மையில் என் கண்ணிற் பட்டது. அக்கவிதையைப் பார்க்கு முன் பாரதியின் கவிதையைக் கவனிப்போம்.

காணி நிலம்

காணி நிலம் வேண்டும் - பராசக்தி
காணி நிலம் வேண்டும் - அங்கு
தூணில் அழகியதாய் - நன்மாடங்கள்
துய்ய நிறத்தினவாய் - அந்தக்
காணி நிலத்தினிடையே - ஓர் மாளிகை
கட்டித் தரவேண்டும் - அங்குக்
கேணியருகினிலே - தென்னமரம்
கீற்று மிள நீரும்,
பத்துப் பன்னிரண்டு - தென்னமரம்
பக்கத்திலே வேணும் - நல்ல
முத்துச் சுடர்போல - நிலாவொளி
முன்பு வரவேணும் - அங்கு
கத்துங் குயிலோசை - சற்றே வந்து
காதிற் படவேணும் - என்றன்
சித்தம் மகிழ்ந்திடவே - நன்றாயினந்
தென்றல் வரவேணும்
பாட்டுக் கலந்திடவே - அங்கேயொரு
பத்தினிப் பெண்வேணும் - எங்கள்
கூட்டுக் களியினிலே - கவிதைகள்
கொண்டுதர வேணும் - அந்தக்
காட்டு வெளியினிலே - அம்மா நின்றன்
காவலுற வேணும் - என்றன்
பாட்டுத் திறத்தாலே - இவ்வையத்தைப்
பாலித்திட வேணும்.

பாரதி ஒரு கிராமச் சூழலின் அமைதியில் ஒரு அழகான சூழலில் அமைந்த வீடும் வளவும் அன்பு மனைவியும் கவிதை பாடும் ஆற்றலும் வேண்டுமென்று பராசக்தியை இறைஞ்சுகிறார். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கு வெளியில் வந்து பிழைப்புத் தேடும் நிலையிலுள்ள மனிதனுக்கு என்ன வேண்டும்? ஊரிற் காணி நிலம் கிடைத்தாலும் கடுமையாக முறிய வேண்டும். கோழி மேய்த்தாலும் கோரணமேந்திலை மேய்க்க வேண்டும் என்ற கனவெல்லாம் பொடிப் பொடியாகி விட்டது. அரசாங்க உத்தியோகம் கிடைக்கிறதென்பது பராசக்தியைக் கேட்டு நடக்குமா? பாராளுமன்ற உறுப்பினரை அல்லலா பிடிக்க வேண்டும். கிடைத்தாலும் இடமாற்றம் மொழிப் பிரச்சினை என்றெல்லாம் அவதிப்பட வேண்டும். அப்படியானால் நிலையான நிம்மதியான வாழ்க்கைக்கு வழியேது? இதோ வழி:

ஒரு வரம்

சுருட்டுக் கடை வேண்டும் - எனக்கொரு
சுருட்டுக் கடை வேண்டும்
திருட்டுக் காவலனே - அப்பனே
தேவா சனீசுரனே - எனக்கொரு
சுருட்டுக் கடை வேண்டும்

தட்டில் அடுக்கடுக்காய்ப் - புகையிலை
தாங்கி அமைந்திருக்கும்
பெட்டிகள் வெள்ளியிலே - கிடந்தங்குப்
பேரொளி வீச வேண்டும்

சங்கான் புகையிலையும் - சுவையான
சுதுமலையிற் சுருட்டும்
அங்காந்து கொள்ளத் தூண்டி - அழைக்கிற
அம்பன் புகையிலையும்

கொஞ்சம் துருப்பிடித்த - தராசொன்றும்
கொண்டு தர வேண்டும்
வஞ்சப் பொது மகளிர் - சொட்டைசொல்ல
வந்து செலல் வேண்டும் - அவர்கள்
தங்கள் குழல் திருத்தித் - தலையினைச்
சாய்த்துச் செலல் வேண்டும்

முழுப் பொழுதும் சிறிதும் - ஓய்வின்றி
மூளைக்கு வேலை தரும்
எழுத்துத் தொழில் தவிர - அருளுவாய்
எந்தத் தொழில் எனினும்

திருட்டுக்குக் காவலனே! - அப்பா
 தேவா சனீசுரனே
 சுருட்டுக் கடை வேண்டும் - எனக்கென்று
 சொந்தமாய் என் பொறுப்பில் - எனக்கொரு
 சுருட்டுக் கடை வேண்டும்

வெள்ளிப் பெட்டியின் பேரொளி முன்னால் நிலவொளி
 எங்கே? மனைவி, குடும்பம் என்ற தலையிடியில்லாமல்
 பொதுமகளிர் வந்து போவார்கள். பொறுப்பில்லாத

சீவியம். மூளைக்கு அலுப்பில்லாத வாழ்க்கை.
 பராசக்தியைக் கேட்டு வாங்கின பிறகு யாராவது பாவிகள்
 வந்து கடையை உடைத்து நொறுக்கினால் என்ன
 செய்யலாம்? எனவே சனீசுரரைக் கேட்டு வாங்கி
 விட்டால் அவரே அதையும் காப்புறுதி செய்து கொள்ள
 மாட்டாரா?

இன்றைக்கு வரம் கேட்பதானால் எப்படிக் கேட்போம்?
 "கலாஷ்னி கோவ் வேண்டும் - காளியம்மா
 கலாஷ்னி கோவ் வேண்டும்"
 என்று ஒரு வேளை கேட்போமா? □

551 HIGH ROAD
 TOTTENHAM
 LONDON N17 6SB

TEL: 081 808 2397
 FAX: 081 801 8818

**ANTON & CO
 WARAN**

Solicitors

With Compliments

**One Hour Film Processing
 Lab On The Premises**

**PHOTO
 AND
 PARTY**

*இலங்கை மாஸ்டோடுக்கான
 கற்று வெள்ளை முகப்பாற்*

30 Minute Reprints, Frames, Albums

**ALL AT PROBABLY THE LOWEST
 PRICES IN LONDON**

*Open 7pm Mon-Fri, Open 6pm Sat
 Open Bank Holidays and Sundays*

174 Hoe Street London E17

Tel : 081-521 6004

1994 செப்டம்பரில் வெளியாகிறது

பாலஸ்தீனக் கவிஞன் மொஹமத் தார்வீஸின்

25 கவிதைகளும்

500 கமான்டோக்களும்

கவிதைத் தொகுப்பு

தொகுப்பும் குறிப்புகளும்
யமுனா ராஜேந்திரன்

இது ஒரு ஸ்தனேக பதிப்பக வெளியீடு

ஸ்பீனா ஆஷ்மி தஸ்லீமா நஸ்ரீன் சல்மன் ருஸீடி

மூன்று பெயர்களும் தற்பொழுது இலக்கிய சினிமா அரசியல் வட்டாரங்களில் அடிக்கடி பேசப்படும் பெயர்கள். பல்வேறு தரப்பினரால் வேறுபட்ட காரணங்களுக்காக குற்றவாளிக்கூண்டில் நிறுத்தப்பட்டவர்கள். சொல்லால் அடிக்கப்படுகிறவர்கள். ஏது குற்றம் செய்தார்கள்? இந்தியாவில் பிறந்த முஸ்லீமான பிரிட்டிஷ் பிரஜை சல்மன் ருஸீடி, இஸ்லாம் மதத்தைப்பற்றி முஸ்லிம் மக்கள் புண்படும்படி த சற்றானிக்வேர்சஸ் நாவல் எழுதினார் என விமர்சிக்கிறார்கள். ருஸீடி சற்றானிக்வேர்சஸ் மட்டும் எழுதிய நாவலாசிரியரில்லை. மிட்நைட் சில்ரன், சேம் போன்ற நாவல்களை எழுதியவர். தனது செல்ல மனதுக்காகவே குழந்தைக் கதைகள் புனைந்தவர். மிகப்பெரிய அமெரிக்க, மேற்கு ஐரோப்பிய, மற்றும் ஸ்டாலினிய அமைப்புக்களின் விமர்சகர். சுதந்திர மனிதனை விளைகிறவர். இவர் மீது கொலைத் தண்டனை விதித்துள்ளார்கள். தஸ்லீமா நஸ்ரீன் பாபர் மகுதி - அயோத்தியா கோவில் பிரச்சனையின் போது பங்களாதேசில் கொல்லப்பட்ட இந்துக்கள் பற்றி குறுநாவல் எழுதினார். லஜ்ஜா(வெட்கம்) என்பது இந்நாவலின் பெயர். மருத்துவரான இவர் டாக்ஸாவில் வீட்டுக் காவலில் வைக்கப்பட்டார். பாஸ்போர்ட் பறிக்கப்பட்டிருந்தார். இவர் மீது கொலைத் தண்டனை. இடதுசாரி சினிமா திரைப்பட நடிகை ஸ்பீனா ஆஷ்மி தென்னாபிரிக்கா சென்றபோது கறுப்பினமக்களின் விடுதலைத் தலைவர் நெல்சன் மண்டேலாவை அன்பு மரியாதை கருதி முத்தமிட்டார். இதன்மூலம் முஸ்லீம் மதப்பெண்ணின் மானம் கெடுத்து விட்டார் என்கிறார்கள் முஸ்லீம்கள். ஒரு இந்தியப் பெண் இவ்வாறு முத்தமிடலாமா என்கிறார்கள்.

இவைதான் இம்மூவரும் செய்த குற்றம். குற்றத்திற்கு தண்டனை வேண்டாமா? யார் தண்டனை தருவது? மதவாதிகளுக்கும் மத அடிப்படை மூடர்களுக்கும் கலைஞனின் சுதந்திரம் குறித்த அக்கறையற்ற வெறியர்களுக்கும் இக்கேள்விகள் அவசியமில்லை. அடிப்படைவாதம் இனம், மதம், தேசம் போன்றவற்றின் பெயரில்தான் வர வேண்டுமென்பதில்லை. அரசியலின் பெயரிலும் வரும். கம்போடியாவில் பொல்போட் தலைமையில் நடந்ததும், தியனன்மென் சதுக்கத்தில் மாணவர் எழுச்சி குருதிப்புனலில் மூழ்கடிக்கப்பட்டதும் அத்தகைய அரசியல் அடிப்படை வாதத்தின் பொருட்டுத்தான். சல்மன் ருஸீடிக்கு கொலைத்தண்டனை ஈரான் முதன்மைப்படுத்தி முஸ்லிம் நாடுகளால் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தலைக்கு விலை கொடுத்து பெப்ரவரி மாதம் ஐந்து ஆண்டுகள் நிறைகிறது. தொடர்ந்து தலைமறைவாக வாழ்ந்து வருகிறார் அவர். தஸ்லீமா நஸ்ரீனுக்கும் கொலைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனது குறுநாவலில் அவர் சில பகுதிகள் நீக்கி மறுபதிப்பும் வெளியிட்டு விட்டார். ஆயினும் அடங்கவில்லை மத வாதிகளின் வெறி. கொலைத்தண்டனை தொடர்கிறது. பிரிட்டனில் வாழ்கிற முஸ்லிம் நாவலாசிரியரான சல்மன் ருஸீடிக்கும் முஸ்லீம் நாடான பங்களாதேசில் வாழும் முஸ்லீமான நஸ்ரீனுக்குமே இந்நிலை என்றால் இந்தியாவில் வாழும் முஸ்லீம் சினிமாக்கலைஞரான ச்பீனா ஆஷ்மியின் நிலை மிக மிகக் கொடுமையானது. அவர் மீது இரண்டு குற்றச்சாட்டுக்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. முதல் குற்றச் சாட்டு அயோத்தி

- பாபர் மகுதி இடிப்பு சம்பவங்களை அடுத்து பம்பாயில் நடந்த வெடி குண்டு சம்பவங்களில் இவரும் பின்னணியில் இருந்தார் என்ற சந்தேகம். இதற்கு தன்னைத் தெளிவு படுத்தி சம்பந்தம் இல்லையென ச்பீனா அறிக்கை விட வேண்டும் என்கிறது சிவசேனை. சிவசேனை அயோக்கியத்தனமான இந்து மத குண்டர் படை. பால் தாக்ரே இதன் தலைவன். பம்பாய் நகர தாராவி - மாதூங்கா பகுதியில் தமிழ் மக்களை வேட்டையாடிவரும் கசாப்புக் கடைக்காரன்.

ஒழுக்கத்தையும் அன்பு சார்ந்த நடவடிக்கைகளையும் குழம்பிக் கொள்ளும் சமூக மரபு முஸ்லிம் - இந்திய மரபு. முத்தமிட்டு விட்டதால் நான் ஏதும் தவறு செய்துவிடவில்லை.

ஸ்பீனா ஆஷ்மி

இரண்டாவது குற்றச்சாட்டு.
நெல்சன் மண்டேலாவுக்கு முத்தம் கொடுத்ததற்கு மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும். இது முஸ்லிம் மத வாதிக்கின் கோரிக்கை. அடிப்படையில் இம்மூவரும் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனை கலைஞனின் மனச்சாட்சியும் கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரமும் சார்ந்த விடயம். ஆனால் வர்க்கங்களால் தேசங்களால் மதங்களால் மொழிகளால் இனங்களால் அடக்கப்படுகிறவன் - அடக்குகிறவன் எனப்பிளவுண்டு கிடக்கும் இவ்வுலகில் ஒரு பொது மகனின் சுதந்திரம், அடிப்படை சுதந்திரம் குறித்து எவர் குரல் எழுப்பப் போகிறார்? பிரச்சனை எளிதானதில்லை. மிகபிக சிக்கலானது. மதவாதிகளும், இனவாதிகளும், நிறவாதிகளும், ஏகாதிபத்தியமும் பிரச்சனையை தங்கள் தங்களுக்கு சாதகமாக வளர்க்கிறார்கள். முஸ்லிம்கள் காட்டுவிரண்டிகள் நாகரீகமற்றவர்கள் என்ற எண்ணத்தை விதைக்கும் மேற்கூலக அமெரிக்கருக்கு ருஷ்டி பிரச்சனை முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான ஒரு ஆயுதம். தமது நிற வெறியை நியாயப்படுத்த ஒரு சாதனம். தமது அறிவார்ந்த ஒடுக்கு முறையை நியாயப்படுத்த ஒரு காரணம். பிரிட்டனில் - மேற்கில் இருக்கும் மக்கள் ருஷ்டிக்கு எதிரான போராட்டத்தையும் நிறவெறி எதிர்ப்புணர்ச்சியையும் வித்தியாசப்படுத்தி பார்க்கவில்லை. பிரிட்டிஷ் முஸ்லிம்கள் ருஷ்டியைக் கொல்வதை எதிர்க்கிறார்கள். மதத்துவேசத்திற்காக சட்டப்படி விசாரிக்கப்பட வேண்டும் என்கிறார்கள். கிறிஸ்தவ திருச்சபைக்கு வேண்டுகோள் விடுகிறார்கள். பிரிட்டிஷ் சட்டநீதி நிறுவன கிறிஸ்தவ மத அமைப்புகள் இம்மக்களின் கோரிக்கையை நிராகரித்துவிட்டன. ஜேர்மன் கிரீர் போன்ற பெண்நிலைவாதிகள் - எழுத்தாளர்கள் ருஷ்டியைக் கண்டிக்கிறார்கள். ஒரு மாபெரும்

கலாச்சாரத்தை இவ்வளவு எளிதாக கொச்சைப்படுத்தி விடமுடியாது. பிரச்சனை அவர் மூளையே தனக்குத்தானே தருவித்துக் கொண்டது என ருஷ்டியின் நாவல் பற்றி சொல்கிறார் அவர். இதே அலைவரிசையில் ருஷ்டியின் கருத்துக்களை விமர்சிக்கிறவர்கள் அவர் மீதான கொலைத் தண்டனை காட்டுவிரண்டித்தனமானது என்கிறார்கள். அவர்களில் இந்தியாவின் முல்க்ராஜ் ஆனந்திலிருந்து ஜேர்மனியின் குந்தர் கிராஸ்வரை அடங்குவர். பில் கிளின்ட்னும், ஹெல்மட் ஹோலும், ஜோன் மேஜரும் ஈராணை மிரட்டுகிறார்கள். ருஷ்டி இஸ்லாம் மதத்தை மறுபடி தழுவிக்கொண்டேன் என்கிறார். தற்பொழுது மிகுந்த பாதுகாப்புடன் வெளியிடங்களுக்கு வந்து உலாவுகிறார். தொலைக்காட்சியில் தோன்றுகிறார். ஆயினும் பிரிட்டிஷ் வெகுஜனங்களின் நன்மதிப்பை முழுதாக அவர் பெற இயலவில்லை. ருஷ்டி நிற வெறி எதிர்ப்பாளர். தட்சரையும் கன்சர்வேடிவ் கட்சியையும் தொடர்ந்து விமர்சித்து வருபவர். தஸ்லீமா நஷீனின் புத்தகத்தை இந்திய மதவாதக் கட்சியும் பாப் மசூதியை உடைத்த அரசியல் கட்சியுமான பாரதிய ஜனதாக் கட்சி அச்சிட்டு வெளியிடுகிறது. இந்து பாரதிய ஜனதாக் கட்சியின் மகனிர் அமைப்பு தஸ்லீமா நஷீனுக்காக ஊர்வலம் போகிறது. தஸ்லீமா நஷீன் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார். நிச்சயமாக தனது நாவல் பாரதிய ஜனதாவுக்கு ஆதரவானதல்ல. பாரதிய ஜனதாவின் அரசியல் மதத்துவேசத்தை நிராகரிக்கிறேன் என்கிறார். தஸ்லீமா நஷீனுக்காக ஊர்வலம் போகின்ற இந்த இந்துப்பெண்கள் தமது சமூகத்தில் வரதட்சனைக் கொடுமையால் கொல்லப்படும் பெண்களுக்காக ஊர்வலம் போகவேண்டும் என்கிறார் ஸப்னா ஆஷ்மி. ஸப்னா ஆஷ்மியை தென்னாபிரிக்க தேர்தலில் பிரச்சாரம் செய்வதற்காக அழைத்திருக்கிறார்

மண்டேலா. ஒழுக்கத்தையும் அன்பு சார்ந்த நடவடிக்கைகளையும் குழம்பிக் கொள்ளும் சமூக மரபு முஸ்லிம் - இந்திய மரபு. முத்தமிட்டு விட்டதால் தான் ஏதும் தவறு செய்துவிடவில்லை. மன்னிப்புக் கேட்கின்ற பிரச்சனையே இல்லை என்கிறார் ஸப்னா. ஸப்னா இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினரும் மிகச் சிறந்த உருதுக் கவிஞருமான கைபி ஆஷ்மியின் மகள். 'ஷோலே' படத்தின் கதை வசன கர்த்தாவான ஜாவேத்தின் இரண்டாம் மனைவி. முதல் மனைவியும் உயிரோடிருக்கிறார். ஸப்னா இந்தியாவின் மிகச்சிறந்த இயக்குனர்களான ஸியாம் பெனகல், கோவிந்த் நிறலானி, மிருனாள் சென்

அமைச்சர் ஏ எச் எம் அஸ்வர் பரிந்துரையின்படி ஜனாதிபதி டி பி விஜயதுங்க, தஸ்லீமா நஷீனின் லஜ்ஜா நாவல் இலங்கையில் விற்பனையாவதை தடை செய்துள்ளார். அத்துடன் இதை இந்தியாவுக்கும் சிபார்சு செய்துள்ளார். உலக புகழ் வாய்ந்த பெண்நிலைவாதியான குமாரி ஜெயவர்தனா இலங்கை அரசின் இம்முடிவுக்கு கடுமையாக எதிர்ப்பு தெரிவித்துள்ளார்.

தஸ்லீமா நஷீன்

படங்களில் நடித்தவர். சிவசேனா இந்திய முஸ்லிம்கள் படங்களை பம்பாயில் திரையிடுவதைத் தடைசெய்தது. தடையை நீக்க வேண்டும் என்று சிவசேனைத் தலைவரைச் சந்தித்தார்கள் திலீப் குமார், சஞ்சய் தத் போன்றவர்கள். ஸ்ப்னா ஆஷ்மி ஒருவரையும் சந்திக்கவில்லை. ஸ்ப்னா ஆஷ்மி தெருவில் இறங்கி மக்கள் போராட்டங்களில் கலந்து கொள்கிறவர். பம்பாயில் வீடற்ற பெண்களுக்கு வீட்டு வசதிக்காக அமைப்பு கட்டப் போராடுகிறவர். இந்து முஸ்லிம் கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணப்பணியில் முன்னின்றவர். இந்தியாவில் காங்கிரஸ் கட்சியும், பாரதிய ஜனதா கட்சியும் மதப்பிரச்சனைகளில் ஒரே கண்ணோட்டம் கொண்டவைதான் என்கிறார். அயோத்தியா - பாபர் மசூதி பிரச்சனைக்கு மூல காரணம் காங்கிரஸ் நிலைப்பாடு என்கிறார். சமீபத்தில் இந்தியக் குடியரசுத்தின விழாவைக் கொண்டாட வேண்டாம் என்று அறைகூவல் விட்டனர் முஸ்லிம் தலைவர்கள். ஸ்ப்னா ஆஷ்மி அதை எதிர்த்தார். எமக்கு எதிரி அரசுகளையொழிய இந்திய தேசமல்ல என்றார். இந்தியாவின் ஆன்மா அதன் பல்கலாச்சாரங்களின் ஒன்றிணைந்த தன்மைதான் என்கிறார். இந்தப்பின்னல் சிதையுமானால் சோகம்தான் என்கிறார். மதம் இனம் மொழி போன்றவற்றிற்கு அப்பாலும் பொதுத்தன்மை நோக்கி வாழவேண்டும் இதுதான் இந்திய ஆன்மா - கலாச்சாரம் என்கிறார். ஸ்ப்னா தற்போது மதச்சார்பற்ற மனஎழுச்சிக்காக ஐரோப்பிய, அமெரிக்க பயணம் மேற்கொண்டிருக்கிறார். பல்கலைக்கழகங்களில், கலை அமைப்புகளில் உரையாற்றி வருகிறார். ருஸ்டியின் நிலைமை மிக மிகப் பிரச்சனைக்குரியது. உயிர் வாழ்வது அல்லது அடிபணிந்து விடுவது என்ற நிலைமைகலைஞன் அடிபணிவதை விடவும் உயிர் விடுவதே மேல். அவ்வகையில்

ருஸ்டி மனோ உறுதி வாய்ந்தவராக நிற்கிறார். கலைஞனுக்கிருக்கும் பொறுப்புணர்ச்சி பற்றி தற்போது யோசிக்கிறார். கலைஞனுக்கிருக்கும் பொறுப்புணர்ச்சி பற்றித் தீர்மானிக்கும் சக்தி மக்களின் எழுச்சி தானே ஒழிய அரசுகளோ, கட்சிகளோ, மத அமைப்புகளோ அல்ல. அதிகார பீடங்களல்ல. சல்மான் ருஸ்டியில் நேர்ந்திருப்பது சுயவிமர்சனம் எந்த அதிகாரத்துக்கும் எதிரான பொறுப்புள்ள மனிதனின் சுயவிமர்சனம். அடக்கு முறையும் மதத்துவேசமும் நிலவும் மேற்குலகச் சூழலில் ஒருவரும் எதையும் எப்படையும் எழுதிவிட முடியாது. மக்கள் மனம் புண்பட்டதற்காக மன்னிப்புக் கேட்கிறார். ருஸ்டி தான் மறுபடி முஸ்லிம் மதத்தை தழுவு விரும்புவதாகச் சொல்கிறார். ஏற்றத்தாழ்வும் ஏகாதிபத்தியச் சுரண்டலும் மேற்குலகின் சிந்தனை ஆதிக்கமும் இஸ்லாமியக் கலாச்சாரத் துவேசமும் நிலவும் ஒரு சூழலில் கலைஞனும் எழுத்தாளனும் பொறுப்புணர்வு மிக மிக முக்கியமானது. பிரச்சனையை ஏகாதிபத்தியவாதிகளும் மத அடிப்படைவாதிகளும் தங்கள் தங்களுக்கு ஏற்ப பயன்படுத்தவே செய்வர். சமூக மாற்றத்தில் நம்பிக்கையுள்ள கலைஞர்களும் எழுத்தாளர்களும் மனிதர்களும் தங்கள் தேர்வு குறித்து அக்கறையுடனும் பொறுப்புடனும் செயல்பட வேண்டும். கலைஞனும் சிந்திப்பவனும் நடவடிக்கைகளை தடுத்துத் தீர்ப்பு வழங்குவதற்கு நிலவும் எந்த அமைப்புக்கும் தகுதியில்லாது போய் விட்டதை வரலாறு நிரூபிக்கிறது. கலைஞர்கள் மனசாட்சியின் கைதிகள். விமர்சனத்துக்கு உட்படுவதை வரவேற்கிறார்கள். தீர்ப்பு வழங்க எவருக்கும் நாகரீக சமூகம் அதிகாரம் வழங்க முடியாது. ருஸ்டியும் ஸ்ப்னாவும் நஸ்ரீனும் நமக்குக் கற்றுத்தரும் விஷயங்கள் இவைதான்.

கலைஞனின் கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரமும், நடவடிக்கைச் சுதந்திரமும் உயிரினும் மேலானது. அதே அளவு முக்கியத்துவமுடையது. கலைஞனின் சமூகப் பொறுப்புணர்வும் அக்கறையும் தேர்வும். இவை விவாதத்திற்கு உட்படுத்தலாமே அன்றி தீர்ப்பு வழங்க எவருக்கும் உரிமை இல்லை. கலைஞனின் தேர்வு அவனது அக்கறையின் பார்ப்பட்டது. அதை எவரும் கட்டளையிட இயலாது. எமது தேடலும் எழுத்தும் செயலும் எமதும் அடுத்த மனிதனும் விடிவுக்குத்தான். எழுத்தும் தெய்வம் என் எழுதுகோலும் தெய்வம்.

முஸ்லிம்கள் காட்டுமிராண்டிகள் நாகரீகமற்றவர்கள் என்ற எண்ணத்தை விதைக்கும் மேற்குலக அமெரிக்கருக்கு ருஷ்டி பிரச்சனை முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான ஒரு ஆயுதம். தமது நிற வெறியை நியாயப்படுத்த ஒரு சாதனம். தமது அறிவார்ந்த ஒடுக்கு முறையை நியாயப்படுத்த ஒரு காரணம்.

சல்மன் ருஸ்டி

பெருஞ்சித்தனாரையும் கண்ணனையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்த கண்களுக்கு உரியவர்களை நாங்கள் தொடர்ந்து சென்றாற் கண்ணனும் பெருஞ்சித்தனாரும் என்ன கதைத்தார்கள் என்பதைத் தவற விட்டு விடுவோம். முதலில் மடத்துக்குப் போய்விட்டுப் பிறகு அந்தக் கண்களைப் பற்றிக் கவனிப்போம்.

மடத்தில் உணவு பரிமாறுவார்கள். ஈழத்துத் திருத்தல அற நிதியத்தின் ஆதரவில் உணவு வகைகள் உண்டு. அயலூர்களில் இருந்து வருவோர் மடங்களிற் தங்கிச் செல்லவும் வசதி உண்டு. பெருஞ்சித்தனார் கண்ணனை நோக்கிப் "பாற்கஞ்சி சாப்பிடுவாயா?" என்று கேட்டார். கண்ணன் தலையை ஆட்டித் தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டான். இருவருமாக உணவு பரிமாறும் பீடத்துக்குச் சென்று கண்ணாடி மூக்குக் குவளைகளிற் பாற்கஞ்சியை எடுத்துக் கொண்டு உணவு மண்டபத்தில் ஒதுக்குப் புறமான ஒரு இடத்தில் இருந்த சிறிய மேசையருகே அமர்ந்தார்கள்.

மனதைக் குடைந்து கொண்டிருந்த ஒரு கேள்வியைக் கேட்பதா விடுவதா என்று கண்ணனுடைய மனம் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்ததை அவனுடைய முகம் காட்டிக் கொள்ளவில்லை. என்றாலும் அவன் எதிர்பாராத விதமாகப் பெருஞ்சித்தனார் அவனிடம் "நான் உன்னைப் பற்றி எப்படி அறிந்தேன் என்று ஒரு வேளை நீ யோசிக்கக் கூடும்." என்று சொல்லிக் கண்ணனுடைய முகத்தை நோக்கினார்.

கண்ணன் தன் திகைப்பிலிருந்து மீளவில்லை. பெருஞ்சித்தனார் தொடர்ந்தும் பேசினார்.

"ஈழ மாநிலத்துக்கு வருகிற எல்லா மாணவர்களின் அக்கறைகள் பற்றிய தகவல்களும் எங்கள் பதிவகக் கணினியில் உள்ளன. அண்மைக்காலத்தில் வந்த மாணவர்களில் உள்பேல ஆங்கில இலக்கியத்தில் ஈடுபாடுள்ள எவரையும் என்னாற் காண முடியவில்லை. மொழியியல் ஆராய்வு செய்ய வந்தவர்களும் இலக்கியத் துறை

எல்லாம் அப்படியே எழுதினால் எங்களுக்கு அலாபுத் தட்டிவிடும் என்பதால் அவர் சொல்லியதன் சாராம்சத்தை மட்டும் கீழே தருகிறேன்.

ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பு வரை (அதாவது 20வது திருவள்ளூர் நூற்றாண்டு முடியும் வரை) ஆங்கிலமே உலகின் பிரதான மொழியாக இருந்ததையும் ஆங்கிலேயர் சகல கல்வி, விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பத் துறைகட்டும் ஆற்றிய சேவைகள் பற்றியும் அவர் நீண்ட நேரமாகப் பேசினார். எவ்வாறு ஆங்கிலேயர் மீதான பொறாமைப்பாற் செருமானியர்கள் (ஜெர்மன்காரர்) பிராஞ்சியருடன் சேர்ந்து சூழ்ச்சி செய்து ஆங்கில மொழிக்கு ஆப்பு வைத்தார்கள் என்றும் ஐக்கிய அமெரிக்கா, (யூ.எஸ்) பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தத்திற்குப் பட்டுப் போனதன் விளைவாக உலக நாடுகள் அமெரிக்காவைப் புறக்கணித்து வியாபாரத் தடைகளை மேற்கொண்டதால் ஆங்கிலத்தின் சரிவு மேலும் துரிதமாகி முடிவில் ஐரோப்பாவும் அதன் தேசிய மோதுதல்களாற் கீழிந்த தென்றும் அவர் விவரித்த போது, இதிலெல்லாம் தமிழ்களுடைய பங்கென்ன என்பதைப் பற்றி அதிகம் பேசாது தவிர்த்ததைக் கண்ணன் கவனிக்காமல் இல்லை. தொடர்ந்து அவர் ஆங்கிலேயருடைய பழங்காலம் பற்றி மனம் விட்டுப் புகழ்ந்து கூறிய பலவும் கண்ணனுடைய தாயார் கலாவும் பாடசாலை நண்பன் முருகனுடைய (மார்க்கஸ்) தகப்பனார் உவில்லியமும் சொல்லி அவன் அறிந்த விடயங்கள் தாம். என்றாலும் தன் முன்னோரின் மேம்பாடுகளை ஒரு அந்நியர், அதுவும் ஒரு தென்னாசியர் மட்டுமன்றிக் கற்றறிந்த ஒரு பேராசிரியர், சொல்லக் கேட்ட போது கண்ணனுக்கு மேனி சிலிர்த்தது. அந்நியர்கள் ஆங்கிலத்தின் சிறப்புப் பற்றியும் அழிந்துபோன ஆங்கில நாகரிகம் பற்றியும் சொல்லியவற்றை ஆங்கிலச் சஞ்சிகைகளில் அடிக்கடி கண்டிருக்கிறானாயினும் அவற்றில் வழமையான புளுகுகளும் சேர்ந்து இருப்பதை அவன் அறிவான். இதுவோ அவனது நேரடி அனுபவம். அவனுடைய மனதில் ஆங்கில உணர்ச்சிக் கவிக்கோ என்று புகழ்பெற்ற

பெருஞ்சித்தனாரையுடனின் பரிசு

சிவா. வித்தியாதரன்

மாணவர்களும் ஆங்கில இலக்கியத்திற் காட்டாத அக்கறை எந்திரவியல் மாணவனான உனக்கு எப்படி வந்தது என்று பல முறை யோசிக்கிறேன். நீ மிகவும் திறமைசாலி என்று தெரிகிறது. ஆங்கில இலக்கியத்தில் நீ மேற் படிப்புக்குப் போயிருக்கலாம்."

ஆங்கிலம் படித்து என்ன தொழில் செய்யலாம்? அதிட்டம் இருந்தால் இங்கிலாந்தில் ஒரு கல்லூரியில் அல்லது பாடசாலையில் ஆங்கிலம் கற்பிக்கலாம். நான் சிறுவயதில் ஆங்கில இலக்கியம் படிக்க ஆசைப்பட்ட போது 'நீ, என்ன ஆங்கில வாத்தியாக இருந்து அவதிப்பட்ட போகிறாயா?' என்று அப்பா மறித்து விட்டார். என்று மனவருத்தத்துடன் கொன்னான் கண்ணன்.

ஆங்கிலம் பற்றிய புதிய அக்கறை இப்போது தமிழ் அறிஞர் மத்தியில் உருவாகியுள்ளது. எதிர்காலம் பற்றி உறுதியாக எதுவும் சொல்ல முடியாது. நீ விரும்பினால் ஆங்கிலப் பட்டப்படிப்புக்கு மாற என்னால் உதவ முடியும்." கண்ணனுக்கு ஏற்பட்ட சபலம் வீட்டு நிலைமைகளை யோசித்தவுடனேயே கலைந்துவிட்டது. அவனது மௌனத்தின் பொருளை உணர்ந்தவர் போலப் பெருஞ்சித்தனார் தான் வந்த விஷயத்திற்குத் திருப்பினார். அவர் சொன்னதை

காலியஸ் அன்ட்ரூவின் வரிகள் எதிரொலித்தன.

உதை பந்தாட்டத்தை உலகினுக்கே தந்து

உயர்ந்தது நம்நாடு

விதிபல வகுத்துநல் விஞ்ஞானங்களை

வளர்த்தது நம்நாடு

புதுவுலகமைந்திடப் பொருளியல் நெறி பல

படைத்தது நம்நாடு

கதைமிகப் பேசும் பாராள் மன்றினைக்

கண்டதும் நம்நாடு

கண்ணனின் நினைவுகள் எங்கேயோ பறப்பதைப் பெருஞ்சித்தனாரும் வெகு நேரமாகக் கவனிக்கவில்லை. கஞ்சியிற் கடைசி மிற்றறை அண்ணாந்து வாங்குள் ஊற்றிய போது தான் கண்ணனின் குவளையிற் கஞ்சி அப்படியே இருந்ததைக் கவனித்தார்.

கண்ணனுடைய விழிகள் பெருஞ்சித்தனாருடைய திசையிலேயே குத்திட்டு நின்றபோதும் அவனது மனத்திரையிற் பண்டைய பிரித்தானியாவும் ஆங்கிலேயர் ஆண்ட பொற்காலமும் நிழலாடின. பேரரசி வெற்றியம்மை (விக்ற்றோறியா அரசி) ஆண்ட காலத்தின் சிறப்புக்களும் சூரியன் அத்தமிக்காத பேரரசின் வலிமையும் தன்னை

அறியாமலே அவனைப் பெருமூச்செறியச் செய்தன. பெருஞ்சித்தனார் தன் வெற்றுக் குவளையை மேசையில் வைக்கும் போது வேண்டுமென்றே தட்டிய ஒலியிற் கண்ணின் நினைவு மீண்டது. பெருஞ்சித்தனாரோ அதைக் கவனியாதார் போன்று “கண்ணா உன்னிடம் நான் ஒரு உதவியை எதிர்பார்க்கிறேன்” என்றார்.

“எத்தகைய உதவி?” என்று பணிவான குரலிற் கண்ணன் திருப்பிக் கேட்டான்.

“செகப்பிரியரது இன்பியற் கூத்துக்களில் இரண்டை என் நண்பர் சாத்தனார் தமிழ்ப்படுத்தியுள்ளார். அவற்றின் மொழி

ஐக்கிய அமெரிக்கா பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தத்திற்குட்பட்டுப் போனதன் விளைவாக உலக நாடுகள் அமெரிக்காவைப் புறக்கணித்தது...

மாற்றத்தின் போது சிலவேளை கருத்துப் பிழைக்கு இடமுண்டு. ஆங்கிலப் பண்பாடு பற்றி எனக்கு நேரடியான அனுபவமில்லை. எனவே குறைபாடுகள் இருப்பின் அதை நீ காணக்கூடிய வாய்ப்பு உண்டு.”

ஒரு அறிஞரின் படைப்பிலுள்ள குற்றங்களைத் திருத்துமாறு தன் ஆசிரியர் தன்னிடங் கேட்பது கண்ணனுக்குத் திகைப்பூட்டியது. பெருஞ்சித்தனார் கண்ணனின் மொளனத்தை எவ்வாறு விளங்கிக் கொண்டாரோ, “இதற்குரிய சன்மானமும் உனக்கு உண்டு” என்றார்.

“கரும்பு தின்னக் கூலியா? மிகவும் மகிழ்வாகவே இலவசமாகச் செய்து தருகிறேன்”.

“தமிழர் பேரரசில் ஊதியமின்றி எவரும் பொதுப் பணியாற்றுவது தமிழர் நீதிக்கு மாறானது. இப் பணிக்காக அரசினால் அவருக்குக் கிடைக்குஞ் சன்மானத்திலிருந்தே உனக்குரியதை நான் பெற்றுத் தருகிறேன். உன் கஞ்சி நன்றாக ஆறியிருக்கும்”.

“ஆற வைத்துச் சாப்பிடுவது ஆங்கில நாட்டில் வழக்கம்.” என்றவாறு கண்ணன் வேகமாகக் கஞ்சியை அருந்தினான். பெருஞ்சித்தனார் அதை நம்பினாரோ இல்லையோ “நேரமாகி விட்டது. உன்னிடம் நான் கேட்க வேண்டியன பல உள்ளன. என் உற்சாக மிகுதியில் நானே நிறையப் பேசிவிட்டேன். கூத்துச் சுவடிகளைக் கொண்டுவரும் போது சந்தித்துப் பேசுவோம்.” என்றவாறு இருக்கையினின்று எழுந்தார்.

கண்ணனும் எழுந்து அவருக்குப் பின்னால் நடந்தான். போகும் வழியில், “இன்று நீங்கள் சொன்ன விஷயங்களை எங்கேயாவது எழுதியிருக்கிறீர்களா?” என்று கேட்டான்.

அவர் “நான் எழுதியது ஒன்றுமில்லை. ‘ஆங்கில நாட்டார் வாழ்வும் வளமும்’ என்ற விரிவான ஆய்வுக்கட்டுரை ஒன்றைச் சோழ மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் தஞ்சை இராசேந்திரனார் என்பவர் எழுதியிருக்கிறார். அதிலிருந்தே நான் பல தகவல்களைப் பெற்றேன்.” என்று விளக்கினார். “அதை எங்கே பெற முடியும் என்று தயவுசெய்து சொல்வீர்களா?” என்று கேட்டான் கண்ணன். “அதையும் அடுத்த சந்திப்பின் போது தருகிறேன்” என்று பெருஞ்சித்தனார் சொல்லி முடிக்க, அவர்கள் இருவரும் தம்பாதை பிரியவேண்டிய சந்தியை அடைந்துவிட்டனர்.

இனி நான் அவர்களைக் கோவில் அயலிலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த இருவரையும் அடையாளங் காட்டுகிறேன்.

வவுனியா வளாகத்தின் இன்னொரு ஆங்கில மாணவன் பாலனைக் கண்ணனுக்கு அவ்வளவாகத் தெரியாது. மூத்த

(சீனியர்) மாணவர்களுள் ஒருவனான பாலன் வளாகத்தின் இரண்டாவது கிட்டி அணியில் விளையாடியிருக்கிறான். அவன் இரண்டு மாதங்கள் முன்பு கிட்டியடித்து நூற்றிருபது புள்ளிகள் எடுத்த போது, இலண்டன் நகரத்தின் தமிழ்ப் பத்திரிகை ஒன்றில் ‘இலண்டன் ஆங்கிலேயரின் அற்புதமான சாதனை’ என்ற கொட்டை எழுத்துத் தலைப்பில் அதனைப் பற்றிய செய்தி வெளியாகியிருந்தது. வளாகப் பகடி வதையின் (ராகிங்) போது கண்ணன் கொஞ்சம் முரண்டி எதிர்த்தைமிட்டு பாலனுக்குக் கண்ணன் மீது சிறிது வன்மம். கண்ணன் பேராசிரியர் ஒருவருடன் சேர்ந்து போவது கண்டு அவனுக்குப் பொறாமையாகத் தான் இருந்தது.

அங்கயற்கண்ணி அழகான கரிய பெண். மிகவும் திறமையுடையவள். கதிர்காமச் சட்டக் கல்லூரியிற் படிப்பை முடித்ததன் பின் அவளுக்கு அயனாட்டார் நலன்புரி வாரியத்தின் மாணவர் பிரிவின் ஈழக் கிளையின் வவுனியாப் பணிமனையில் மாணவர் உறவு விருத்தி இளம் அதிகாரியாக வேலை வழங்கப்பட்டது. அவள் கண்ணனை இதற்கு முன்னும் கோவிலிற் கண்டிருக்கிறாள். கண்ணன் ஒன்றும் கட்டழகன் இல்லை. ஆனாலும் அவனது நேர்த்தியான தோற்றமும் அழகான பொன்வண்ணக் கட்டுக் குருமியும் நிமிர்ந்த நடையும் அங்கயற்கண்ணியைக் கவர்ந்தன. கண்ணனுடன் பேச வேண்டும் என்ற ஆசை எழுந்த போதும் அறிமுகமில்லாமல் அவனுடன் பேசினால் அவன் தன்னைத் தவறாக விளங்கிக் கொள்ளக் கூடும் என்பதாற் பேசுவதைத் தவிர்த்துக் கொண்டாள். பெருஞ்சித்தனாருடன் கண்ணனைக் கண்டபோது கண்ணனைச் சந்திப்பதற்கான சூழ்நிலையை எவ்வாறு உண்டாக்கலாம் என்பதற்கான யோசனை ஒன்று அவன் மனதில் உருப் பெற்றது.

(குறிப்பு: “சென்ற இதழில் கிறித்தி எத்துவாத்து சிமித்து ஆகிய கண்ணன் தன் பேரைச் சிறித்தி இசுப்பெஞ்சர் சிமித்து என்று ஏன் சொன்னான்?” என்று வேதாளம் விக்கிரமதித்தனிடம் கேட்டது. வேதாளம் தொடர்ந்தும் “தன் பேரை மாற்றிச் சொல்லித் தன்னை அடையாளம் தெரியாமற் செய்வதற்காகச் சொன்னான்? இசுப்பெஞ்சர் என்ற தன் தாத்தாவின் பேரைப் பாவிக்கத் தனக்கு உரிமை உண்டு என்பதாற் சொன்னான்? தாகம் வாசகர்கள் தமிழர்கள் என்பதால் அவர்கள் இதையெல்லாம் கவனிக்க மாட்டார்கள் என்பதாற் சொன்னான்? சரியான பதில் தெரிந்தும் நீ

மொக்கு வேதாளமே தமிழ்ப் பத்திரிகையில் கவனயீனமாக எதையும் எழுதலாம். யாரும் பிழையென்று கண்டுபிடித்தால் அச்சுப்பிழை என்று சொல்லலாம்.

சொல்லாவிட்டால் உன் தலை வெடித்துச் சக்குநாறாகி விடும்.” என்று வேதாளம் சொல்லிற்று. விக்கிரமதித்தன் “மொக்கு வேதாளமே தமிழ்ப் பத்திரிகையில் கவனயீனமாக எதையும் எழுதலாம். யாரும் பிழையென்று கண்டுபிடித்தால் அச்சுப்பிழை என்று சொல்லலாம். இந்தத் தைரியத்திற்கான சிவாவித்தியாதரன் எழுதியிருக்கிறார்.” என்று சரியான பதிலைச் சொல்ல அவன் மொளனம் கலைந்தது. வேதாளம் மூன்று லட்சத்து முப்பத்து மூவாயிரத்து முன்னூற்று முப்பத்தி மூன்றாவது தடவையாக முருக்க மரத்தில் ஏறியது. விக்கிரமதித்தனுடன் சேர்ந்து முருக்க மரமும் பெருமூச்சு விட்டது).

(இன்னும் வரும்)

நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னால் முதல் கடிதம். ஆனாலும் நமக்குள் இருக்கும் இடைவெளி என்பது இன்றும், மக்கள் திரள் நிறைந்த பாதையேர்த்து முச்சந்தியில் தேநீர் கடையொன்றின் முன்பு நின்று கொண்டு V.K கிருஷ்ணமேனனின் இந்திய ராணுவக் கட்டமைப்பு பற்றியும் அதன் குணம் பற்றியும் பேசியது நேற்றைய இரவு போல கிடக்கிறது காலம், சுமார் 5 வருடங்களுக்கு முன் உன்னுடன் பேசியது. எவ்வளவு நீண்ட காலமும், தூரமும் நமக்குள் எப்பொழுதும் இடைவெளியை ஏற்படுத்திவிட முடியாது. உனது குரல் ஒன்றே எங்களுக்குப் போதும். அது சொல்லும் கதையும். அது கொடுக்கும் அன்பும், அது எங்களுக்குள் ஏற்படுத்தும் நெருக்கமும்.

நாங்கள் எப்பொழுதும் போலவே இருக்கிறோம். உன்னைப் பொறுத்தவரை...

லண்டன் மாநகர வாழ்க்கை, ஈழத் தமிழர்களின் தொடர்ந்த தொடர்பு, பல புகழ்பெற்ற மனிதர்களின் அறிமுகம், மூன்றாம் உலக நாடுகளின் அரசியல் அனுபவம், சோவியத் ஒன்றியத்தின் (நெல்லிக்காய்ச் சிதறல்) வீழ்ச்சி, ஐரோப்பாவின் நிறைந்த மாற்றம், மனிதர்கள் பற்றி, அரசியல் பற்றி, திருமணம் பற்றி, பெண்ணியம் பற்றி, சினிமா பற்றி, கவிதை பற்றி மற்றும் சொல்லொணா வாழ்க்கை பற்றி எவ்வளவோ, எவ்வளவோ அனுபவங்கள் உனக்கு.

பேசுவதற்கும், எழுதுவதற்கும், படிப்பதற்கும் எவ்வளவோ விடயங்கள் உன்னிடமிருந்து. நாங்கள் இன்றும் மாணாக்கரைப் போல உன்னிடம் நிறைய எதிர்பார்க்கிறோம்.

தன்னுடைய சொந்த வாழ்வனுபவங்களிலிருந்தும் அது கொடுத்த மாறாத மகிழ்ச்சி, துயரம், அதிர்ச்சி, புதிய அனுபவம் அனைத்தும் உன்னை மேலும் வாழ்வின் மீதும், மனிதர்கள் மீதும் நம்பிக்கையையும், அன்பையும் வலுப்படுத்தியிருப்பது எங்களுக்குச் சந்தோசம். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, எல்லாவற்றிற்கும் ஆறுதலாக, பின்னாளில் தன்னுடைய தந்தையின் ஆற்றலை, அன்பை, பேரன்பை நினைவு கூறுவாள் உனது மகள். இப்பொழுது நீர் பழைய மனிதரைப் போல. எமது பாடசாலை மாணவர் மன்றத்தின் ஆதர்ச மனிதர் போல, 70களின் பகுதி போல, தனி மனிதர். சுதந்திரமானவர். ஆனாலும் மனதில் அழுத்தங்களுடன். எங்கள் விருப்பம் நீர் எவ்வித இடையூறுக்கும் மனம் தளரக்கூடாது என்பதே.

தொலைபேசியில் பேசியபோது எங்களுக்கு ஒருபுறம் ஆச்சரியம் ஒருபுறம் மகிழ்ச்சி. உனது குரல் முழுக்க முழுக்க ஈழக் குரலாய் ஒலித்ததுதான் அது.

இங்கே அரசியல் சொல்லொணாத ஆபாசத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறது. நான் சொல்வது Mass Politics தமிழக ஆட்சி 13ம் நூற்றாண்டு ஐரோப்பா மகாராணிகளை நினைவுபடுத்துகிறது. கொடூரமான அடக்குமுறைகளோடு மனிதர்களை வேட்டையாடிக் கொண்டிருக்கிறது.

மற்றபடி எங்களைப் பொறுத்தவரை நாங்கள் ஒரு தெளிவான அரசியலை முன்னெடுத்துச் செல்கிறோம். எங்களது பார்வை முற்றிலும் மாறுபட்டிருக்கிறது.

அது அரசியல், இலக்கியம், கலை, கவிதை, நாடகம், நாவல், சிறுகதை, சினிமா, ஓவியம் அனைத்திலும் மாறுபட்டிருக்கிறது என்று நான் சொல்வது, அனைத்திலும் நாங்கள் எதிர் அரசியலை முன்வைக்கிறோம்.

மார்க்சியத்தை மதம் போல் ஆக்கிவிட்ட இன்றைய இந்தி(ய) கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள், அதிகாரம் முழுக்க முழுக்க மையப்படுத்தப்பட்டதாய் (The most centralised power in the Politburo) ஒரு தனியார் நிறுவனம் போல் கட்சியை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற முழுவதும் பார்ப்பனிய சித்தாந்தத்திற்கு வலு சேர்க்கிற இந்தி(ய) கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள். முழுக்கவும் மேட்டுக் குடிகளின் நலன்கள் அல்லது Consumer Culture கொள்கைகளை முன்வைக்கிற தேசியக் கட்சிகள், தமிழ், தமிழ் இனம், தமிழ் மொழி சுயாட்சி என்று பேசிக் கொண்டு, தாம் என்ன பேசுகிறோமோ அதற்கு நேர் எதிராக, துரோகிகளின் கூடாரமாக ஆகிவிட்ட இனமான கட்சிகள். கடந்த பத்தாண்டுகளாக இந்தி(ய) அரசியலின் அனுபவங்கள் நமக்குச் சுட்டும் படிப்பினைகள், மக்களுக்காக என்று சொல்லிக் கொண்டு மேட்டுக்குடி அரசியல் நடத்தும் போலிக் கட்சிகளின் அனுபவங்கள்.

மார்க்சியம் தன்னை மற்றுமொருமுறை புனர் நிர்மாணம் செய்யும் சர்வதேச அரசியல் சூழல், இதுவரை சொல்லப்பட்ட மேட்டுக் குடிகளின் கலை, கலாச்சார அனுபவங்கள், தத்துவங்கள் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்ட போது ஏற்பட்ட பேரிடிகள் என்று ஓர் புதிய சிந்தனை விச்சை எங்களால் முடிந்த அளவு நாங்கள் எட்டியிருக்கிறோம். இவை அனைத்திற்கும் மூலகாரணமாய் எங்களுக்கு துணை நின்று மீண்டும் மார்க்சியமும் லெனினியமும், மர்வோயிசமும் பெரியாரிசமும், அம்பேத்கரியமும் தான். நாங்கள் இவைகளிலிருந்து மண்ணின் மைந்தர்களாய் நின்று கொண்டு எங்களை மீண்டும் திரும்பிப் பார்க்கிறோம், ஆகவேதான் ஒரு புதிய அரசியல் சித்தாந்தத்தை இன்று மேற்கொண்டிருக்கிறோம். நாங்கள் இவ்வாறு சொல்கிறோம்.

1. இந்தியா என்பது நாடல்ல, அது தேசிய இனங்களின் சிறைக்கூடம்.
2. இந்திய அரசு என்பது இந்தி, பார்ப்பனிய

மார்க்சியம் தன்னை மற்றுமொருமுறை புனர் நிர்மாணம் செய்யும் சர்வதேச அரசியல் சூழல், இதுவரை சொல்லப்பட்ட மேட்டுக் குடிகளின் கலை, கலாச்சார அனுபவங்கள், தத்துவங்கள்

- இந்துத்துவ அரசியலை முன் வைப்பது.
3. தேசியக் கட்சிகள் என்பவை அது எதுவாயினும் சரி, மேற்கூறிய அரசியலையே மறைமுகமாகவோ, நேர்மையாகவோ முன் வைக்கின்றன.
 4. திராவிடக் கட்சிகள் முழுக்க முழுக்க சீரழிந்து

விட்டன. அவை கூறும் அரசியல் என்பது, இந்து, பார்ப்பனிய, இந்துத்துவ மத்திய இந்தி(ய) அரசுக்குக் கட்டுப்பட்ட கங்காணி அரசியலை முன்வைக்கின்றன.

5. இங்கே அடக்குமுறை என்பது பல வாரியான தளங்களில் நடைபெறுகிறது. மொழி, இனம், மதம், பண்பாடு, கலாச்சாரம் என்று அனைத்துத் தளங்களிலும். உதாரணமாக தொலைக்காட்சியில் இந்தி மட்டுமே தேசிய மொழி, மற்றவை பிராந்திய (Regional) மொழிகள். தொலைக்காட்சியில் திப்புசுல்தான் தொடருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் இரவு மணி 10, அக்பர் தொடருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் இரவு மணி 10. ஆனால் சந்திரகாந்தா தொடர் ஞாயிறு காலை 10 மணி. இவை ஓரிரு உதாரணங்கள். இப்படி அடக்குமுறை அனைத்து வழிகளிலும்.

6. ஆகவே தமிழ்நாட்டின் விடுதலை அல்லது இந்தி(ய) அரசுக்குக் கட்டுப்பட்ட அனைத்து தேசிய இனங்களின் விடுதலை என்பது அதனதன் தன்னுரிமையை முன் வைப்பதில் தான் அடங்கியிருக்கிறது. அது மக்கள் திரள் அரசியலை முன்வைத்துப் போராடும் போது.

7. தமிழ்நாட்டின் விடுதலை என்பது, தமிழ் தேசத்தின் தன்னுரிமையை முன் வைக்கும் மக்கள் திரள் அரசியலை முன் வைத்தே சாத்தியமாகும்.

8. சமூகம் என்பது இங்கே பார்ப்பனிய கட்டமைப்பில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. உலகில் வேறெங்கும் காணாதபடி அது இங்கே படி நிலைகளாக உள்ளது. இந்து மதம் (பார்ப்பனிய) இங்கே சமூகங்களை சாதிகளாகப் பிரித்து மனிதர்களை அடிமைகள் மேல் அடிமைகளாக வைத்திருக்கிறது.

9. இதுவரை வரலாற்றில் உள்ள கலை, இலக்கியம், பாடல்கள், கவிதை, என்பவை கடந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாகவே பார்ப்பனிய சித்தாந்தத்தை உள்வாங்கி வந்திருக்கின்றன. இன்றைய நாவல், சிறுகதை, நாடகம், சினிமா என்று அனைத்தும் இதற்குள் அடக்கும்.

10. இதுவரை தொடர்பாத சமூகப் பகுதிகள் என்று சொன்னால் அது தீண்டப்படாதவர்களின் அரசியலாக இருக்கிறது. 30 கோடிக்கும் மேல் உள்ள தீண்டப்படாத மக்களின் வாழ்வனுபவம் என்பது மதக்

**நடைமுறைப் படுத்தப்பட்ட போது
ஏற்பட்ட பேரிடிகள் என்று ஒர் புதிய
சிந்தனை வீச்சை
எங்களால் முடிந்த அளவு
நாங்கள் எட்டியிருக்கிறோம்.**

கொடுமையான பக்கங்களை எமக்கு முன்வைக்கிறது.

11. சமூகத்தில் இதுவரையிலான ஒடுக்குமுறைகளின் சுரண்டல்களில் பொருளாதார ஒடுக்குமுறைகளை விட தீண்டாமை என்பது மிகவும் கொடுமான ஒடுக்குமுறையாக இருந்திருக்கிறது. சமூக

முறைமையிலும் தாழ்த்தப்பட்டோரும் பெண்களும் கொடுமையான ஒடுக்கு முறைகளை சந்தித்திருக்கின்றனர்.

12. ஆகவே விடுதலை என்பது தாழ்த்தப்பட்டோர் மற்றும் பெண்களின் விடுதலையிலேயே அடங்கியிருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்டோர் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் ஒற்றுமையிலேயே விடுதலை என்பது சாத்தியமாக இருக்கிறது.

13. தமிழ் தேசத்தின் விடுதலை என்பது எங்களைப் பொறுத்தவரை இவைகளில் தான் அடங்கியிருக்கிறது. அ. தமிழ்தேசத் தன்னுரிமை - மக்கள் திரள் அரசியல் ஆ. புரட்சிகர சமூக நீதி - தலித் மற்றும் பெண் விடுதலை.

இ. உலகத் தமிழர் நலன்.

எங்கள் அனைத்துப் பார்வைகளும் இப்போது மாறியிருக்கிறது. நாங்கள் முழுக்க முழுக்க எதிர் கலாச்சாரம் பேசுகிறோம். எதிர் கலாச்சாரம் என்பது பார்ப்பானியக் கலாச்சாரத்துக்கு நேர் எதிராக இருக்கிறது. நாங்கள் பேசும் எதிர் கலாச்சாரம் இதுவரையிலான சமூக அமைப்பின் ஆணிவேரை அசைக்கிறது. அதனாலேயே இங்கே இருக்கின்ற அனைத்துப் பிரிவுகளும் அது அரசியல் கட்சியாகட்டும், கலாச்சார அமைப்புகளாகட்டும் காட்டுக் கூச்சல் போடுகின்றனர். நாங்கள் பேசும் ஒவ்வொரு சொல்லும் இவர்கள் அனைவருக்கும் அதிர்ச்சியூட்டுகிறது. எங்கள் மேல் அபாண்டமாக பழிச் சொற்களை வாய் கூசாமல் பேசுகின்றனர்.

இங்கே இருக்கின்ற இந்தி(ய) கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளாகட்டும் அல்லது அதன் இந்தி(ய) கலாச்சார அமைப்புகளாகட்டும் எங்களைத் தேசத்துரோகிகளாகச் சித்தரிக்கின்றனர். சமூகத் தளத்தில் நாங்கள் எழுப்பும் கேள்விகள் அவர்களை ஆட்டம் காணச் செய்திருக்கின்றன. இந்த இந்தி(ய) அரசியல், பார்ப்பானிய அரசியலாக இருப்பதற்கு, இந்துத்துவ அரசியலாக இருப்பதற்குக் காரணமே இதன் சமூக அமைப்புதான். இங்கே குடும்ப அமைப்பு, சாதிமுறை, வர்ண அமைப்பு ஆகியவை ஒடுக்கு முறைகளின் உச்சகட்ட வடிவங்கள். குடும்ப அமைப்பே அரச அமைப்பின் மூல வேர். பெண் ஒடுக்குதலின் உச்ச கட்ட அமைப்பே குடும்ப அமைப்பு.

இங்கே இருக்கின்ற இந்தி(ய) அரசியல், பார்ப்பானிய அரசியல் ஆகியவற்றை கேள்விக்குள்ளாக்கியவர்களில் முதன்மையானவர்கள் தந்தை பெரியாரும், அம்பேத்காரும்.

ஆகவேதான் நாங்கள் இங்கே இருக்கின்ற குழலுக்கு நாங்கள் முன் வைக்கும் அரசியலில் தந்தை பெரியாரும், அண்ணல் அம்பேத்காரும், மார்க்சும், லெனினும், ஒரே நேர்கோட்டில் இருக்கிறார்கள்.

நாங்கள் குடும்ப அமைப்பை மறுக்கிறோம். சாதியை மறுக்கிறோம். இந்து மத அரசியலை, அதனை முன் வைக்கிற கட்சிகளை மறுக்கிறோம். அதனை நேர் வாழ்விலும் நாங்கள் நடைமுறைப்படுத்த முனைகிறோம்....

அன்புடன்
விகுவநாதன்.

தாயகம்

Georgicka Communication
PO Box 1031
Station "F"
Toronto, Ont
M4Y 2T7
CANADA

தேடல்

THEDAL
PO BOX NO 274
STATION 'F'
TORONTO, ONT
M4Y 2T7
CANADA

மனிதம்

MANITHAM
Postfach -12
3000 Bern 11
Switzerland

சிந்தனை

SINTHANAI
Hausmann str.107
70188 Stuttgart
Germany

எம். ஏ. நு:மான்
ஒரு சந்திப்பு

நாழிகை

Nazhikai
Park Royal House
23 Park Royal Road
London
NW10 7JH

மீட்சி

Meedchi
Thamil House
720 Romford Road
London
E12 6BT

சரிநிகர்

4 ஜெயரட்ண மாவத்தை
தீம்பிரிகஸ்யாய
கொழும்பு 5
இலங்கை

வியூகம்

78 செ' டியார் றோ'
பாண்டிருப்பு 01
கல்முனை
ஸ்ரீலங்கா

வயல்

MR K YOGANATHAN
No 37
2nd Cross Street
Veloor-Kallady
Batticaloa
Sri Lanka

சோவியத்ரஷ்யா இன்று துண்டு துண்டு போயிருக்கின்றது இப்படியான மார்க்ஸியரீதியிலான ஓர் அணுகு உங்கள் கருத்தென்ன?

இப்போது நான் மார்க்ஸியம் விட்டதாகச் சொல்ல மாட்டேன். சிவியல் வன்முறை, ஆயுதப்புரட்சி போன்றவற்றில் நம்பிக்கையிழக்க வேண்டாம். மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டாம். நில்லையில் உள்ளேன். பல்வேறு தலைப்போராட்டம் வரலாறுகளைப் போது ஓர் உண்மை புலனாகி வன்முறையும் அரசியல் சகிப்பு கருகே இருக்க முடியாது. Political tolerance cant co-exist with ஆகட்டும், சீனப்புரட்சி வேறு தேசிய இன விடுதலைப் போது ஆகட்டும், வன்முறை அரசியல் போது ஜனநாயகம், சகிப்புத் துக்கு அங்கே இடமில்லை.

அது சூழலின் நிர்ப்பந்தத்தால் ஒன்றாக விட்டு விட வேண்டாம் என்றுதான் நினைக்கின்றோம். தர்மத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொள்வதற்காக இருக்கக் கூடும்.

அப்படி வரும் போது யுத்த வேண்டி வருகின்றது எனக்கு. ததற்கு ஈடான எந்தப்பலனை என்பதை ரஷ்யப் புரட்சியின் சொல்லும். அர்த்தமற்ற இழை

வறட்டுத்தனமான மார்க்ஸியக் கண்ணோட்டத்திற்கு எதிராக நீங்கள் இருக்கின்றீர்கள். மார்க்ஸியக் கண்ணோட்டத்திலும் சரி அதற்கு எதிரான கண்ணோட்டத்திலும் சரி இலக்கியத்தை நோக்குவது இன்றற்கு ஒவ்வாத ஒன்று அது ஒரு Out of date என நாங்கள் நினைக்கின்றோம்.

சோவியத் யூனியனின் உடைவுக்குப் பின்னரும் அதையொட்டி உலக நாடுகளில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்களையும் கருத்தில் கொண்டு நீங்கள் அவ்வாறு நினைக்கின்றீர்கள். அதற்காக மார்க்ஸின் சிந்தனைப்போக்கை உதறித் தள்ளி விட வேண்டும் என்று சொல்லமாட்டேன். வறட்டுத்தனமான மார்க்ஸியக் கண்ணோட்டமும் அடிப்பட்டுப்போய்விட்டது. இங்கு 60, 70 களில் நிலவிய அப்படியான ஒரு போக்கு இப்போது இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. தமிழ் நாட்டில் கூட அவர்கள் இலக்கிய அந்தஸ்து, பலம் பெற்று விளங்கவில்லை. மார்க்ஸியத்துக்கு ஒரு வளமான பக்கமும் உண்டு. அதன் அடிப்படையில் இலக்கியத்தை நோக்குவது பயனுடையது.

உயிர்ப்பு

UYIRPU
BM BOX 4002
LONDON
WC 1N 3XX

அ ஆ இ

A AA IE
Post bus 85326
3508 AH Utrecht
Nederland

சுவடுகள்

SUVADUGAL
Herslebs gt43
0578 Oslo
Norway

நாடு துண்டாகச் சிதறுண்டு
யுக ஒரு காலகட்டத்தில்
அனுகு முறை பற்றிய

கனியம் இறந்து போய்
பாட்டேன். ஆனால் அர
ப்புரட்சி போன்ற கண்
கையிழந்து போய் விட்
செய்ய வேண்டிய மன
பல்வேறு நாடுகளின் விடு
றுகளையும் பார்க்கும்
லனாகின்றது. அரசியல்
சகிப்புத்தன்மையும் அரு
Political Violence and
nt co-exist. ரஷ்யப்
ப்புரட்சி ஆகட்டும், பல்
தலைப் போராட்டங்கள்
அரசியல் என்று வரும்
கிப்புத்தன்மை என்பவற்
லை.

தத்தால் விளைவதல்லவா?
வேண்டி வந்து விடுகின்றது
றாம். யுத்தத்தின் போது
க் கொண்டிருப்பது பொருத்
டும்.

யுத்தத்தைத்தான் விட
னக்கு. ரஷ்யமக்கள் இழந்
பலனையும் பெறவில்லை
சியின் வரலாறு எடுத்துச்
இழப்பு.

அப்படியாயின் இழப்பையும் வன்முறை விகாரங்க
ளையும் காரணம் காட்டி சுதந்திர வேட்கையை
நிராகரிக்கின்றீர்களா? அது மேலும் இழி நிலை
யல்லவா?

இல்லை. வன்முறை விடுதலைக்கான வழி இல்லை
என்று சந்தேகிக்கின்றேன். அதற்கு வேறு வழி
வகையைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். மார்க்ஸ்
சமத்துவமான சமூகம் பற்றிய ஒரு சிந்தனையை
முன் வைத்தார். அதை அடைவதற்கு ஆயுதப்
போராட்டம் தவிர்க்க முடியாதது என்று கூறிச்
சென்றிருக்கின்றார். இந்த ஆயுதப் போராட்டத்
தைத் தவிர்க்க முடிந்தால் நல்லது என்பது
என் அபிப்பிராயம்.

சோவியத் யூனியனை உதாரணம் காட்டி, ஆயுதப்
போராட்டத்தின் மூலம் விடுதலை பெற்ற சமூகங்கள்
கூட இன்று தாக்குப் பிடிக்க முடியாமல் போய் விட்
டதற்காக ஆயுதப்புரட்சியற்ற வேறொரு வழியில்
சமத்துவமான சமுதாயத்தை, விடுதலை யக் காண
வேண்டும் எனக் கருதத் தொடங்கியிருக்கின்றீர்கள்.
இதன் அசாத்நியத்தை நீங்கள் உணரவில்லையா?

சிலவேளை இது நடைபெற முடியாத ஒரு கனவாக
இருக்கலாம். கனவாக இருப்பினும் அது ஒரு நல்ல
கனவு என்றே நினைக்கின்றேன்.

வீயுகத்திலிருந்து
சில பகுதிகள்

மௌனம்

MOUNAM
6 Square du Roule
92200
NEUILLY S/SEINE
FRANCE

UTHR (Jaffna)

வெளியீடுகள்
BM UTHR(J)
LONDON
WC1C 3XX

ஊடகம்

OODAHAM
52 First Main Road
Rajaji Nagar
Pondicherry 8
S.INDIA

புடி

இல: 22
செபத்தியார் வீதி
மட்டக்களப்பு
இலங்கை

நந்தலாலா

NANDHALALA
St. Anthony's Building
48 1/2 Side Road
Hatton
Sri Lanka

உதயம்

UTHAYAM
65 Lady Manning Drive
Batticaloa
Sri Lanka

பிக்காலோ

தனது சமகாலத்தில் தன் வாழ்வை உலகு தழுவியும் வெளிப்படையாகவும் வாழ்ந்த கலைஞன் பிக்காலோ. வாழ்வின் அனைத்து அனுபவங்களுக்குள்ளும் மனித உறவுகளின் வேறுபட்ட தன்மைகளுக்குள்ளும் புரண்டு எழுந்தவன். சூழலை சவிகரித்துக் கொண்டவன். வெளியளாவியவன்.

பொதுவாகக் கலைஞனின் அரசியல் தேர்வை அவனது வாழ்வு பற்றிய நேசமே தீர்மானிக்கிறது. அவனை நிர்ப்பந்திப்பவர் யாருமில்லை. சிலவேளை அன்பு கருதி அவன் எடுப்பார் கைப்பிள்ளை ஆகிவிடுவதும் உண்டு.

உண்மையில் அதிகாரம் சார்ந்தவர்கள் கலைஞனை சந்தேகக் கண்கொண்டு தான் பார்க்கிறார்கள். அவ்வாறான

சமூக விரோதி மக்கள் எதிரி

பிக்காலோ பற்றிய அமெரிக்க மற்றும் சோவியத் அணுகுமுறைகள் பற்றிய ஆவணங்கள் தற்பொழுதுதான் உலகுக்கு வெளிப்படையாகக் கிடைத்திருக்கின்றன. பிக்காலோ எனும் கலைஞன் பற்றிய சமாதானப் போராளி பற்றிய அவனின் அரசியல் ஈடுபாடு பற்றிய அமெரிக்க, சோவியத் உளவுத் துறைகளின் ரகசிய ஆவணங்கள் தற்பொழுது வெளியாகியிருக்கின்றன.

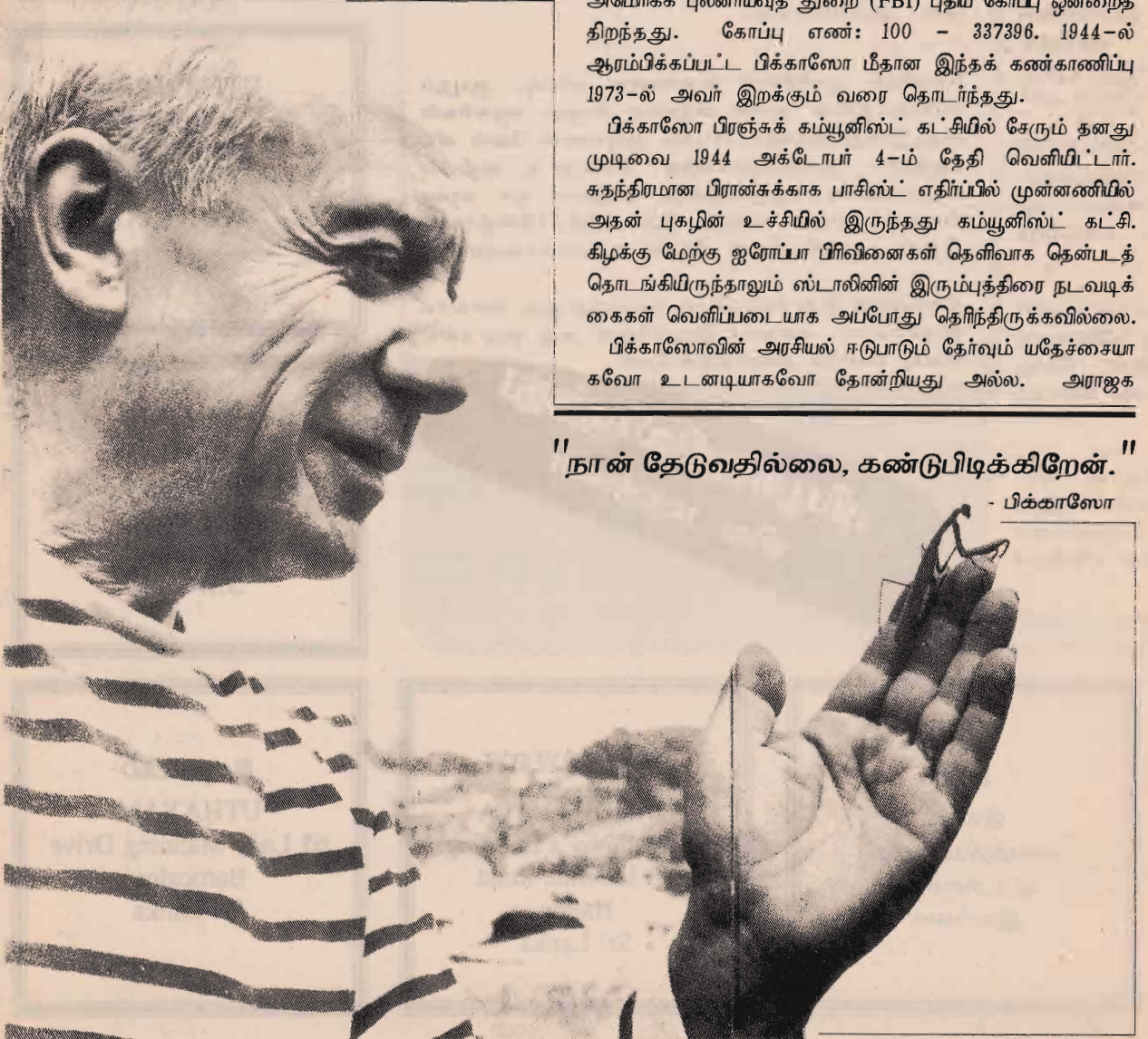
தூற்றுதலுக்கும் போற்றுதலுக்கும் ஆளான ஓவியன் பிக்காலோ.

பிக்காலோ 1944-ம் ஆண்டு பிரஞ்சுக் கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சியில் உறுப்பினராகச் சேர்ந்தார். ஸ்டாலினுக்கு அடுத்து உலகின் பிரபலமான புகழ் வாய்ந்த கம்யூனிஸ்ட்டாக அவர் திகழ்ந்தார்.

அதையடுத்து பிக்காலோ பற்றி ஒற்றறிவதற்காக அமெரிக்க புலனாய்வுத் துறை (FBI) புதிய கோப்பு ஒன்றைத் திறந்தது. கோப்பு எண்: 100 - 337396. 1944-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பிக்காலோ மீதான இந்தக் கண்காணிப்பு 1973-ல் அவர் இறக்கும் வரை தொடர்ந்தது.

பிக்காலோ பிரஞ்சுக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் சேரும் தனது முடிவை 1944 அக்டோபர் 4-ம் தேதி வெளியிட்டார். சுதந்திரமான பிரான்சுக்காக பாசிஸ்ட் எதிர்ப்பில் முன்னணியில் அதன் புகழின் உச்சியில் இருந்தது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி. கிழக்கு மேற்கு ஐரோப்பா பிரிவினைகள் தெளிவாக தென்படத் தொடங்கியிருந்தாலும் ஸ்டாலினின் இரும்புத்திரை நடவடிக்கைகள் வெளிப்படையாக அப்போது தெரிந்திருக்கவில்லை.

பிக்காலோவின் அரசியல் ஈடுபாடும் தேர்வும் யதேச்சையாகவோ உடனடியாகவோ தோன்றியது அல்ல. அராஜக

"நான் தேடுவதில்லை, கண்டுபிடிக்கிறேன்."

- பிக்காலோ

வாத்துக்குச் சார்பான நாடோடி (Bohemia) வாழ்வுப் பின்னணி கொண்டது அவரது ஆரம்ப காலம். இத்தாலியில் பார்ஸிலோனாவில் நிலவிய அரசியலோடு தொடர்பு கொண்டது அவரது இளமை நாட்கள். அவர் எப்பொழுதுமே கலைஞனுக்கு அரசியல் பொறுப்புணர்வு வேண்டும் எனும் நிலைபாடு உடையவர். 1907 - 1908 வாக்கில் அவரது 'நீலக்காலகட்டம்' (Blue Period) சார்ந்த ஓவியங்களில் வெளிப்பட்ட அவரது மனிதாபிமான உள்ளடக்கமே பின்னாளில் அரசியல் முதிர்ச்சியாக வெளிப்பட்டது.

1930-ல் பிரஞ்சு இடதுசாரிக் கவிஞரான லூயி அரகானால் 'லட்சாதிபதி ஓவியர்' என விமர்சிக்கப்பட்டவர் பிக்காஸோ.

அக்காலகட்டத்தில் கலைஞனுக்கு அரசியல் தேவை மில்லை எனும் நிலைபாடு பிரான்ஸிலும் ஐரோப்பாவிலும் இருந்தது. இந்த நிலைப்பாட்டுக் கெதிரான கலகத்தை 1920-ல் ஆந்த்ரே பிரட்டன், ஸால்வடார் டாலி போன்ற ஸர்ரியலிஸ்ட்டுகள் (Surrealists) தொடங்கி வைத்தார்கள். பிக்காஸோ அவர்கள் காலத்தின் உச்சமட்ட வெளிப்பாடாக கம்யூனிஸ்ட் அரசியலைத் தேர்ந்தார்.

பிக்காஸோவின் அரசியல் ஈடுபாட்டுக்கான இன்னொரு அடிப்படையான காரணம் அவர் தாய்நாடு ஸ்பெயினில் பாஸிஸத்திற்கு எதிராக நடைபெற்ற உள்நாட்டுக் கிளர்ச்சி, இடதுசாரிகள் மற்றும் கம்யூனிஸ்ட்டுகளின் போராட்டம்.

பிக்காஸோ 1937-ல் தனது புகழ்வாய்ந்த ஓவியமான 'குவர்காங்காவை பாஸிஸ் உலகக் கலைவிழாவில் ஸ்பானிஸ் கண்காட்சி மண்டபத்துக்காக வரைந்தார். உடனடியாக பிக்காஸோவின் பாஸிஸ்ட் எதிர்ப்புச் செய்தி உலகெங்கும் பரவியது. பிக்காஸோவின் பெருமையும் ஆளுமையும் எங்கும் எழுந்தது.

டிசெம்பர் 17, 1937-ல் அமெரிக்க ஓவியர்களின் கூட்டமைப்புக்கு ஒரு செய்தி அனுப்பினார் பிக்காஸோ: 'மக்களின் ஆன்மீக மதிப்பீடுகளோடு ஒன்றி வாழும் கலைஞன், அந்த உன்னதமான மனித மதிப்பீடுகளுக்கு ஆபத்து வரும்போது இடைப்பட்ட சமரசநிலை என்று ஏதும் மேற்கொள்ள முடியாது.'

பிக்காஸோவைப் பொறுத்த வரை பாஸிஸ்ட் எதிர்ப்பு போராட்டம்தான் அவரது அரசியல் தேர்வு.

பிக்காஸோ யூதர் எனும் சந்தேகத்தின் பேரில் பிரெஞ்சு அரசாங்கத்தினால் துன்புறுத்தப்பட்டார். ஸ்பெயினில் நடைபெறும் சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கு நிதி உதவி செய்கிறார் எனும் குற்றச்சாட்டின் பேரில் பிராங்கோவின் வேண்டுகோளின்படி பிரான்ஸில் இவரது ஓவியக் கண்காட்சி தடை செய்யப்பட்டது.

அப்போது பாஸிஸ்ட் ஆதரவு பிரெஞ்சு ஓவியர்கள் கலைஞர்கள் பிராங்கோ மற்றும் ஜெர்மனியோடு சேர்ந்து வேலை செய்தார்கள். இதற்கு எதிராக கலைஞர்களின் எதிர்ப்பியக்கத் தேசிய முன்னணிக் குத் தலைமையேற்றார் பிக்காஸோ.

பிக்காஸோவின் அரசியல் நடவடிக்கைகள் நிறைந்த இக்காலகட்டம் பற்றிய குறிப்புகள் அமெரிக்க புலனாய்வுத் துறையின் (FBI) கோப்புக்களில் 1945, ஜனவரி 11-ம் தேதி இவ்வாறு பதியப்பட்டது:

1. பிக்காஸோ: அமெரிக்காவை மையமாகக் கொண்டு செயல்பட்டுவந்த பாஸிஸ்ட்டு எதிர்ப்பு அகதிகள் இணைப்புக் குழுவின் உறுப்பினர்.

2. அவர் தன்னை இணைத்துக் கொண்ட ஸ்தாபனங்கள் பின்வருமாறு: ஸ்பானிஷ் ரிப்பளிக்கன் உதவிக் குழு, உறுப்பினர், ஸ்பெயின் நட்பு பிரெஞ்சு அறிவாளிகள் குழு உறுப்பினர், பன்னிருவர் பாதுகாப்புக்கான பிரெஞ்சுக்குழு உறுப்பினர், பாஸிஸ்ட் எதிர்ப்பு அகதிகள் இணைப்புக் குழுவுக்கான ஸ்பானிஷ் அகதிகள் குழு உறுப்பினர், பிரான்ஸில் வாழும் ஸ்பானிஷ் ரிப்பளிக்கன் குழு உறுப்பினர், ஸ்பானிஷ் அறிவாளிகள் ஒருங்கிணைப்புக் குழு உறுப்பினர், உலக சமாதானத்துக்கான அறிவாளிகள் குழு உறுப்பினர், உலக சமாதானத்துக்கான போராளிகள் குழு உறுப்பினர்.

இக்கால கட்டத்தில் பிரெஞ்சு தேசிய நவீன ஓவியக் கலைக்கூடம் அலுவலக ரீதியில் திறக்கப்பட்டது. எதிர்ப்பியக்க ஓவியர்களின் நடவடிக்கைகளை முன்னின்று நடத்தினார் பிக்காஸோ. ஸ்பெயின் பாஸிஸ்ட் எதிர்ப்பு ஓவியங்களை 'Homage to the Spaniards Who died for France. The charnel House' போன்றவற்றை இக்கால கட்டத்தில் தான் வரைந்தார்.

ஓவியம் மாளிகைகளில் சுவர்களை அழகுபடுத்தும் அலங்காரங்களாகச் செய்யப்படுவதில்லை. அது எதிரிக்கு எதிரான யுத்தத்தில் பாதுகாத்தும் எதிர்த்தும் தாக்கும் ஆயுதமும் ஆகும்.

இந்த நாட்களில் உலகின் புகழ் வாய்ந்த கம்யூனிஸ்ட் அறிவாளிகளோடு சேர்ந்து செயல்பட்டார் பிக்காஸோ. விஞ்ஞானி பிரெடரிக் ஜோலியட் க்யூரி, கவிஞர்கள் எழுத்தாளர்கள் அல்டஸ் ஹக்ஸி, போல் எலுயார்ட், லூயி ஆரகான் போன்ற மேதைகள் அவர்கள்.

1949, மே 1-ம் தேதிய FBI ஆவணக் குறிப்பு இவ்வாறு தெரிவிக்கிறது: "ஜோலியட் க்யூரி, லூயி அரகான் போன்றவர்களோடு பிக்காஸோ மேதின ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டார். ஊர்வலத்தில் 'உலக சமாதானம் வாழ்க', 'பிரெஞ்சு இரத்தம் அமெரிக்க டாலர்களுக்கு விலைக்கு அல்ல' போன்ற கோஷங்கள் எழுப்பப்பட்டன.

அதேசமயத்தில் கம்யூனிஸ்ட் எதிர்ப்பு டிகால் அரசால் எதிர்ப்பு ஊர்வலமொன்று நடைபெற்றது. கம்யூனிஸ்ட்டுகளின் ஊர்வலத்தில் ஸ்டாலின், தோரஸ், பிக்காஸோ போன்றவர்கள் படங்கள் இருந்தன"

அரசியல் ரீதியில் சந்தேகிக்கப்பட்ட பிக்காஸோவின் நவீன ஓவியமும் விமர்சனத்துக்கு உள்ளானது.

எவ்வாறாக பிக்காஸோவின் லட்சாதிபதி பணத்தகுதியும், யுத்தத்திற்குப் பின்னான அழிவு பற்றிய ஓவியங்களும், அசிங்கமான பெண் ஓவியங்களும் இணைந்து போகமுடியும்? எவ்வாறாக யுத்தத்திற்குப் பின்னான அதன் பிரான்ஸ் வாழ்க்கை முறையும் அமெரிக்க சந்தைப்பொருளாதாரமும் இணைந்து போகமுடியும்? இக்கேள்விகள் அமெரிக்க புலனாய்வுத் துறையினால் இன்னும் பலமாகக் கேட்கப்பட்டது 1945 மார்ச் மாதத்தில்.

பிக்காஸோவை கண்காணித்த அமெரிக்க புலனாய்வாளர்களின் தர்க்கம் சாதாரணமாக வெளிப்பட்டது. பின்வருபவை FBI குறிப்புகள்: பிக்காஸோ வரைவது நவீன ஓவியம் (Modern Art). பிக்காஸோ ஒரு கம்யூனிஸ்ட்டு.

ஆகவே நவீன ஓவியமும் கம்யூனிஸ்ட் ஓவியம். ஆகவே அறிவுக்கு முரணான பிக்காஸோவின் ஓவிய உருவங்களும் கருத்துக்களும் தேச விரோதமானவை. கம்யூனிஸ்ட் அச்சுறுத்தலின் ஒரு அங்கம்.

செனட்டர் ஜோர்ஜ் டெண்டாரோ (George Dondero) குறிப்புகளும் இதில் உள்ளிடப்பட்டது: 'நவீன ஓவியம் என்று சொல்லப்படுகிற எல்லா இஸங்களையும்' கொண்ட கலைமுயற்சிகள் அழிவு சார்ந்தவை. கீழானவை, கேவலமானவை. பிக்காஸோவும் அவர்களில் ஒருவர் என மேலே சொல்கிறார்: 'பிக்காஸோ அந்த இஸங்களின் ஒரு தலைவர். முந்தாய்ப்பாக எழுதப்பட்ட கோப்புவி இதுதான்: 'மிக ரகசியமானது'

1940-ல் ஹொலிவுட்டில் கம்யூனிஸ்ட் நடிகர்கள் கலைஞர்களுக்கு எதிரான விசாரணைகள் பீதியுடன் நடைபெற்றது. போல் ரொப்ஸன், சார்ல் சாப்ளிள், பெரிபோல் பிரோகம் போன்றவர்களெல்லாம் இதில் சம்பந்தப்படுத்தப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டார்கள். பிக்காஸோவிற்கும் சார்ல் சாப்ளினுக்கும் இடையில் நிகழ்ந்த உரையாடல்கள், கடிதத்தொடர்புகள் போன்றவை இக்கால கட்டத்தில் FBI யின் முக்கிய பிரச்சினைகள் ஆயின.

இக்காலகட்டத்தில் சோவியத் பாணி சோசலிஸ யதார்த்தவாதம் பிரெஞ்சுக் கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சியால் அதிகாரபூர்வ கலை வெளிப்பாட்டு வடிவமாகக் கையாளப்பட்டது. லூயி அரகான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கலைக் கொள்கைகளை வகுப்பவரையிருந்தார். கட்சியின் கலை-வாராந்தப் பத்திரிகையான Les Letters Francaises க்கு பொறுப்பாக இருந்தார். லூயி அரகான் இரட்டை அடுக்கு கலைக்கொள்கையைக் கையாண்டார். தொழிலாளர் கண்காட்சிகள் போன்றவற்றுக்கு சோசலிஸ யதார்த்தவாதம் சரியானது எனத் தீர்மானித்தார்.

அதேவேளை பிரெஞ்சுத் சிந்தனையாளர்கள் அறிவாளிகள் போன்றவர்க்கு நவீனத்துவம் சார்ந்த படைப்புகள் பேணப்பட வேண்டுமென்றார். போல் எலுயாட், ஜான் லுகாட், பெர்னான்ட் லேகிள் படைப்புக்கள் போன்றவற்றோடு, ஓவியர் மட்டிஸேயின் (Matisse) 'காகித வெட்டு ஓவியங்களையும்' பிக்காஸோவின் ஓவியங்களையும் இதற்கு பயன்படுத்தினார்.

சோசலிஸ யதார்த்தவாதத்தை பிரதிநிதித்துவக் கலையாக அங்கீகரித்த அதே நேரம் பின் நவீனத்துவக் கலைகளிலும்

ஈடுபாடு கொண்டனர் பிரெஞ்சுக் கம்யூனிஸ்ட்டுகள். இது பிரெஞ்சுக் கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சிக் கலைஞர்களின் விஷேட தன்மையாகும்.

காமின்டெர்ன் பிக்காஸோவின் புகழை உடனடியாக அங்கீகரித்தது.

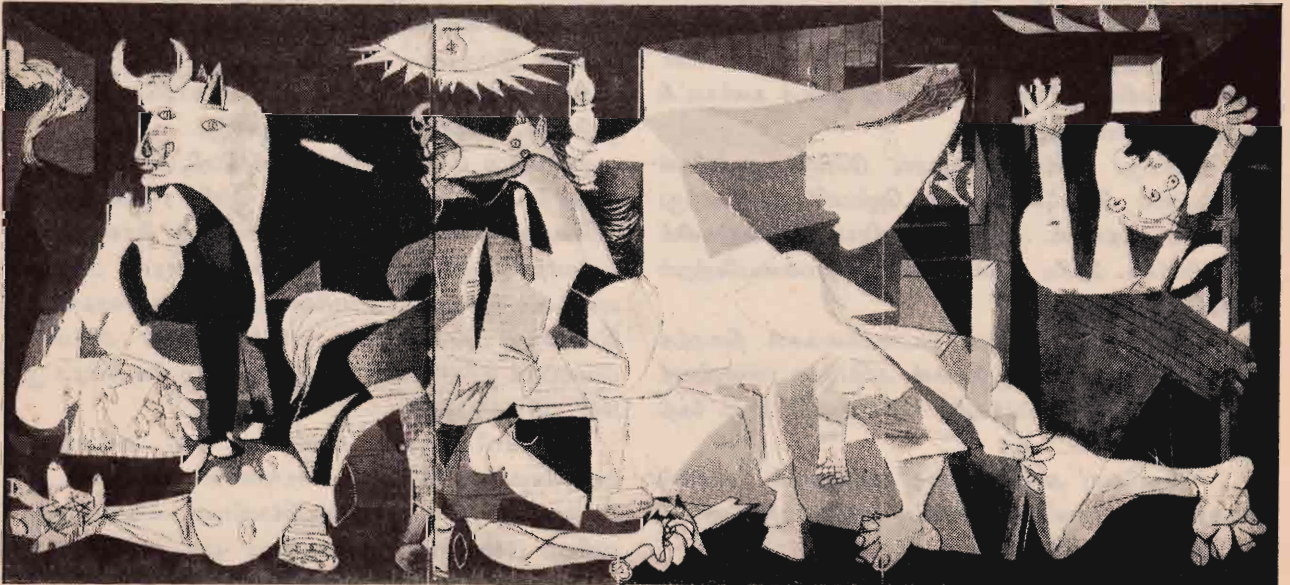
1948-ல் போலந்தில் நடைபெற்ற முதல் உலக சமாதானக் காங்கிரஸின் நட்சத்திரமாக உயர்ந்தார் பிக்காஸோ. வேர்ஸோ, வார்கலா, ஓஸ்க்விட்ச் போன்ற இடங்களுக்கு விஜயம் செய்தார்.

ஆனால் இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னால், 1946-ம் ஆண்டு சோவியத் யூனியனில் ஸ்தானாவிச கலைக்கொள்கை கோலோச்சியது. 1947-ம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் பிராவ்தா பத்திரிகையில் சோசலிஸ யதார்த்தக் கலைக் கொள்கையின் பிரதான ஓவியர் அலெக்ஸாண்டர் குரூஸிமோவ் ஒரு கட்டுரை எழுதினார். "சோசலிஸ யதார்த்த சோவியத் ஓவியம், கலை ஏற்கனவே அடையாளமிக்க வளர்ச்சிக் கட்டத்தை எய்திவிட்டது. இந்நேரத்தில் முதலாளித்துவ பிற்போக்குவாத ஓவியத்தை, கலையை அனாதாபம் கொண்டு பார்ப்பதென்பது நினைத்துப் பார்க்க இயலாதது- வடிவவாத சிந்தனையின் பேராகியவர்கள் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் மாடிஸ்டே, பிக்காஸோ போன்ற க்யூபிஸ ஓவியர்கள் / வடிவவாதக் குழுவினரை ஒப்புக் கொள்ளத்தக்கதாயில்லை"

இதற்கு பதில் கிடைத்தது. 1949-ம் ஆண்டு பிரான்ஸில் நடைபெற்ற இரண்டாம் உலக சமாதான காங்கிரசுக்கான சின்னமாக 1942-ம் ஆண்டு பிக்காஸோ வரைந்த புறா (Dove) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. பிரெஞ்சுக் கவிஞர் லூயி ஆரகான் இதைத் தேர்ந்தெடுத்தார்.

இதைப்பற்றிய குறிப்புகள் FBIயின் கோப்பில் (1950) உடனடியாக பதியப்பட்டது. புறா பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டது. ஒரு கியூப பிரஜையால் (புரட்சிக்கு முந்திய கியூபா) தரப்பட்ட புறா பற்றிய குறிப்பு நன்றியுடன் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. "பிக்காஸோவினால் வரையப்பட்ட இப்புறா, ரஷ்ய வகைப்பட்ட புறாவிலிருந்து இனவிருத்தி செய்யப்பட்ட புறாவாகும்"

உலக சமாதானத்துக்கான இயக்கம் முழு வீச்சுடன் செயல்பட்டது. 80 கோடி கையெழுத்துக்கள் பெறப்பட்டன. பிரான்ஸில் மட்டும் 1 கோடி 80 லட்சம் கையெழுத்துக்கள். அணு ஆயுதங்கள் தடைசெய்யப்பட வேண்டும் என உலகெங்கும் ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடைபெற்றன.

1950 நவம்பரில் இங்கிலாந்தின் (Sheffield) செப்பீல்ட்டு நகரில் நடைபெறுவதாயிருந்த உலக சமாதான மாநாடு கிளமன்ட் அட்வியின் லேபர் அரசாங்கத்தினால் தடை செய்யப்பட்டது. பிக்காலோவுக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. பின்பு வோர்ஸோவில் நடைபெற்ற அம்மாநாட்டில் பிக்காலோவுக்கு அவரின் புறா படச் சுவரொட்டிக்காக லெனின் விருது வழங்கப்பட்டது.

நேபால் பரிசு பெற்ற சிலியின் மகாகவிஞன் பாப்லோ நெருடா இந்த சம்பவத்தை இப்படி வர்ணிக்கிறான்: "பிக்காலோவின் புறா உலகின் மீது பறக்கிறது, தனது விஷ அம்புகளால் அமெரிக்கா இதைத் துளைக்க நினைக்கிறது. யூகோஸ்லாவிய, கிரீஸ் பாஸிஸ்ட்டுகள் தம் ரத்தக் கரைபடிந்த கைகளால் கொல்ல நினைக்கிறார்கள். கொலைகாரன் மக்கார்த்தர் வீரஞ்செறிந்த கொரிய மக்கள் மீது நேபால் குண்டுகள் போடுகிறான். கொலம்பிய, சிலி கொடுங்கோல் ஆட்சியாளர்கள் புறாவின் நுழைவைத் தடுக்கிறார்கள்.

அனைத்தும் நடக்காது. பிக்காலோவின் புறா உலகின் மீது பறக்கிறது. ஒளிபொருந்தி வெள்ளை நிறத்துடன், தாய்மார்களுக்கு இனிய வார்த்தைகளையும் நம்பிக்கையையும் கொண்டு தருகிறது. தனது சிறகடிக்கும் இறகுகளால் மக்களுக்கு எழுச்சியைத் தருகிறது. தாம் மக்களின் மைந்தர் என நினைவூட்டுகிறது. தமது சாவுக்குச் செல்ல நாம் விரும்பவில்லை என்றும் செய்தியைத் தருகிறது.

புறா பிறந்தபோது புன்னகைத்த எதிரிகள் இப்போது அதை பயத்துடன் பார்க்கிறார்கள், செப்பீல்ட்டு நகரத்தில் டாங்கிகளின் அரணை உருவாக்குகிறார்கள்."

உடனடியாக அமெரிக்க அரசாங்கம் செயலில் இறங்கியது. "சமாதானம் சுதந்திரம்" (Peace and Liberty) எனும் பெயரில் கம்யூனிஸ்ட் எதிர்ப்பாளர்களுக்கு நிதியளித்து ஒன்று திரட்டியது. புறாவை டாங்கி வடிவத்தில் (Tank - bird) வரைந்து இரண்டு லட்சம் போஸ்டர்கள் உலகெங்கும் ஓட்டப்பட்டது. புறா இனிமேல் நிர்மலமானது இல்லை. வேடிக்கைதான்.

பிக்காலோ கட்சி வேலைகளைத் தொடர்ந்து செய்தார். பிரெஞ்சுக் கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சியின் இருபதாம் ஆண்டு நிறைவு விழாவைக் கொண்டாடும் பொருட்டு தனது அன்பு மனைவி பிராங்கோஸ் கிள்ஸ்டின் தலையைச் சுற்றிய புறாவின் சிறகுகள் ஓவியத்தை வரைந்தார் பிக்காலோ.

இன்னும் அதிக அளவில் யதார்த்த பாணிக்கு அவர் திரும்பவேண்டும் என கட்சி வட்டாரத்தில் பேச்சு நிலவியது. "கொரியாவில் படுகொலை" (Massacre in Korea) அவர்களின் நம்பிக்கையை பொய்ப்பித்தது. கோயா, பேகாஸ், மேனட் போன்றவர்கள் மரபொட்டிய ஓவியம் அது. நிர்வாணக் குழந்தைகள் சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அரசியல் முக்கியத்துவம் சொல்லப்படவில்லை என அந்த ஓவியம் விமர்சிக்கப்பட்டது. பிக்காலோ இவ்விமர்சனத்துக்கு கைமாறாக வேறொரு ஓவியம் தீட்டினார். கொரியா பற்றிய "யுத்தமும் சமாதானமும்" ஓவியம் அது. சாவை நெருப்பின் பின்னணியில் கறுப்பு யுத்த ரத்தத்துடன் காண்பிக்கும் ஓவியம் அது. அமெரிக்க எதிர்ப்பு ஓவியம்.

1953ஆம் ஆண்டு மார்ச் 5-ம் நாள் ஸ்டாலின் மரணமுற்றார். மார்ச் 12-ம் நாளிட்ட பிரெஞ்சுக் கம்யூனிஸ்ட் கலைப்பத்திரிகை பிக்காலோவின் 'ஸ்டாலின்' படத்தை முகப்பாகத் தாங்கி நினைவுமலர் ஒன்றை வெளியிட்டது.

அந்த ஓவியம் ஸ்டாலினின் கம்பீரத்தைக் காண்பிக்காத படம் என்று விமர்சிக்கப்பட்டது. அது ஒரு இணைய ஜோர்ஜியனின் புன்னகை யூக்கும் படம். அது சோசலிச யதார்த்தம் சார்ந்த அஞ்சலி ஓவியம் அல்ல என்று விமர்சிக்கப்பட்டது. அதே வருடம் மே மாதம் கட்சியால் ஓழுங்கு செய்யப்பட்ட

"மார்ச் 5லிருந்து ஸ்டாலின் வரை" எனும் ஓவியக்கண்காட்சிக்கு அப்படம் தெரிவு செய்யப்படாமல் நிராகரிக்கப்பட்டது. ஸ்டாலின் பெருமையை அது கேவலப்படுத்தி விட்டது எனச் சொல்லப்பட்டது. பிரெஞ்சுக் கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சியின் ஆண்ட்ரே போர்கின் இந்த ஓவியத்தை வடிவவாத அழகிய லின் தொடரும் விளையாட்டு என விமர்சித்தார்.

இந்தச் செய்தி உடனடியாக பாஸிஸ்ட் அமெரிக்க எம்ப்ளியிலிருந்து அரசியல் ஆலோசகர் வில்லியம் கிரான் போர்டு மூலம் FBI கோப்புக்குப் பறந்தது.

இக்காலத்தில் அமெரிக்காவில் கம்யூனிஸ்ட் உளவாளிகள் எனக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு ஜீவியம் மற்றும் ஈதல் ரோஸிபர்க் போன்றோர் அமெரிக்க அரசால் கொல்லப்பட்டார்கள். இவர்களின் விடுதலைக்காக நிறைய ஓவியங்கள் வரைந்து பிரச்சாரம் செய்த பிக்காலோவின் நடவடிக்கைகளும் கோப்புக்குச் சென்றன.

ஸ்டாலின் மறைவுக்குப் பிறகு ஐரோப்பிய கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சிகள் ஸ்திரமில்லாத எதிர்காலத்தை நோக்கின. பிரெஞ்சுக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பிக்காலோவுடன் மறுபரிசீலனைக்கு வந்தது. அவரது யுத்தமும் சமாதானமும் ஓவியம் ரோமிலும் இத்தாலியிலும் இத்தாலி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியால் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டது. பிரெஞ்சுக் கட்சி தனது இரட்டை அடுக்கு இலக்கியக் கௌகையை மறுபடி எடுத்தாண்டது. 1956-ம் ஆண்டு பிக்காலோவின் 75-ம் ஆண்டு பிறந்த நாள் மாஸ்கோவில் அவர் பற்றிய ஓவியக் கண்காட்சியின் திறப்பு விழாவோடு கொண்டாடப்பட்டது.

இது நீண்ட நாள் நிலைக்கவில்லை. ஹங்கேரியின் மீது சோவியத் படையெடுப்பு மூண்டது. பிரெஞ்சுக் கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சியின் மத்தியக்குழுவுக்கு மிகப் புகழ்வாய்ந்த பத்து அறிவாளிகளால் ஒரு எதிர்ப்பு அறிக்கை கையெழுத்திட்டு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. பிக்காலோ அதில் முன்னணியில் நின்றார்.

1963-ல் பிக்காலோ விண்ணப்பித்த குடியேற்றதாரர் அல்லாத விசா (Non Immigrant Visa) கோரிக்கை அமெரிக்காவால் நிராகரிக்கப்பட்டது.

1971-ல் இணையதலைமுறை இடதுசாரி அறிவு ஜீவிகளோடு பிக்காலோவின் பெயர் அடையாளம் காணப்பட்டது. அஞ்சலா டேவிஸ் மீதான அவதூறு வழக்கை எதிர்த்து மாக்ஸ் ஏர்னஸ்ட், மைக்கேல் போகல்ட்,

அலன் ரோப்கில்லட் போன்றவர்களோடு சேர்ந்து நின்றார் பிக்காலோ.

1973 ஏப்ரல் 8-ம் நாள் பிக்காலோ மரணமெய்தினார். அவரை நேசித்த பலர் தற்கொலை செய்துகொண்டார்கள். அவரது பிரிவைத் தாங்கமாட்டாது சித்த சுவாதீனமுற்றார் அவரது மனைவியருள் ஒருவர்.

அவரது கொம்யூனிஸ்டுபாடு அடிப்படையில் மனித நேயம் சார்ந்தது. சுயாதீனமான அவரது வாழ்வும் அவரது படைப்பும் மரணத்துக்கு எதிரானது.

நவீன ஓவியர்கள் பற்றிய ஸ்டாலின் விமர்சனம் பிரசித்தமானது. நவீன ஓவியர்கள் சமபாலுறவாளர்கள் (Homosexuals) என்றார் அவர். சமபாலுறவாளர்கள் பற்றி மனிதாபிமான அடிப்படையில் பேசுகிறார் காஸ்ட்ரோ. மார்க்ஸியமும் மனித விடுதலை குறித்த அதன் புரிதலும் வெகுதூரம் வந்து விட்டது. இன்னும் அது தொடர்ந்து தேடிச் செல்லும்...

1944-ம் ஆண்டு அக்டோபர் பிரெஞ்சுக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் La Humanite நாளிதழ் தனது முதல் பக்கத்தில் பாப்லோ பிக்காலோ பிரெஞ்சுக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் உறுப்பினரான செய்தியை பெருமிதத்தோடு வெளியிட்டது. அந்தப் பெருமிதம் இன்றளவும் அர்த்தமுள்ளது.

அவரைத்தேடி வந்த எண்ணற்ற அமெரிக்கப் பத்திரிக்கையாளர்களுக்கு நான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் சேர்ந்ததற்கான நியாயம் பற்றி திரும்பத் திரும்ப அவர் சொல்வது இதுதான்:

"கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் நான் உறுப்பினர் ஆனதென்பது எனது வாழ்வின் எனது படைப்பின் தர்க்கபூர்வமான முன்னேற்றம்...

நான் இதைச் சொல்ல பெருமிதப்படுகிறேன்.

நான் ஓவியம் வரைவதை அலங்காரத்துக்கான கலை என ஒருபோதும் நினைத்ததில்லை - வரைதல் மற்றும் நிறங்களின் மூலம் - ஏனெனில் இவை எனது ஆயுதங்கள்.

இந்த உலகம் மற்றும் மனுக்குல அறிவை முன்னோக்கி நகர்த்த விரும்புகிறேன். இந்த அறிவு ஒவ்வொரு நாளும் நம்மை சிறிதேனும் விடுதலைக்கு இட்டுச் செல்கிறது...

நான் எனது பிரத்தியேக வழியில் - மிகத்துல்லியமானதும் மிகப் பிரமாதமானதும், இயல்பாகவே மிகுந்த அழகு வாய்ந்ததெனத்தக்கதாகவும், மிகச்சிறந்த கலைஞர்கள் அறிந்தபடி - சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஒரு நிஜமான புரட்சியாளன் எனும் அளவில் எப்போதும் எனது ஓவியங்களில் பிரக்ஞையுடன் நான் போராடுகிறேன்.

இப்போது நான் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். அதுமட்டும் போதாது.

இந்தக் கொடுமான அடக்குமுறைக் காலம் எனக்குக் காண்பித்திருக்கிறது. எனது கலை மூலம் மட்டும் போராடுவது போதாது. எனது முழுமையையும் செலுத்திப் போராட வேண்டும்.

எந்த விதமான கொஞ்ச நஞ்சுமான தயக்கமும் கூட இல்லாமல் நான் கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சியை அணுகினேன். ஏனெனில் எப்போதுமே நான் அதன் ஒரு அங்கமாக இருந்து வந்திருக்கிறேன்.

அரகான், ஷாவார்ட், காஸ்ட்ரோ, போக்ரன் போன்ற எனது எல்லா நண்பர்களும் இதை நன்கு அறிவர். நான் அதிகார பூர்வமாக உறுப்பினராக இல்லாமல் இருந்தேனென்றால் அது

ஒருவகை 'அறியாமையாலேயே' இருக்கும். ஏனெனில் எனது உணர்வார்ந்த இணைவு, எனது படைப்பு போன்றவையே போதுமானது என நினைத்ததால் இருக்கும். எப்படியாகிலும் அது ஏற்கனவேயே என் கட்சி.

உலகைப் புரிந்து கொள்வதிலும் அதற்காக உழைப்பதிலும் கஷ்டப்படுகிறவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகள் அல்லவா? இன்றைய மற்றும் நாளை மக்களை தெளிவுள்ளவர்களாகவும், சுதந்திரமாகவும், சந்தோசமானவர்களாகவும் ஆக்க கடினமாக உழைத்தவர்கள் அவர்கள் அல்லவா?

பிரான்ஸிலும், சோவியத் யூனியனிலும் ஏன், எனது சொந்த ஸ்பெயினிலும் வீரஞ்செறிந்தவர்கள் அவர்கள் அல்லவா?

எப்படி நான் தயங்க முடியும்?

சேர்ந்திருப்பதில் ஏற்படும் பயத்தினாலா தயங்க முடியும்?

எப்போதும் நான் முழு விடுதலை பெற்றவனாக உணர்ந்ததேயில்லை. அதற்கு மாறாக நான் மேலும் முழுமையாக உணர்ந்திருக்கிறேன். அந்த அளவில் நான் ஒரு நாட்டைத் தேடிக் கொண்டேயிருந்தேன். நான் எப்போதுமே ஒரு அகதி. நாடு கடந்து வாழ்வான். இப்போது நான் அப்படி இல்லை.

எனது சொந்த தேசம் ஸ்பெயின் என்னை வரவேற்க காத்திருக்கும் இவ்வேளை, பிரெஞ்சுக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எனக்காக தன் கைகளை விரித்து அழைக்கிறது. நான் மதிக்கிற எல்லாவற்றையும் இக் கட்சியில் கண்டேன்.

மகத்தான சிந்தனையாளர்கள்

மாபெரும் கவிஞர்கள்

முகங்கள்

அற்புதங்கள்,

ஓகஸ்ட் நாட்களில் எழுந்த, நான் பார்த்த இந்த பாரிஸ்க் கார எழுச்சியாளர்கள்.

மறுபடியும் எனது சகோதர்களுக்கு மத்தியில் நான்!"

"கலைஞர்களை எவ்வென்று நினைக்கிறீர்கள்?

அறிவிலிகள் என நினைத்தீர்களா?

ஓவியர்களாய் இருப்பதால் கண்கள் கொண்டவர்கள், இசைஞர்களாய் இருப்பதால் செவிகள் கொண்டவர்கள், கவிஞர்களாய் இருப்பதால் இதயம் முழுதும் லயம் கொண்டவர்கள்.

குத்துச் சண்டைக்காரர்களாய் இருப்பதால் தசை கொண்டவர்கள் என நினைத்தீர்களா?

நேர் மாறானது அர்த்தம்.

அவர்களும் அரசியல் ஜீவிகள் தான். இதயம் விகசித்து மனம் கொதித்து உலகின் இனிமையான நிகழ்வுகளுக்கு மனம் தந்து எப்போதும் உத்வேகத்துடன் இருப்பவர்கள். தமது சொந்த சித்திரங்களுக்கு ஏற்ப மாறிக் கொண்டிருப்பவர்கள்.

எவ்வாறு பிற விஷயங்களில் ஈடுபாடில்லாமல் இருக்கமுடியும்?

எந்த தந்தக்கோபுர வித்தியாசத்தினால், உங்களுக்கு கிடைத்திருக்கும் வாழ்வின் அற்புதங்களில் இருந்து அவர்கள் விலகிப் போயிருக்க முடியும்?

இல்லை.

ஓவியம் மாளிகைகளில் சுவர்களை அழகுபடுத்துும் அலங்காரங்களாகச் செய்யப்படுவதில்லை. அது எதிரிக்கு எதிரான யுத்தத்தில் பாதுகாத்தும் எதிர்த்தும் தாக்கும் ஆயுதமும் ஆகும்" (24 மார்ச் 1945) □

ஆசிரியர்,
நாகம்
அன்புடையீர்.

தேசிய இலக்கியமும் கைலாசபதியும்

'லேக் ஹவுஸும் அந்நியச் செலாவணியும் ஈழத்துத் தேசிய இலக்கியமும்' என்ற தலைப்பில் 'அஸ்வகோஷ்' என்ற பேருக்குரியவர் எழுதிய விஷயம் இரண்டு முக்கியமான வினாக்களை எழுப்புகிறது. ஒன்று தேசிய இலக்கியத்திற்குக் கைலாசபதி ஆற்றிய பணி தொடர்பானது மற்றது கதாநாயக வழிபாடு(?) தொடர்பானது. (HERO WORSHIP என்பதற்குத் தமிழிற் பொருத்தமான பதம் வீர வழிபாடு அல்லது வீர வணக்கம் என்பது வேறொரு விஷயம்.) கைலாசபதியே தேசிய இலக்கியத்தைக் கண்டு பிடித்தார் என்ற தோரணையிலோ, அவரின்றித் தேசிய இலக்கியமே இல்லை என்ற தோரணையிலோ எழுதுவோர் உண்மையிற் கைலாசபதியை அவமதிக்கிறார்கள். இத்தகைய எழுத்து கைலாசபதியின் நல்ல பங்களிப்புப் பற்றிய மதிப்பீடுகளையெல்லாம் ஐயத்துடனேயே பார்க்குமாறு வாசகர்களைத் தூண்ட இடமுண்டு. ஆயினும், மேற்படி கட்டுரையின் தொனி, கட்டுரையின் நோக்கம் இந்த விதமான அக்கறையல்ல என்றே எண்ணத் தூண்டுகிறது. கிறிஸ்தொபர் கொலம்பஸ் அமெரிக்காவைக் கண்டு பிடித்து மீண்ட பின் அவரைக் கவுரவிக்க ஒரு விருந்துபசாரம் நடந்ததாம். அங்கிருந்த சிலர் கொலம்பஸின் காதுபடவே "இதென்ன சாதனை! எங்களுக்கு ஒரு கப்பலைத் தந்து உணவும் அவசியமான பொருட்களும் கப்பலை இயக்கக் கூலியாட்களையும் தந்திருந்தால் நாங்களும் தான் போய்க் கண்டு பிடித்திருப்போம்." என்றார்களாம். இதைக் கேட்ட கொலம்பஸ், "யாராவது ஒரு முட்டையை இந்த மேசையில் நீளவாட்டாக நிறுத்த முடியுமா?" என்று சவால் விடுத்தாராம். யாருமே முன் வரவில்லையாதலால் கொலம்பஸ் ஒரு முட்டையை அவித்துக் கொண்டு வருமாறு சொல்லி அதை நுனிபிறித் தட்டி மேசையில் நிற்க வைத்தாராம். இதைப் பார்த்தவர்கள், "இப்படியானால் நாங்களும் செய்து காட்டுவோமே!" என்று கூவினார்களாம். "அதை நான் செய்து காட்டின பிறகு தானே சொல்கிறீர்கள்." என்று கொலம்பஸ் மடக்கினாராம். இக் கதை மெய்யோ பொய்யோ, கைலாசபதி பற்றிய மதிப்பீட்டில் சிவகுருநாதனும் அஸ்வகோஷும் காலகட்டச் சூழ்நிலை கைலாசபதிக்கு எவ்வாறு உதவியது என்பதை வலியுறுத்தும் போது நம் ஆதங்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்வது போல் உள்ளது. கைலாசபதிக்கு வாய்ப்பாக இருந்த சூழலை அவர் குறுகிய காலத்திலேயே நன்கு பயன்படுத்தி தினகரன் விற்பனையை 10,000 மட்டிலிருந்து இரு மடங்காக்கியது அந்நியச் செலாவணி சம்பந்தப்படாத உண்மை. (திரு இ சிவகுருநாதன் எத்தனை வருடம் தினகரன் ஆசிரியராக இருந்தாரோ தெரியாது!) கைலாசபதியை விடச் சமுதாயச் செல்வாக்கில் உயர்வாக நின்ற தமிழறிஞர்கள் எத்தனையோ பேர் இருந்தார்கள். அவர்களது பங்களிப்பு என்ன? கைலாசபதி தேசிய இலக்கியத்தை வலியுறுத்தி மண்வாசனையுள்ள எழுத்தை ஊக்குவித்த களம் தினகரன் மட்டுமல்ல. இதை அவர் செய்ய முனைந்த போது ஏற்றவர்கள்

யார்? தமிழ்த் தேசியவாதக் கட்சியான தமிழரசுக் கட்சியும் மலையகத் தமிழர் தலைமையும் எத்தகைய நிலைப்பாட்டை எடுத்தன? இவையும் முக்கியமான விஷயங்களில்லையா? கைலாசபதியின் பங்களிப்பு சரியான ஒரு அரசியல் சூழ்நிலையில் மட்டுமன்றி ஆதரவான சக்திகளாலும் உச்சப்படுத்தப்பட்டது. அது தனிமனித சாதனையல்ல. கைலாசபதி அதிமானுடருமல்ல. அவரது பங்களிப்பின் முக்கியத்துவத்தை அந்நியச் செலாவணி நெருக்கடி தேசிய இலக்கியத்துக்குப் புத்துயிருட்டியது என்ற விதமான வாதத்தால் மழுங்கடிக்கலாமெனின், சரத்சந்திரின் பங்களிப்பையீட்டும் இப்படியான வாதமொன்றை நிர்மாணிப்பது சிரமமில்லை. முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் 1960களின் நடுப்பகுதிக்குப் பின் முடங்கிப் போனது உண்மை. அதனுடன் நெருக்கம் கொண்டவர்கள் அதன் தொடக்க காலப் பங்களிப்புப் பற்றிப் பெருமைப் படுவதில் நியாயமுண்டு. சிலர் அப்பங்களிப்பை மிகைப் படுத்துவது உண்மையாயினும் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் இவ்விஷயத்தில் ஆற்றிய பணியுடன் தமிழ்த் தேசியவாத சக்திகள் செய்தவற்றை ஒப்பிட முடியுமா? மற்றைய மரபுவாதத் தமிழறிஞர்களும் படைப்பாளிகளும் செய்தவற்றை ஒப்பிட முடியுமா? முற்போக்கு இலக்கியத்துக்கும் மண்வாசனையுள்ள எழுத்துக்கும் சாதகமான சூழ்நிலை வெறுமனே அந்நியச் செலாவணி நெருக்கடி சார்ந்ததல்ல. வேறு முக்கியமான அரசியற் காரணிகள் இருந்தன. கைலாசபதி போன்றவர்களது பங்களிப்பு ஏற்படுத்திய தாக்கம் புதிய படைப்புகளின் தொகையிலும் தன்மையிலும் மிகவும் தெளிவாகவே அடையாளங் காணக்கூடியதாக இருந்தது. அஸ்வகோஷின் சொற்பிரயோகத்தின் நிதானமின்மை "கதாநாயக வழிபாடு சினிமாவில் அல்ல அரசியலிலும் கலை இலக்கியத் துறையிலும் . . ." என்று தொடருமிடத்தில் அதிகமாகிறது. ரஜனி, எம் ஜி ஆர் வழிபாடு போல கைலாசபதி வழிபாடு என்று ஒன்று உள்ளதா? கைலாசபதி சொன்னது தான் வேதம் என்று யாராவது பேசுகிறார்களா? அப்படியானால் பாரதி, பாரதிதாசன் போன்ற கவிஞர்கள் பற்றிய வீரவழிபாட்டை மீறிக் கைலாசபதி பற்றிய வீரவழிபாடு உள்ளதா? புதுமைப்பித்தன் பற்றிய ஒரு புதிய அக்கறை எழுகிறதே. இதுவும் அருவருப்பான ஒரு சித்திரமா? கைலாசபதிக்கு நிலைத்து இருக்கப் போகும் மதிப்பு அவருடைய பங்களிப்புக்கு உரிய மதிப்பு. அவரது குறைபாடுகளும் தவறுகளும் உள்ளிட்டே அவரது பங்களிப்பு மதிக்கப் பட வேண்டும். அவரைக் கடவுளாக்கி அதேவேளை கைலாசபதியின் பங்களிப்பை ஓரங்கட்டும் முயற்சிகள் பற்றியும் நாம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். வீரவழிபாடு பற்றி கவலைப் படுகிறவர்கள், முதலில், நான் தான் என்றும் தமிழில் முதலாவது, ஈழத்தில் முதலாவது, புனிதத்தோப்பில் முதலாவது, புன்னாலைக்கட்டுவனில் முதலாவது, பாடசாலை ஒழுங்ககைகளில் முதலாவது என்றும் தம்பட்டம் அடித்துக் கொண்டு வருகின்ற அருவருப்பான சித்திரங்களைப் பற்றி கவலைப்படுவது நல்லது.

வாசகர் களத்தில்

பரிமேலழகன்
லண்டன்

பண்டிதர் வீரகத்தியின் ஒருலகம்

கலா

இலங்கையிலே தமிழ் இலக்கண பாரம்பரியத்திற்கு அழுத்தம் கொடுத்த ஒரு சிலருள் பண்டிதர் க வீரகத்தி குறிப்பிடத்தக்கவர். பண்டிதர் செருக்கினைக் காட்டாமல் மாணாக்கரோடு மாணாக்கராகி, இவர்களின் நன்மதிப்பினைப் பெற்ற வீரகத்தியின் இலக்கியப் பார்வையில் சமதர்மக் கோட்பாடு எப்போதுமே முதலிடத்தைப் பெற்றிருந்தது. இவர் இதுவரை 27க்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். தற்போது கரவெட்டியில் இருக்கும் இவர் தமிழ் நாட்டிலே இருந்த போது இவரைப் பற்றி "உடல் தளர்ந்தாலும் உள்ளத்தால் இளைஞனாய் வாழ்பவர், நவநவமான சிந்தனைகளுள் மூழ்குபவர் நம் 'கவி' என கவிஞர் சோ ப குறிப்பிடுகின்றார். "ஒருலகம்" என்ற

உலக சமஷ்டி

உலக சமஷ்டி ஒன்று வேண்டும் - அதன் உன்னதங்கள் நீ உணர வேண்டும் அளவில் சூழ்ச்சிகளுக்கு கிடையே - மனிதன் அவதிப் படுவதுநீ அறிவாய்.

சொந்த அரசினரி வாடும் - சுக வாழ்வு காணாது சோரும் மந்தைச் சுதந்திரமும் அற்ற - பலகோடி மக்கள் படும்மாய்ச்சல் தெரிவாய்.

மதத்தை அரசியலில் மாட்டி - அதற்கு அரசு மணிமகுடம் சூட்டும் மடமை மரணிக்கும் வரையில் - உயர் மாண்புதரும் தெய்வஒளி இல்லை.

மதச்சார்பு அற்ற அரசாக - மனித அபிமானம் மலரும் அரசாக இனவாத ரோசங்கள் அற்ற - அமைதி எழில்சேரும் ஒருலகம் காண்போம்!

புகை மண்டலங்கள் அங்கேஇல்லை - மனப் புழுக்கமும் வீரத்தியும் இல்லை எரிவாயுக் கூட்டங்கள் இல்லே - இன ஒதுக்கலும் படுகொலையும் இல்லை.

சுரண்டலைப் பாதுகாக்கப் படைகள் - மேலும் படையை வலுப்படுத்தச் சுரண்டல் இரண்டும் ஒரேகுலில் விளைந்த - ஈன இரணைப் பிறவிவேட்டை நாய்கள்!

வேட்டை ஆடல்வேண்டும் இவற்றை - மூல வேரோடு கல்லிவிட வேண்டும் தோட்டம் ஆகிவிடும் பூமி - வண்ணப் பூந்தோட்டம் ஆகிவிடும் தம்பீ!

கவிதைத் தொகுப்பினை 1991-ம் ஆண்டு கொண்டு வந்த பண்டிதர், இதற்கு எழுதிய முன்னுரையில் "சில நூறு ஆண்டுகள் கழியலாம். மனிதநேயம் கூர்ப்பு மிக்க அறிவுலகம். என்றோ ஒரு நாள் இந்த இடத்திற்கு (ஒருலக அரசினும் சமநீதி) வந்துதான் ஆக வேண்டும். இதிலே இம்மியும் எனக்கு ஐயப்பாடு இல்லை" என்று ஆணித்தரமாகச் சொல்வதில் பின்னீர்கவில்லை. 1993-ம் ஆண்டு தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் சிறப்பாய்வாளராகப் பணியாற்றிய பண்டிதர் "கிருதயுகம்" என்ற இதழின் ஆசிரியராகவுமிருந்தார்.

'ஒருலகம் கவிதைத் தொகுப்பிலிருந்து உலக சமஷ்டி எனும் கவிதை இங்கே தருகிறோம்.

நீதி அரசாளும் என்றால் - எதற்கோ நீச ராணுவங்கள் இங்கே! பாதி வருவாய்க்கு மேலே - படைப் பாவம் விழுங்குகின்ற தாமே!

இந்தப் பெருநிதியை எல்லாம் - உலரும் ஏழை எளியவர்க்குத் தந்தால் - சொந்த முதுகுநிமிர்ந்து கொள்ளும் - அவர்கள் சுயத்துவமும் உலகை உயர்த்தும்!

சோற்றுத் துருத்திஅன்று வாழ்வு - ஆனால் சோறே இல்லையெனில் மேலே ஏற்றம் ஏதும் நடக்காது - ஞான ஊற்றே வரண்டுதூர்ந்து போகும்!

தனியான உடமையெனும் அழுக்கு - மனத் தரித்திரம் அகன்றிட வேண்டும் மணியான மார்க்கிய தளத்தில் - வாழ்க்கைத் 'தாஜ்மகால்' எழுந்திடல் வேண்டும்.

காலந் தோறும் அது கனியும் - நல்ல கருத்தை உள்வாங்கிக் கொண்டு சீலத் தளம்சிதையா வண்ணம் - மறு சீரமைப்புச் செய்துவர வேண்டும்!

எல்லார்க்கும் எல்லாமே ஆக - உலக ஏக அரசொன்றே செய்யும்! அல்லாது சமதர்ம நீதி - என்றும் ஏட்டில் குறட்டைவிட்டே தூங்கும்!

ஐநாவப் பலப்படுத்த வேண்டும் - அதன் அதிகாரம் வலுவுறுதல்வேண்டும் ஐநாவே மையஅரசாக - உலக சமஷ்டி அரசியங்க வேண்டும்!

இரத்து அதிகாரம் எதற்கு - அதனை
இரத்துச் செய்துவிடல் வேண்டும்
முரட்டு மேலாதிக்க வெறியை - இது
முண்டு கொடுக்கிறது மகனே!

எந்த ஒரு அரசும் தனது - சொந்தப்
படையைக் கலைத்துவிடல் வேண்டும்
கந்து அறுந்தவற்றைக் கட்ட - கனத்த
காவல் துறையென்றே போதும்!

சாந்திப் படைவைக்கும் உரிமை - சமஷ்டி
மைய அரசுக்கே வேண்டும்
'வாந்திபேதி' எழும் இடத்தே - அது
விரைந்து பிணிகீர்த்து வைக்கும்!

வல்லரசு மெல்லரசு பேதம் - இந்த
வையம் இனித்தாங்காது தம்பீ
நல்லரசு என்பதுவே போதும் - இதை
நாகரிகமாய் அமைத்தல் வேண்டும்.

காப்பிரிகள் தேசம்என்ற பேச்சே - இனிக்
காது வாங்கிக் கொள்ளாது தம்பி

ஆப்பிரிக்க நாட்டில் உத்தேச - சமஷ்டி
மைய அரசமைதல் மாண்பு!

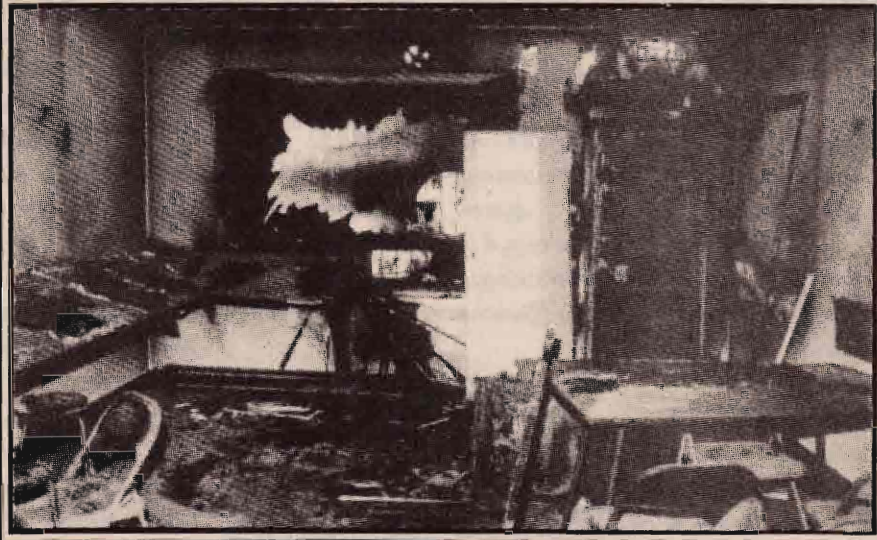
பொதுநீதி அனைவர்க்கும் என்றால் - பகைமைப்
பூசல் சூறாவளிகள் வீசா!
சமதர்ம பொருளியலை ஏற்றால் - பட்டினிச்
சாவுப் பரிதாபம் நேரா!

வேறு கிரகத்து மனிதன் - பூமி
வீட்டுக் குள்ளேபுகுந்து நம்மை
ஊறு செய்யமுன்பே நாங்கள் - ஒன்று
கூடி ஒருலகம் காண்போம்!

சொர்க்கம் நரகம் இரண்டு இங்கே! - நாம்
நரகை ஒழித்துக்கட்டிக் கொண்டால்
முற்றும் சொர்க்கம் எனக் கனியும் - விண்
முகடும் நாணித்தலை குனியும்

தெய்வ சக்தி நம்மை வாழ்த்தும்! - அன்பு
தேனாறாக அங்குப் பாயும்!
உய்யும் நெறியிதுவே அதனால் - விரைந்து
ஒருலகப் பேரரசு காண்போம்!

Books are the carriers of civilization.
Without books history is silent, literature dumb,
science crippled, thought and speculation at a standstill.
They are engines of change, windows on the world,
light houses erected in a sea of time. - Babara

தீ வைத்துக் கொளுத்தப்பட்ட தேடகம் நூலகம்

வட அமெரிக்காவில் மிகப்பெரிய தமிழ் நூலகமான தேடகம் நூல்நிலையத்தை தமிழர் வகைதுறைவள நிலையத்தினர் நிர்வகித்து வருகின்றனர். மாற்றுக் கருத்துக் கொண்ட சகல குழுக்களினதும் வெளியீடுகளும் துண்டுப்பிரசுரங்களும் எந்தவித பாரபட்சமுமின்றி நூல்நிலையத்தில் வாசகர்களுக்காக வைக்கப்படுகிறது. இது தமிழ் மாணவர்களின் கல்வி ஆய்வுகளுக்காக உகந்த நூல்களைக் கொண்ட நூலகமாக ரொறன்ரோ கல்விச்சபையினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூலகம் எமது விடுதலைப் போராட்ட முக்கிய ஆவணங்களையும் பல வீடியோ பிரதிகளையும் கொண்டுள்ளது.

1994 மே 24ம் திகதி அதிகாலை ஒரு மணியளவில் தேடகம் நூலகம் திட்டமிட்டு தீ வைத்துக் கொளுத்தப்பட்டது.

முறிந்த பனை

நடுவவிட்ட வாய்ப்புகளும்
இழந்துபோன ஜனநாயகமும்

1930ம் ஆண்டு முதல், தமிழின் அரசியல் வரலாற்றை அவதானித்து வந்தவர்கள், நாம் எத்தனை அரிய வாய்ப்புகளைக் கைநழுவ விட்டிருக்கிறோம் என்று வியப்புறவே செய்வர். இவற்றுள் முதலாவது வாய்ப்பு சுதந்திரத்துக்கு முன்னர் வந்து போயிற்று. இலங்கைச் சமஷ்டிக் கூட்டிணைப்பு என்ற யோசனை 1929ம் ஆண்டிலே, பின்னாளில் இலங்கைப் பிரதமராயிருந்த எஸ் டிபிள்யூ ஆர் டி பண்டாரநாயக்கவினால் முன் வைக்கப்பட்டது. எதிர்கால இனப் பிரச்சனைகள் போன்றவற்றுக்கான அறிகுறிகள் அக் காலத்திலேயே தலைதூக்கி விட்டன. ஆனால் எந்தவொரு முக்கிய தமிழ்த் தலைவரும் சுதந்திரத்தின் போது ஒரு கூட்டாட்சி அரசியல் யாப்புக்காகப் போராடவில்லை. தமிழ் மக்களின் இனவாரி நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்திய திரு ஜி ஜி பொன்னம்பலத்தின் தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சி அதற்குப் பதிலாக, நாடாளுமன்றத்திலே ஐம்பதுக்கைம்பது (50:50) பிரதிநிதித்துவத்துக்காகப் போராடியது. அதாவது சனத்தொகையில் 30வீதத்திற்கும் சற்றுக் கூடுதலாக இருந்த சிறுபான்மை இனத்தவருக்கு (இவர்களில் தமிழர்கள் மொத்த சனத்தொகையின் காற்பங்காக இருந்தனர்) முழு நாடாளுமன்ற ஆசனங்களில் அரைப் பங்கை ஒதுக்க வேண்டும் என்பதாகும். சில வேளை ஒரு தமிழ் அரசியல்வாதி இனவாரித் தொகுதிகள் மூலம் பிரதமராக வரும் வாய்ப்பை அளிக்கும் ஒரே வழியாக இது இருந்து இருக்கலாம். கூட்டாட்சிக் கோரிக்கை தமிழர் பாதுகாப்பை நியாயமானவா உறுதிப் படுத்துவதாகத் தோன்றி இருக்கும். ஆனால் ஐம்பதுக்கைம்பது கோரிக்கை சிங்களவருக்கு நியாயமற்றதாகத் தோன்றியது. அதுவே உண்மையாகும். இறுதியாகத் தமிழர் இவற்றுள் எதையும் பெறாமல் இலங்கை 1948ம் ஆண்டு பெப்ரவரி 4ம் திகதி சுதந்திரம் பெற்றது.

சோல்பரி அரசியல் யாப்பின் கீழ் அப்பொழுது டொமினியன் நாடாக இருந்த இலங்கையின் பிரதமரான திரு டொன் ஸ்ரீபன் சேனநாயக்க நல்லெண்ண வாக்குறுதிகளையும், மந்திரி பதவிகளையும் அளித்ததன் மூலம் தமிழ்த் தலைமையின் முக்கிய பகுதியினரின் ஒத்துழைப்பை பெற்றார். முதலாவது நாடாளுமன்றத்தில் 40வீதத்திற்கு மேலான ஆசனங்கள் சிறுபான்மையின உறுப்பினராலும், சிறுபான்மை இனத்தினரின் செல்வாக்குப் பெற்ற இடதுசாரி உறுப்பினராலும் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தப்பட்டன. (சிறுபான்மை இனத்தினரில் இலங்கைத் தமிழர், இந்திய வம்சாவளித் தமிழர், முஸ்லீம்கள், பறங்கியர் ஆகியோர் அடங்கினர்.) ஆனால் 1948ம் ஆண்டு டிசம்பர் குடியரிமைச் சட்டமும் 1949ம் ஆண்டு

நாடாளுமன்றத் தேர்தல் திருத்தச் சட்டமும் இதற்கு முடியு கட்டியதுடன் நாடாளுமன்றத்தில் சிறுபான்மை இனத்தினரின் பிரதிநிதித்துவத்தை 20வீதத்திற்கும் கீழாகக் குறைப்பதற்கு வழி அமைத்தன. இந்தச் சட்டங்கள் தேசிய சனத்தொகையில் ஏறக்குறைய 10வீதம் அல்லது சிறுபான்மை சனத்தொகையில் ஏறக்குறைய மூன்றிலொரு பங்கினரான தமிழ்த் தோட்ட தொழிலாளர்களை நாடற்றவர்கள் ஆக்கியதுடன், அவர்களின் வாக்களிக்கும் உரிமையையும் பறித்து விட்டன. இந்திய வம்சாவளித் தமிழரின் வாக்குகள் மேலும் இருபது தேர்தற் தொகுதிகளில் ஆளும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்குப் பாதகமான வகையில் செல்வாக்குச் செலுத்தின என்பது கவனிக்கத் தக்கது.

இதிலே ஆச்சரியம் என்ன என்றால் திரு சேனநாயக்கவின் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி மூலமும் அதற்கு வெளியிலும் இலங்கைத் தமிழரை பிரதிநிதித்துவப் படுத்திய பெரும்பாலும் எல்லாத் தமிழ் உயர் குழாத்தினரும் இந்த மசோதாவிற்கு ஆதரவாக வாக்களிக்காத பட்சத்தில் அவற்றை எதிர்ப்பதில் அதிகம் அக்கறை காட்டவில்லை. தமிழ்க் காங்கிரஸ் தலைவரான திரு ஜி ஜி பொன்னம்பலம் முதலாவது மசோதாவை எதிர்த்தார். ஆனால் அமைச்சரவையில் இடம்பெற்ற பின்னர் இரண்டாவது மசோதாவிற்கு ஆதரவாக வாக்களித்தார். தனது சொந்த அதிகாரத்திலும் குறுகிய சுயநலன்களிலும் தங்கியிருந்த யு என் பியின் நல்லெண்ணம் பற்றிய கோட்பாடற்ற கணிப்பீட்டினாலேயே இந்தக் குத்துக்கரணம் நிகழ்ந்தது. சிங்கள உயர் குழாத்தினர், தமிழ் உயர் குழாத்தினரின் குறிப்பாக கொழும்புத் தமிழரின் பம்மாத்தை எளிதாகக் கையாள முடியுமென ஆரம்பத்திலேயே கண்டு கொண்டனர்.

குமாரி ஜயவர்த்தனவினது எழுத்துக்களில் (ஆதாரம்: லங்கா கார்டியன் ஜூன், ஜூலை 1984) நாடாளுமன்றத்திலே இந்திய வம்சாவளித் தமிழரின் வாக்குரிமையைப் பறித்த வாக்கு வெறுமனே இன அடிப்படை வாக்கு அன்று என்பது வெளிக் கொணரப்பட்டு உள்ளது. இந்த மசோதாவிற்குக் கடுமையான எதிர்ப்பு, முக்கிய இடதுசாரிக் கட்சிகளிடமிருந்தே (கலாநிதி என் எம் பெரெரா தலைமை தாங்கிய ரொட்ஸ்கியவாத லங்கா சமசமாஜக் கட்சி, கலாநிதி கொல்வின் ஆர் டி சில்வா தலைமை தாங்கிய டொல்ஷ்விக் லெனினிஸ்ட் கட்சி, பீற்றர் கெனமன் தலைமை தாங்கிய இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி) வந்தன. இக் கட்சிகளில் உள்ள பெரும்பான்மை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சிங்களவராவர். இம் முறையானது, சட்டத்தின் முதலாவது கோட்பாட்டையே உதாசீனம் செய்கிறதென்ற அடிப்படையில் ஒரு பிரபல பெளத்தரான

சிங்கள உயர் குழாத்தினர், தமிழ் உயர் குழாத்தினரின் குறிப்பாக கொழும்புத் தமிழரின் பம்மாத்தை எளிதாகக் கையாள முடியுமென ஆரம்பத்திலேயே கண்டு கொண்டனர்

கலாநிதி எச் ஸ்ரீ நிசங்க இந்த மசோதாவை எதிர்த்தார். திருவாளர்கள் வில்மட் பெரெரா, ஆர் எஸ் பெல்பொல, ஐ எம் ஆர் ஏ இரியகொல்ல, லஷ்மண ராஜபக்ஷ ஆகியோர் இந்த மசோதாவிற்கு எதிராக வாக்களித்த முக்கிய சுயேட்சை உறுப்பினர்களாவர்.

வாக்குகள், வாக்க அடிப்படையில் அளிக்கப்பட்டன எனக் கூறினால் அது பெரும்பாலும் உண்மையாகவே இருக்கும். மேலும் திரு டி எஸ் சேனநாயக்க சிங்கள ஆதிக்கத்தைக் கொண்டு வருவதற்கான கடுமையான தமிழர் எதிர்ப்புச் சதி ஒன்றில் ஈடுபட்டார் என்று கூறுவது பெரும்பாலும் தவறாகும். அதே போல் திரு சேனநாயக்க தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் சிங்களவரைக் குடியேற்றுவதற்கு ஒரு கொடூரமான பெருந் திட்டத்தை உருவாக்கினார் என்று குற்றம் சாட்டுவதும் முழு உண்மையாகாது. கிழக்கு மாகாணத்திலே கல்லோயாக் குடியேற்றத் திட்ட வேலை யூர்த்தியான போது, அந்த மாகாண மக்களுக்கே முன்னுரிமை வழங்கப் பட்டது. ஏறக்குறைய ஆறு மாதங்களுக்கு பின்னரே, உள்ளூர் விண்ணப்பங்கள் மிகக் குறைவாக இருந்த போது, ஏனைய மாகாணங்களில் இருந்து விண்ணப்பித்தோருக்கு கதவுகள் திறந்து விடப்பட்டன. 1948ம் ஆண்டு குடியுரிமைச் சட்டத்தையும் அதன் விளைவையும் பொறுத்த வரையில் டி எஸ் சேனநாயக்கவைப் பெரும்பாலும் நிச்சயமாக ஊக்கிவிட்டது என்ன என்றால் நாடாளுமன்றத்திலே 95 ஆசனங்களுள் 20 ஆசனங்களைக் கொண்ட தொழிலாளி வாக்க அடிப்படையில் அமைந்த இடதுசாரிக் கட்சிகளின் பலம் பற்றிய விழிப்புணர்வே ஆகும். ஆனால் 1947ம் ஆண்டுத் தேர்தலிலே யு என் பி பெற்ற ஆசனங்கள் 47 மாத்திரமே. இது தனிப் பெரும்பான்மைக்கு 7 ஆசனங்கள் குறைவானது. எதிர்காலத்திலே, சில வேளை இடதுசாரிகளைக் கொண்ட ஒரு கூட்டு அரசாங்கம் ஏற்படக் கூடிய தெளிவான சாத்தியக்கூறு இருந்தது. எனவே தொழிலாளி வாக்கத்தின் ஒரு பெரும் பகுதியை ஒதுக்குவதன் மூலம் தமது அரசியலையும், வாக்க ஆதிக்கத்தையும் நிலை நிறுத்துவது பற்றிச் சிந்திப்பது யு என் பியைப் பொறுத்த வரையில் இயல்பானதே. அதனாலேயே, அத் தொழிலாளர் பகுதி மிக எளிதாகப் புறமொதுக்கப் பட்டது. அதன் பின்னர் 1952ல் நடந்த தேர்தலில் யு என் பி தனது ஆசனங்களை 52க அதிகரித்துக் கொண்டது. (ஆதாரம்: A.J. Wilson, "Electoral Politics in an Emergent State", Cambridge University Press, 1975)

இவ்வாறு, தமிழரின் உடன்பாட்டுடன் இந்த இரு மசோதாக்களை நிறைவேற்றியதன் மூலம் ஜனநாயகத்துக்கு எதிராக முதலாவதும் மிக மோசமானதுமான அடி விழுந்தது. நாடாளுமன்ற விவாதத்தின் போது, சமசமாஜக் கட்சியின் தலைவரான கலாநிதி என் எம் பெரேரா "இந்த வகையான இனவாதம் ஹூஸ்டன் சாம்பலினுடனும் அடொல்ப் ஹீர்ஸ்டுடனும் இறந்து விட்டதாகவே நான் நினைத்திருந்தேன். தீர்க்கதரிசனம் வாய்ந்த அரசியல்வாதி எனத் தம்மைக் கூறிக் கொள்ளும் எவரேனும் இந்த வகையான ஒரு மசோதாவை ஆதரிக்க வேண்டுமென எங்களைக் கேட்பார்கள் என நான் நம்பவில்லை. மீதி உலகத்தில் இருந்து ஒதுங்கி நாம் கடவுளார் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட இனம், நாங்கள் மாத்திரமே இந்த நாட்டின் பிரஜைகளாக

இருக்க உரிமை உடையவர்கள் என்று கருதுவோம் ஆனால் நாம் முன்னேற முடியாது," எனக் கூறிய வார்த்தைகளால் சாடினார். அப்பொழுது தமிழ்க் காங்கிரஸ் உறுப்பினராக இருந்த எஸ் ஜே வி செல்வநாயகம் இந்த மசோதாக்களை இட்டுக் கடுமையான கருத்து வேற்றுமையுற்று தமிழ்க் காங்கிரசை விட்டு விலகிச் சமஷ்டிக் கட்சி என்ற புதிய கட்சியை ஆரம்பித்தார். இக் கட்சியே 25 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் ஏனைய தமிழ்க் கட்சிகளையும் தன்னுடன் இணைத்துத் தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியாகியது. டாக்டர் இ எம் வி நாகநாதன், திரு கு வன்னியசிங்கம் ஆகியோர் சமஷ்டிக் கட்சியை அமைக்க தமிழ்க் காங்கிரஸிலிருந்து விலகிய மற்றுமிரு முக்கிய தலைவர்கள் ஆவர். சமஷ்டிக் கட்சியின் தமிழ்ப் பெயர் 'இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி' ஆகும். தமிழரசுக் கட்சி 1957ல் பண்டாரநாயக்க-செல்வநாயகம் ஒப்பந்தத்திற்கு இட்டுச் சென்ற இணக்கப் பேச்சுவார்த்தைகளில் நெருக்கமாகப் பங்கு பற்றியது. இவ் ஒப்பந்தமானது இனப் பிரச்சினைக்கு ஓர்

**1947ம் ஆண்டுத்
தேர்தலிலே யு என் பி பெற்ற
ஆசனங்கள் 47 மாத்திரமே.
இது தனிப்
பெரும்பான்மைக்கு 7
ஆசனங்கள் குறைவானது.**

அரசியல் தீர்வு காண்பதற்கு எடுத்த முதலாவது முயற்சியாகும். தீவிரவாத சிங்களவரதும் பௌத்த மதவாதத்தினதும் நெருக்குதலின் விளைவாக இந்த ஒப்பந்தம் நடைமுறைப் படுத்தப் படவில்லை. இந்த ஒப்பந்தத்துக்கு எதிராக நடாத்தப் பட்ட மாபெரும் ஊர்வலங்களுள் ஒன்று, திரு ஜே ஆர் ஜயவர்த்தன தலைமையில் நடைபெற்ற கொழும்பு - கண்டி யாத்திரையாகும். திரு ஜே ஆர் ஜயவர்த்தன 1956ல் படுதோல்வியுற்ற யு என் பிக்குப் புத்துயிருட்ட இந்த நிகழ்ச்சியைப் பயன்படுத்த முயற்சித்தார்.

அநேகர் 1948-49 சட்டத்திலே, இனவாதப் பூச்சுப் பூசிய வாக்க வெறுப்பின் அநாகரிகம் ஆனதொரு வெளிப்பாட்டைக் கண்டனர். அதே போல் திரு செல்வநாயகம் தமது விவாத உரைகளில் அதன் இனவாத அம்சத்தை வலியுறுத்தினார். "அரசாங்கம், மக்களில் தாம் விரும்பாத எந்த ஒரு பகுதியினரும் தம் கருத்துக்களைக் கூறவிடாமற் தடுப்பதற்கான ஒரு முன்னுதாரணமாக இது அமைகின்றது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தினால் ஒருவரும் அமைதியாக வாழ முடியாது. என்றோ ஒரு நாள் இது பெரும்பாலும் எல்லோரையும் பாதிக்கும்" என அவர் சுட்டிக் காட்டினார். திரு செல்வநாயகம் தமது உரையின் போது "இந்த மசோதாவானது இனங்களுக்கு இடையிலான வேறுபாடுகளையும் தீர்த்துவைக்கப் படவேண்டிய உயர் கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு சட்டக் கூறு அன்று. முதற்கண் அந்த அடிப்படையில் நான்

அதை எதிர்க்கின்றேன் என்று கூறினார். அவரது அச்சங்கள் நடைமுறையில் உறுதிப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. 1978ன் குடியரசு அரசியல் யாப்பின் ஆறாவது திருத்தச் சட்டமூலம் 1983 ஜூலை இனக் கலவரத்தின் மத்தியிலே நிறைவேற்றப் பட்டதனால் தமிழர் ஐக்கிய விடுதலைக் கூட்டணி நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் அனைவரும் ஆசனங்களை இழந்தனர்.

ஜனநாயகத்தின் முக்கிய கோட்பாடுகளில் ஒன்று சட்டத்தினதும், அதை அமுல்படுத்தும் நிறுவனங்களினதும் பக்கச் சார்பின்மையாகும். அநாவசியமாக, அதிக செலவு பிடிக்கும் சட்டச் செயன்முறைகள் மூலம் முயன்றும் ஒருவனுக்கு நீதி கிடைக்காத ஒரு நிலைமை இருக்குமானால் அது வன்முறையையும் அராஜகத்தையும் தனக்குள்ளே கருக்கொள்ளும். 1952 தேர்தல் முடிந்த உடனேயே தமிழரசுக் கட்சி மூன்று முக்கியமானதும் செலவு மிக்கதுமான சட்டப் போராட்டங்களில் தமது சக்தியைக் குவித்தது. இவற்றுள் இரண்டு தேர்தல் ஆட்சேப மனுக்களாகும். இந்தச் சட்டப் போராட்டங்களுள் 1949ன் 18ம் இலக்கக் குடியரிமைச் சட்டத்தையும் 1949ன் 48ம் இலக்க நாடாளுமன்றத் தேர்தல் திருத்தச் சட்டத்தையும் எதிர்த்து நடத்திய வழக்கு மூன்றாவதும் ஆகும்.

அநாவசியமாக, அதிக செலவு பிடிக்கும் சட்டச் செயன்முறைகள் மூலம் முயன்றும் ஒருவனுக்கு நீதி கிடைக்காத ஒரு நிலைமை இருக்குமானால் அது வன்முறையையும் அராஜகத்தையும் தனக்குள்ளே கருக்கொள்ளும்.

1948ம் ஆண்டு சோல்பரி அரசியல் யாப்பின் 29ம் பிரிவின் ஏற்பாட்டின்படி, நாடாளுமன்றமானது,

- (அ) எந்தவொரு மதத்தினதும் சுதந்திரமான இயக்கத்தைத் தடை செய்யும் அல்லது கட்டுப் படுத்தும் சட்டமூலங்கள்.
 (ஆ) எந்தவொரு சமூகத்தையோ மதத்தையோ சேர்ந்தவர் மீது சுமத்தப் படாத பொறுப்புக்களையோ கட்டுப்பாடுகளையோ இன்னொரு சமூகத்தையோ மதத்தையோ சேர்ந்தவர் மீது சுமத்தும் சட்டமூலங்கள்.
 (இ) ஒரு சமூகத்தையோ மதத்தையோ சார்ந்தவர்களுக்கு வழங்கப் படுகின்ற சிறப்புரிமைகளும் சலுகைகளும் ஏனைய சமூகத்தையோ மதத்தையோ சேர்ந்தவர்களுக்கு வழங்க மறுக்கும் சட்டமூலங்கள்.
 (ஈ) எந்தவொரு மத நிறுவனத்தினதும் யாப்பை அந்த நிறுவனத்தின் நிருவாக அதிகார சபையின் இசைவின்றி மாற்ற முனையும் சட்டமூலங்கள் ஆகியவற்றைச் சட்டமாக

நிறைவேற்ற முடியாது. இவற்றை மீறும் வகையில் அரசியல் யாப்பின் ஏற்பாடுகளில் நாடாளுமன்றம் மாற்றம் செய்ய முடியாதெனவும் அரசியல் யாப்பில் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டுள்ளது.

புதிதாகக் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டமூலமானது, அரசியல் யாப்பின் அடிப்படை உணர்விற்கு எதிரானது என்பது வெளிப்படை. சகல விதமான சட்ட வாதங்களுக்கும் அப்பால் அச் சட்டமூலமானது அதர்மமானது. மேலும் சுதந்திர அரசியல் யாப்பை ஏற்றுக் கொள்ள பிரதமர் நல்லெண்ணம், நன்னம்பிக்கை என்ற அடிப்படையில் ஏனையோருக்கு அளித்த வாக்குறுதிகளுக்கு எதிராகவும் இருந்தது. குடியரிமைச் சட்டத்தை எதிர்த்த வழக்கிலே, இச் சட்டமானது பிரிவு 29ற்கு முரணாக, இந்திய வம்சாவளிச் சமூகத்திற்கு எதிராகப் பாகுபாடு காட்டி உள்ளதென வாதிடப் பட்டது. மேலும் இந்தச் சட்டமானது முன்னர் வாக்குரிமையை அனுபவித்த இலங்கையில் வாழும் இந்திய வம்சாவளிபினரது வாக்குரிமையைப் பறித்துள்ளது என்றும் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப் பட்ட பின்னர் வாக்குரிமை இலங்கைப் பிரசகங்களுக்கு மாத்திரமே மட்டுப்படுத்தப் பட்டுள்ளது என்றும் சுட்டிக் காட்டியது.

1949ம் ஆண்டு 34ம் இலக்க இந்திய/பாகிஸ்தானிய வதிவோர் (குடியரிமை) சட்டமானது இலங்கையில் வாழும் இந்தியரும் பாகிஸ்தானியரும் சில இறுக்கமான நிபந்தனைகளைப் பூர்த்தி செய்தால் மாத்திரமே இலங்கைப் பிரஜா உரிமையைப் பெற அனுமதித்தது. அந்நாளின் பிரபல இலங்கையர் அனேகரால் (பிரதம மந்திரி உட்பட) இந்த நிபந்தனைகளை நிறைவு செய்ய முடியவில்லை எனச் சுட்டிக் காட்டப் பட்டது. ஏனெனில் அவர்கள் பிறந்த காலத்தில் பிறப்புச் சான்றிதழ்கள் முறையாகக் கொடுக்கப் படுவதில்லை. அந்நிலையில் அவர்கள் மூதாதையோரின் கதி எவ்வாறு இருந்திருக்கும்.

இங்கு உண்மையான ஒரு மனிதப் பிரச்சினை இருக்கிறது என்பது வெளிப்படை. இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள், சமூக முன்னேற்றத்துக்கு வழியேதும் இல்லாமல் மிகவும் ஒருக்கப்பட்ட வர்க்கமாவர். அவர்கள், ஐரோப்பியப் பெருந்தோட்ட உரிமையாளர்களால் கண்டி விவசாயிகளிடம் இருந்து அந்நியப்படுத்தப் பட்டு, லயன் கம்பராக்களில் தனிமைப்படுத்தப் பட்டனர். வெளியார்கள் தோட்டங்களினுட்பிரவேசிப்பதற்கு அனுமதி பெறவேண்டி இருந்தது. தோட்டங்களை உருவாக்க கண்டி விவசாயிகளிடம் இருந்த நிலங்களின் ஒரு பகுதியைப் பறிமுதல் செய்ய வேண்டி இருந்தது. இவ்வாறு பறிமுதல் செய்யப் பட்ட நிலத்தின் அளவு பிரச்சார காரர்களினால் மிகைப் படுத்திக் கூறப் பட்டது. சுகாதார வசதியீனங்களும் நோய்களும் மிகுந்த நிலைமைகளில் இந்திய வம்சாவளிக் கூலித் தொழிலாளர்களைக் கொண்டு அடர்ந்த காடுகளை அழித்தே பெரும்பாலான தோட்டங்கள் உருவாக்கப் பட்டன. இந்திய வம்சாவளித் தொழிலாளர்கள், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில், இங்கு கொண்டு வரப்பட்ட ஆரம்ப

நாட்களில் மிகையான மரண வீதத்திற்குக் காரணமான நிலைமைகளிற் பிரயாணம் செய்தார்கள். அவர்களுள் அநேகர் இலங்கையைத் தவிர வேறொரு நாட்டையும் அறியாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள். கண்டி விவசாயிகளின் கோபமானது ஐரோப்பிய தோட்ட உரிமையாளருக்கும், மலைநாட்டில் வர்த்தகத்தின் மூலம் பணம் சம்பாதித்த கரைநாட்டுச் சிங்கள வியாபாரிகளுக்கும் எதிராக எழுவதற்குப் பதிலாக, நடைமுறையில், இந்தியத் தொழிலாளருக்கு எதிராகத் திருப்பி விடப்பட்டது.

அப்பொழுது உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சராயிருந்த திரு எஸ் டபிள்யூ ஆர் டி பண்டாரநாயக்க, விவாதங்களின் போது தான் இராஜதந்திரம், ஞானம், சமாதானம் ஆகியவற்றின் நலன்களின் பேரில் இச் சட்டத்தை ஆதரித்த போதும், இந்த பிரச்சினை இன்னொரு கோணத்திலிருந்து அணுகப் படுவதையே விரும்பினேன் எனக் கூறியதன் மூலம் யு என் பியின் நிலைப் பாட்டிலிருந்து தம்மை சற்று ஒதுக்கிக் கொண்டார். "இந்தியப் பிரதம மந்திரியான நேரு இந்தப் பிரச்சினையை கணிசமானளவு புரிந்துள்ளதை ஏற்கனவே காட்டியுள்ளார்" எனத் தமதுரையில் கூறியுள்ளார். பண்டாரநாயக்கவின் அணுகுமுறை முதலில் இந்திய

1983 ஜூலையில்
அவசரகாலச் சட்ட ஒழுங்கு
15 ஏ நிறைவேற்றப்பட்ட
பின்னர் ஆயுதமேந்திய
சீருடை அணிந்த
ஒவ்வொருவரும் தம்
விருப்பப்படி மறைமுக
நீதிபதியாக மாறினர்.

வம்சாவளியினருள் இலங்கைப் பிரசா உரிமை வழங்கப்படக் கூடியவர்களின் எண்ணிக்கையைப் பற்றியதாய் இருந்தது. பொறுமை, ஆலோசனை, நீதியைப் பேணல் ஆகியவை தோட்டத் தொழிலாளரும் கண்டியரும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்க ஒரு தீர்வை அளித்திருக்கக் கூடும். உதாரணமாக, தமிழரசுக் கட்சி குடியேற்றத் திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப் பட்டுள்ள தமிழ் பேசும் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களிலே தோட்டத் தொழிலாளரை குடியமருமாறு தூண்டி இருக்கலாம் என்று பின்னர் ஆலோசனை கூறியது. அரச சபைக் காலகட்டமான முப்பதுகளில் கலாநிதி என் எம் பெரேரா தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக வந்து சேர்வதால் எழும் அபாயத்தைச் சுட்டிக் காட்டியதைக் கவனத்திற் கொள்ளலாம். தோட்டத் தொழிலாளரின் வருகை பெருந் தோட்டத் தொழிலுக்கு மிகப் பயனுடையதென வாதிட்டவர் டி எஸ் சேனநாயக்க அல்லாது வேறு யாரும்ல்லர்.

குடியுரிமைச் சட்டத்துக்கு எதிராக முதலாவது வழக்காளிக்குச் சாதகமாக நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்பளிக்கப் பட்டது. இவ் வழக்கு, கேகாலை மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் நடந்தது. கேகாலை மாவட்ட நீதிபதி என் சிவஞானசுந்தரம், இச்சட்டம் இந்தியச் சமூகத்தின் வாக்குரிமையைப் பாதிக்கும் நோக்கம் கொண்டது என்றும் அடிப்படையில் செல்லுபடியாகாது எனவுந் தீர்ப்பளித்தார். உயர்நீதிமன்றம் (முதநாயக்க எதிர் சிவஞானசுந்தரம் 53 என் எஸ் ஆர். 25, 1952) வழக்கை விசாரணை செய்து அந்தச் சட்டம் தெளிவானது என்றும் அதில் எந்தக் குழப்பமும் இல்லை என்றும் அது எல்லா இனத்தினருக்கும் ஒரே விதமாய் பிரயோகிக்கப் படலாம் என்பதால், பாசுபாடற்றது என்ற அடிப்படையில் மாவட்ட நீதிமன்றத்தின் முடிவு செல்லுபடி ஆகாதென நிராகரித்தது. பிரித்தானிய மேல் முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் (PRIVY COUNCIL) நீதிக் குழுவுக்கு மேன்முறையீடு செய்தபோது உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புச் சரியானதென அது தீர்ப்பளித்தது.

பிரச்சினையின் இரு சாராரும் கொண்டு வரப்பட்ட இச் சட்டத் தொடர்கள் வெறுமனே சட்ட உபாயங்களையே குறிக்கின்றன என்பதை அறிவார்கள். உண்மையில் பலிக்குக் குறிவைக்கப் பட்டவர்கள் இந்திய வம்சாவளியினரே என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள். விவாதத்தின் போது வெளிப்பட்ட இனவாத உணர்வுகள் இதற்குச் சான்று. சட்டத்தின் பாதிப்பு மூன்று தனித்தனிச் சட்ட விதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டதன் மூலம் தடுக்கப் பட்டது. ஒவ்வொரு சட்ட விதியும் தன்னளவில் மதிக்கத் தக்கதாகத் தோன்றலாம். ஆகவே ஒரு நீதிபதி, அவை ஒவ்வொன்றும் பாரபட்சம் ஆனவையாகத் தோன்றாத அளவிற்கு செல்லுபடி ஆகுமெனக் கூறலாம். ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒவ்வொரு சர்வதேச நெறிமுறையின் படியும் இச் சட்டம் அநீதியானதும், பாரபட்சம் ஆனதுமாகும். இந்த நாட்டிலுள்ள அநேகர் அதை ஏற்றுக் கொண்டனர். எனவே பிரித்தானியா சுதந்திர இலங்கையிலே ஜனநாயகத்திற்கு முதலாவது உதைகொடுக்க உதவிற்று. பிரித்தானிய மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட பிரித்தானிய நீதியின் தரம் பிரித்தானியாவின் ஏனைய நலன்களால் ஆளப் படுகின்றது என்பதை பலரும் அறிவர். இலங்கையிலுள்ள தேயிலைத் தோட்டங்களில் அதிகமானவை பிரித்தானியருடையது. பிரித்தானியா திருகோணமலையில் கடற்படைத் தளத்தை வைத்திருந்தது.

அந்தக் காலத்தில் இச் சட்டத்தின் எதிர்ப்பாளர்கள் கொழும்பில் ஊர்வலங்களும் எதிர்ப்புக் கூட்டங்களும் சத்தியாக் கிரகங்களும் நடத்துவதற்குத் தடை ஏதும் இருக்கவில்லை. அவர்கள் அவற்றை நடத்தினார்கள். நாளடைவில் இந்தச் சுதந்திரமும் பறிக்கப் பட்டது. இச் சுதந்திரத்தைப் பறிக்கும் செயல் முறை 1948ல் ஆரம்பித்து (பொதுவேலை நிறுத்தத்தின் போது கந்தசாமியின் கொலை, 1952ல் அரிசி வேலைநிறுத்தம்) 30 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் உச்சக் கட்டத்தை

அடைந்தது. பொலிஸார் வாளா நிற்க, வேலைநிறுத்தக்காரரும் எதிர்ப்பாளரும் அரசாங்க மந்திரிகளின் கைக்கூலிகளான காதையர்களாற் கத்தியால் குத்தப் பட்டார்கள். சைக்கிள் சங்கிலிகளால் தாக்கப் பட்டார்கள். 1948-49 சட்ட ஆக்கங்கள் கலந்தாலோசனைக்குப் பதிலாக சீர்கேபான ஓர் அரசியலுக்கு முன்னுதாரணத்தை அமைத்தன. ஜயவர்த்தன ஜனாதிபதியாக இருந்தபோது, பிரதம நீதியரசர்களின் நியமனங்கள் பற்றி நடந்த சச்சரவுகளை மக்கள் நம்ப முடியாத நிலையில் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். திருமதி சிறிமா பண்டாரநாயக்க பிரதமராயிருந்த காலத்தில் 1970 முதல் 1977 வரை அவரது அதிகார துஷ்பிரயோகங்களைப் பற்றி விசாரணை செய்ய ஜனாதிபதி ஜயவர்த்தனவால் நியமிக்கப்பட்ட நீதிபதிகளுள் ஒருவரும் திருமதி சிறிமா பண்டாரநாயக்கவின் அரசியல் உரிமைகளை ஏழு ஆண்டுகளுக்கு இடைநிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென விதிப்புரை செய்தவருமான ஒருவர் தன் முன்னைய பதவிக் காலமொன்றில் ஒழுங்கீனமான நடத்தை காரணமாக குற்றவாளியாகப் பின்னர் காணப்பட்டார். 1971 ஏப்ரல், மே மாதங்களிலும் 1983 ஜூலையில் அவசரகாலச் சட்ட ஒழுங்கு 15ஏ நிறைவேற்றப் பட்ட பின்னரும் ஆயுதமேந்திய சீருடை அணிந்த ஒவ்வொருவரும் தம் விருப்பப்படி மறைமுக நீதிபதியாக மாறினர். சட்டநீதிமன்றங்கள் முக்கிய சந்தர்ப்பங்களில் அநேகமாக அநாவசியமாகி விட்டன. இவ்வாறு ஜனநாயகத்தின் ஒரு முக்கிய தூணான நீதித்துறை களங்கப்படுத்தப் பட்டது.

அதன் பின்னர், 1957ம் ஆண்டு பண்டாரநாயக்க-செல்வநாயகம் ஒப்பந்தத்தை வஞ்சக நோக்கில் எதிர்த்துப் பிரச்சாரம் செய்த ஜயவர்த்தனவிடம், நிர்ப்பந்தத்தின் கீழ் பண்டாரநாயக்க - செல்வநாயகம் ஒப்பந்தத்தின் உள்ளடக்கத்தை ஒத்த அரசியல் தீர்வுகளைக் கொண்ட 1987 இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தை ஏற்புது பற்றிய முடிவை எடுக்கும் பொறுப்பு விடப்பட்டது. இதைவிட வேறு விபரீதங்களும் உண்டு: 1947-48 விவாதங்களின் போது திரு ஏ ரத்நாயக்க, இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் தலைவரான தொண்டமான் இலங்கையை இந்தியாவுடன் இணைக்கும் நோக்கம் கொண்டுள்ளார் எனக் குற்றம் சாட்டினார். திரு தொண்டமான் காலப்போக்கில் ஜயவர்த்தன தலைமையிலான யு என் பியின் நெருங்கிய கூட்டாளியாக மாறி விட்டார். அவர் ஜனாதிபதித் தேர்தலிலும், 1982ல் நடைபெற்ற பிரச்சினைக்குரிய பொதுசன வாக்கெடுப்பிலும் ஜயவர்த்தனவை ஆதரித்தார். முக்கியமாக அடுத்த ஆறு ஆண்டுக் காலத்திற்கு மக்கள் தமது பிரதிநிதிகளைத் தெரிவு செய்வதற்குள்ள உரிமையை இப்பொதுசன வாக்கெடுப்பு எவ்வாறு முழு நாட்டிற்கும் இல்லாமல் ஆக்கியது என்பது பற்றிப் பின்னர் விபரிக்கப்படும். தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்யப் போவதாகப் பொய் உறுதிகளை வழங்கி திரு ஜயவர்த்தன தோட்டப் பகுதிகளில் சமாதானத்தையும் அதனுடன் ஆட்சியில் தடைப்படாது தொடர்வதையும் பேணிக் கொண்டார். திரு டி எஸ் சேனநாயக்க உண்மையில் இலங்கையின் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் எனும் எண்ணத்தில் இந்தியாவுடன் இலங்கையைச் சேர்க்கும் கூட்டிணைப்பை ஆதரித்து முன்னர் நின்றமை இன்னுமொரு விபரீதமாகும். 1987 ஜூலையில் இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தானதும்

இலங்கை இந்தியாவுடன் இணைத்துக் கொள்ளப்படும் என்று திரு ரத்நாயக்க அஞ்சியது நிஜமாகும் நிலை அண்மித்து விட்டது எனச் சிலர் எண்ணியிருக்கக் கூடும். ஆனால் இந்த விடயத்தில் பிரச்சினைக்குரிய மசோதாக்களுக்கு திரு ரத்நாயக்க எவ்வாறு வாக்களித்தார் என்பது இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் திரு தொண்டமான் செய்தவற்றிலும் அதி முக்கியமானது. (தொடரும்...)

குளிர்கால மரம்

சேதம் தேசமாய்
அவல வாழ்வின்
துயர்கள் எரிய
சுடராய்ப் புலர்ந்தவை
கண்ணெதிரில்
அவிந்து போயின.

நம்பிக்கை சிதைய
அடிபெயர முடியா
அந்தகாரத்துள் அயர்வு.

சொரிமணலுள் புதைந்த வண்டு
மணலரிந்து வெளிவரலாய்
சிறுவயதில்
அன்னை காட்டிய திசை புலர
தூரத்தில் கோவில் மணியோசை.

மீண்டுமோர் சுற்று
அனுபவச் சமையுடன்.

ஆயினும் அங்கும்
முன்னர் தடம் கொண்ட
நம்பிக்கையினங்கள்
பாளம் பாளமாய்
இன்னும் இறுகி...

இருமை கொண்ட எங்கும்
இருள் மிகப்பரவினால்
எவ்வழியினில்
ஒளி புலரல் கூடும்...?

இலைகளை இழந்தும்
ஜீவனைக் குவிந்து
வசந்த காலத்திற்காய்
தவம் கொள்ளும்
குளிர்கால மரமாய்
ஆதல் ஒன்றே
இப்போதய இருப்பாய்...

- மு புஷ்பராஜன்

**Books are the carriers of civilization.
Without books history is silent, literature dumb,
science crippled, thought and speculation
at a standstill.**

**They are engines of change,
windows on the world, light houses erected
in a sea of time.**

- Babara

புத்தக வெளியீட்டாளன் சபாலிங்கம் நிர்ப்பந்த நித்திரையில்

திரு சபாரத்தினம் சபாலிங்கம் பாரிஸில் வசித்த புத்தக வெளியீட்டாளர். 14-01-1952-ல் வேலணையில் பிறந்த இவர் திருமணமானவர். இவருக்கு ஒரு மகன் உண்டு. எழுபதுகளில் கிளர்ந்த மாணவர் பேரவையின் ஸ்தாபகர்களில் ஒருவர். 1973-ல் கைது செய்யப்பட்டு இரண்டு வருடங்களுக்கு மேல் சிறையில் இருந்தார். சபாலிங்கம் பாரிஸில் தமிழ் அகதிகள் அரசியல் தஞ்சம் கோருவதற்கு உதவுவதை தொழிலாக செய்து வந்தார்.

ஒரு சிறந்த ஆவணச் சேகரிப்பாளரான இவர் ASSEAY எனும் வெளியீட்டு நிறுவனத்தின் இயக்குனர். சேரன், சோலைக்கிளி, அருந்ததி, வஜ்ச ஜெயபாலன் ஆகிய கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுப்புகளையும் ஷாஜகான், சிவராம், தாச்சி வித்தாச்சி எழுதிய வரலாற்று அரசியல் ஆய்வு நூல்களையும் மற்றும் யாழ்ப்பாண வையவமாலை, புதியதோர் உலகம் ஆகியவற்றையும் மீள் பதிப்பும் செய்து வெளியிட்டார். 1994 மே 01ம் திகதி பிற்பகல் ஒரு மணியளவில் உதவி கேட்டு அவரது வீட்டுக்கு வந்த இரண்டு தமிழ் வாலிபர்கள் அவரது மனைவி குழந்தை முன்னிலையில் அவரைச் சுட்டுக் கொன்றுவிட்டு தப்பி ஓடினார்கள்.

முன்றாவது ஆண்டு நினைவு

முன்றாவது ஆண்டு நினைவு

அமரர் நமசிவாயம் தேவராஜன்

257, அரசடி வீதி, கந்தர் மடம், யாழ்ப்பாணம்.

தோற்றம் : 19. 04. 1926

மறைவு : 10. 09. 1991

என்றும் உங்களை அன்புடன் நினைவுறும் அனைவரும்
மனைவி, மக்கள், குடும்பத்தினர், நண்பர்கள்